

Şeytan Tüyü -Marie Nicole

Çogu zaman için günler birbirinin aynidir.

Kitaplardan kurulu dünyası içinde kapanıp kalmış
kutuphane memuresi Alex Travis de bu insanlardan
biriydi iste.

Ta ki, hiç ummadığı bir anda Derek Montaigne'le
karşılıncaya kadar. Derek, bir define avcısıydı ve
aradığını bulabilmesi için genç kadının elindeki bir kitaba
ihtiyacı vardı.

Ama daha da önemlisi, en sakın insanın içindeki maceraperest
ruhu harekete geçiren bir tilsim vardı sanki genç adamda.

Ve Alex, bilinmezliklere doğru yola çıktı onunla.

Ancak yirminci yüzyılın define avcıları da en az
ataları kadar tehlike içindeydiler.....

COK YAKINDA -----MASAL EVİNDE

BOLUM BİR.....

"Aman Tanrım !" Gazeti ve dergilerle her gün ayrıntılarıyla yayımlanan bir yığın suç dosyası bile, insanı böyle
bir şeye hazırlamazdı.

Kutuphaneden her zamankinden daha geç ayrılmıştı. Bir kaç gün önce, çoğu yüz elli yıldan da eski birtakım
kitaplar getirmişlerdi. West Virginia'lı Simeone A. Montaigne vasiyetinde onları kutuphaneye bırakmıştı. New
York Halk kutuphanesi'nde kimse adamın adını dahi duymamıştı.

Saatlerce kitapların kayıtlarını hazırlamıştı. Aslında ikide bir durup okumaya dalmasa bu iş daha az zaman
alardı. Alexis ise kitaplara asikti, özellikle de eskilerine. Onlara dokunmuş insanları, bu insanların hayatlarının
nasıl olduğunu, düşünmekten hoşlanırdı.

Yirmi altı yaşındaki Alexis Travis, yaşamını pekala da renksiz olarak niteyebilirdi. Ama zaten kutuphaneciler
cılgin ve renkli hayatların delifisek yaratıkları sayılmazlardı pek. Meslekleri gereği durgun, bilinçli ve bilgili
insanlar olurlardı. Genç kadının içindeki güçlü romantizm bile mesleğin gereği sayılabılırdı. Ne de olsa bütün
ask kitapları kutuphanecilerin ellerinin altındaydı.

Mesleğin gerekleri içine girmeyen şeyse bir soygundu. Kutuphanecilerin aklına hırsızlık kurbanı olabilecekleri
gelmezdi. Hele Alexis'in hiç mi hiç! Ancak kırık üst kilitte sıkısan anahtarını kurtarmaya çalışırken evindeki
karşılık genç kadının gözüne carpıverdi. Ucuncu kattaki dairesinin oturma odasına girince, anahtarları da,
kapının halini de unuttuverdi.

Bir duygular karmasası için kapladı. Saskinlik, Hiddet, ofke... ve korku. Neden? Kim? Odanın ortasında
durmuş, sanki tamamen yabancı bir yerdeymiş gibi etrafına bakınıyordu. Peki ya o, hala buradaysa? İş basında
yakaladığı için, genç kadının üstüne atlamak üzere bir kosedede pusudaysa?

" Fazla polisiye oyun gormussun sen," dedi yumusak bir sesle kendisini yatistirmaya calisarak. 'Polisiye oyun' sozu akline baska bir sey getirdi ayni anda. " Pekala pete, neden polisi aramiyorsun?" Yuksek sesle bunlari soylerken, iceri sizani yalniz olmadigina inandirabilecegini umuyordu. Adami korkutup, yatak odasinin penceresinden yangin merdivenlerine firlamasini saglayabilirdi belki... Eger yatak odasindaysa? Ya da en azından... Aslında o kadar uzun boylu dusunemiyordu. Beyni zonkliyordu. Babasinin vermek istedigini dobermani kabul etseydi keske.

Hayatinda ilk kez, boyle uc odali bir apartman kati yerine, bir studyoda yasiyor olmayi diledi. Aslında topu topu iki kucuk odayla, icinde zar zor donebildigi minik bir mutfak vardi evde. Ama simdi bir adamin saklanabilecegi bir dolu yer varmis gibi gorunuyordu ona.

Kalbi deli gibi gumburduyordu. Karmasa yigininin kenarından agir agir ilerlerken kendine disari cikip polisi aramasini gerektigini soyleyip duruyordu. Bir ara ayagi takilince kalp atislari iyice hizlandi. Bileginde, boynunda ve sakaklarinda kalbinin gum gum atisini duyabiliyordu. Basi da agriyordu.... Hayir birdenbire migrene tutulmus olmalıydı. Kendini toparladiginda takiligi seyın yegeninin beyzbol sopasi oldugunu gordu. Sekiz yasındaki Timmy, annesiyle son gelisinde Alexis'in korunmaya ihtiyaci oldugunu soyleyerek burada birakmistı onu. Peoria'lilar New York hakkında boyle dusunuyorlardı iste. Sekiz yasındakiler bile... Hele teyzeleri en gozdeleriye.

Alexis sopayı alip ihtiyatla ilerlerken, Timmy'ye ve onun uzak goruslulugune dua etti. Askili cantasini koluna kaydirdi. Onu birakmak akline gelmemisti. Iceri girdigindeki kadar sarsılmaz gorunmek istiyordu. Nedense bu kendisini daha az korunmasiz hissetmesini sagliyordu.

Eger bir parcacik akli olsaydi kosup Mr. Dobrowski'ye seslenecegini dusundu. Ne var ki evini boyle tecavuz edilmiş bulmanın hiddeti onu hayatında yapabilecegi en cesurane davranisa itti. Isiklari yakip golgeleri yok ederek adim adim darmadagin edilmiş dairesini dolasti.

Hic kimse yoktu!

Bir rahatlama damarlarini doldurdu. Sonra da yerini bu kez, muthis bir hiddete birakti. Ne cesaretle yapabilirdi bunu, "O" her kimdiyse? Ozel dairesine ne hakla girebilirdi? Genc kadının kendisine ait huzur dolu dunyasina boyle tecavuz edip onun kendisini goz altinda ve korku icinde hissetmesine nasil cesaret edebilirdi?

Ofkeli yaslar gozlerini doldurdu. Ama gozyaslarinin bir yarari yoktu, ayni sekilde polisin de herhalde. Alexis sarsilmiş gozlerle, cevresine bakindi. Calinmiş olan her neyse bulabilseler bile genc kadının paramparca olmuş huzurunu geri getiremezlerdi artik. Icinde kok salip birden yasının bir parcasi haline geliveren korkuyu yok edemezlerdi. Iceri giren kimdiyse Alexis'in malından fazlasini, ic huzurunu calmisti.

" Alcak!" diye soylendi genc kadin. Kendisinde bu kadarcik olsun kufur etme hakkini bulmustu. Ama bunun da bir yarari yoktu. Ise yarayacak seyın yeni bir kilit olacagini dusundu, yuzune dusen sari saclarini parmaklariyla tarayarak. Hem de iyi bir kilit! Artik kendisini bitkin hissetmiyordu, tam tersine verdigi kararla canlanmistı. Bunun bir daha basına gelmemesini saglamaya kararliydi. Bu gece dinlenmek, eve getirdigi o kitapla vakit gecirmek falan yoktu. Eglenceler bekleyebilirdi.

Kapiya dogru ilerlerken portatif televizyonun hala her zamanki yerinde durdugunu gordu. Bir an icin sasirdi. Bir hirsizin ilk alacagi sey televizyon olsa gerek. Belki de adam celimsiz bir hirsizdi. Bu dusunceyle neredeyse adami is basında yakalamis olmayi dileyecekti. "Neredeyse" ama! Tamamen degil...

Kapiyi ardından kaparken alt kilidi kilitlemeye ozen gosterdi. ' Pek bir ise yarayacagından degil ya,' diye dusundu urpererek. Tam uzaklastirmaya baslarken durakladi. Ya soyguncu geri gelirse? Televizyonda bir zamanlar gormus oldugu bir polisiye diziden hatirladigi gibi not defterinden kucuk bir parca kagit yirtip kilidin hemen ustune kapiyla duvar arasina sikistirdi. Sonra aceleyle uzaklasti.

" Ama madem siz kendiniz aramamakta bu kadar inatcisiniz, izin verin de polisi sizin yerinize ben cagirayim."

Kapicinin birinci kattaki kose dairesinin onunde dururlarken genc kadina catik kaslariyla bakiyordu.

Genellikle Alexis, Mr. Dobrowski'nin gevezeligine tahammul edebilirdi. Adam nefes almadan konusmaya bayilirdi, ama pek kimse dinlemezdi onu. Bu gece Alexis de bu cogunluga katilmisti. Sabirsizligini kontrol etmeye calisiyordu.

" Polis cagirmayacagimi soyledim, ama once bir sey calinmis mi diye kontrol etmeliyim. Belki de birisi iceri dalip sinir krizi gecirmistir yalnızca. Su anda benim icin tek onemli sey, yeni bir kilit taktirmek." Nalbura girebilmek icinde yalvarmak zorunda kalmisti, cunku dukkan sahibi kapamak uzereydi.

Neyse sonunda meseleyi halletmisti. Simdi is Mr. Dobrowski'yi ikna etmeye kalmisti. " Sizden butun istedigim matkabiniz. Sizde bir tane var, biliyorum?" Sesine dogal sevecenliginden birazini katarak devam etti!
" Gerci kullandiginizi gormedim ama."

Mr. Dobrowski konusmayi, calismaktan ve tamirattan daha fazla severdi. Alexis'e gore yetmis dordunde bunu hak etmistti artik. Bu yasta onun kadar hareketli birisini tanimiyordu. Aslinda yetmis dort yasinda baska birisini de tanimiyordu.

" Evet, evet," diye homurdandi adam sanki kirilmiscasına. Aslinda apartman sakinleri icinde en cok sevdiği genc kadindi. " Bir matkabim olacakti. Simdi bulur, yukari cikip..."

" Yo, bana verin ben yaparim," dedi Alexis cabucak. Adamin evindeki o karmasaya dalmasini goze alamazdi, gunlerce bir daha gozukmeyebilirdi cunku. Kaslarini catan Dobrowski'nin alnındaki cizgiler derinlesti.
" Bir kadin matkap kullanamaz," dedi inatla. " Siz cok naziksiniz hem."

Alexis icini cekti. O sovalye ruhuyla ugrasacak hali yoktu. " Mr. Dobrowski, lutfen. Nasil kullanilacagini biliyorum. Ama kullanabilmek icin once onu almam gerek. Simdi lutfen, bana matkabinizi verin de sizi daha fazla mesgul etmeyeyim."

Genc kadinin icindeki huzursuzluk artmaktaydi. Ya o iceri giren kimse geri donmeye karar verdiyse? Adamin neden geldigi hakkında hicbir fikri olmadigindan geri gelmeye niyeti olup olmadigini da bilemiyordu. Bir suclunun aklindan gecenleri kim bilebilirdi ki zaten? Kendini evinde ne kadar kisa surede emniyete alirsa o kadar rahatliyacakti. " Rica ediyorum Mr. Dobrowski," diye yalvardi yeniden.

" Pekala, pekala," dedi adam gevsek pantolonunu bir eliyle cekistirerek. Iceri gelin."

Alexis onun ardindan kucuk sikisik daireye girdi. Adam bulabildigi ya da satin alabildigi ne varsa buraya doldurmustu sanki.

Basiyla en az otuz yillik bir koltugu isaret ederek, " oturun," dedi isteksizce. Sonra da yatak odasına girip kayboldu. " Alet edevat saklamak icin yatak odasi pek garip bir yer," diye dusundu Alexis. Ama Mr. Dobrowski de garip, ufak bir adamdi zaten.

icinden yukselen sinir krizini bastirmek icin aklini sudan ayrintilarla ve Mr. Dobrowski'yle mesgul etmeye calisiyordu. O Bir New York'luydu ve isteri krizine tutulmaması gerekirdi. Hem New Yorklular suclulara aliskin ve tepkisiz olurlardi, degil mi? Boyle seyler her zaman basa gelirdi zaten!

Ama Alexis'in basina degil. Aklina hemen kucuk bir not dustu, Bu olayi annesine yazmayacakti. Aksi halde babasinin ilk ucakla gelip onu aldigi gibi Peorio'ya geri goturecegi kesindi.

Genc kadin koltukta oturusunu diklestirirken, kendi kendine korunmaya ihtiyaci olmadigini soyledi. Kendisini pekala koruyabilirdi. Kendi basinin caresine bakabilecek modern bir kadindi o. Hem New York'a gelisinin asil sebebi bu degil miydi? Eh aslinda pek de basarili olmamisti gercekte.

Broadway sahnelerini fethetmeye niyetliyken, haybeye giden bir yilin ardindan Broadway onu altetmistti tersine.

O da universite diplomasinin kendisi icin en iyisi oldugunu soyledigi alana, kutuphanecilige donmustu.

Aklina, eger isten sonraki bir saatini, son danscilik denemesindeki fiyaskosunu dusunerek, dertli dertli ickisini yudumlayip Phoebe Stern'i seyrederek gecirmemis olsa, evine dalani tam is ustunde yakalayabilecegi geldi. Yesil gozlerinde bir kivilcim parladi, urpermisti birden. Sogukkanligi ancak bir yere kadar ise yariyordu.

Kendini toplayip ayaga kalkarak, " Mr. Dobrowski," diye seslendi.

" Tamam, tamam ariyorum. Etrafini zor secen bir cift gozum var sadece, bir dakika izin verin."

Alexis adamin yatak odasina girdi. Burasi neredeyse kendi dairesi kadar kotu gorunuyordu.

" Belki size yardim edebilirim," diye atildi, ancak nereden aramaya baslayacagini bir turlu bilemiyordu. Kucuk oda tiklim tiklim doluydu, esyalarin arasinda birisinin yan yana gecebilecegi daracik patikalar vardi yalnızca. Mr. Dobrowski ise yarar gordugu her hangi birseyin kenara atilmasindan nefret ederdi. Ah! Iste buldum!" diye bagirdi Mr. Dobrowski elindeki matkabi havaya kaldirarak.

" Peki ya uclar?" dedi Alexis gozlerini matkabin kalın sivri ucuna dikerek. Bununla kapisina acacagi delikler vida filan tutmazdi.

" Neler?" Adam basinda kalan on bes teli kasidi.

" Delik acmaya yarayan seyler. Digerleri nerede?" Yasli adam bu soruyla allak bullak alocaga benziyordu, ama sonra gulumsedi yeniden.

" Iste," dedi matkabin durdugu koseden eski kahverengi bir torba cikararak.

Alexis aleti almak icin uzandiginda kapidinin onu vermeye isteksiz oldugunu anladi. Genc kadin saskinlikla bakti ona.

" Sizin icin taksam iyi olacak," diye ısrar etti adam homurdanarak. Vicdani onu rahatsız ediyor olmalıydı.

Genc kadin gulumsedi. " Tek basima da pekala yapabilirim. Babamin bir nalbur dukkani vardi, yeni gelen her sey denemeye bayilirdim. Sizin adini bile duymadiginiz aletleri kullanabilirim ben."

Mr. Dobrowski kendi kendine lehce bir seyler geveleyerek onu birakti. Genc kadin merdivenlere atilirken de " Polisi aramayi unutmayin," diye seslendi ardindan.

" Cok ise yarar dogrusu," diye soylendi Alexis. " Bu sehirde her hafta sekiz milyon hirsizlik oluyor." Bu da onlardan biri idi iste. Ikinci kata gelmistti. Askili cantasini omzundan iyice geriye atarak basamaklari tirmanmaya devam etti.

Dairesine vardiginda kapiyi kuskuyla inceledi. Tipki yarim saat once biraktigi gibiydi, ama bunun bir anlami yoktu. Isten dondugunde de duzgun gorunuyordu, ama oyle degildi.

Nefesini tutarak alt kilidi kurcaladi. Kapiyla kasa arasina sikistirdigi kucuk kagit parçasi yere suzuldu. Kimse gelmemisti demek. Derin bir soluk alarak, kapiyi yavasca itti. Belki de hasar sandigi kadar fazla degildi... Belki...

Gozleri ayni görüntüyle karsilasti. Yastiklar hala darmadaginik yerde duruyorlardı. Cekmecelerin agizlari acikti, iclerindekiler de on dorduncu Louis stili yazı masasının ayaklarının etrafına sacilmisti. Ve kitapları... Sevgili kitapları da raflarından gelisi güzel atilmisti.

Alexis icini cektii iki kez. " Korkunc! Simdi her seyın ustune bir de tansiyonum cikacak iste," diye soylenecek cantasini birakti.

“ Mansetleri gorur gibiyim: Sarisin kutuphaneci dairesinde olu bulundu.

Olum nedeni: Hirsizin birinin eglenceli bir gun gecirdigi evini toplamak zorunda kalmasi uzerine gecirdigi sok.”

Genc kadin basini sallayarak Mr. Dobrowski'nin verdigi eski kagit torbayi karistirmaya basladi. Gozleri televizyona kayinca matkabi birakti.

Ic rahatlatıcı sesler duymaya ihtiyacı vardı.

Televizyonu acip kanallara bakmaya basladi bir bir. Secenekleri haber program ve Tokyo'yu kasip kavuran kartondan yapilma bir canavarla ilgili ikinci sinif bir filmi. Alexis canavari secti.

Televizyonun odayi dolduran ugultusu ve isigiyla birazcik rahatlayan genc kadin, durumu bir kez daha dusundu. Hala anlayamiyordu. Dairesindeki tek degerli sey televizyonuydu.

Ne mucevheri, ne parasi, ne de pahali ya da ilginç bir koleksiyonu vardı. Evine giren kimse, eger niyeti bir ganimet goturmek olsaydi, televizyonu alirdi. Ama iste, ekraninda hic de inandirici gorunmeyen bir metro sebekesini yemekle mesgul sakar bir yaratikla, televizyonu oracikta duruyordu.

Hirsiz neden onu almamisti ki? Bu soru cevabiyla birlikte korkutucu, buz gibi bir duygu da getiriyordu. Ya bu yagmalama mahsus yapildiysa. Mekanik hareketlerle matkabin ucunu degistirirken parmaklari titriyordu.

Iste hayal gucunun kendisini yiyip bitirmesine izin veriyordu. Bunu ona kim yapmak istayebilirdi? New York'a tasindigindan beri karincayi incitmemisti. Arkadas cevresindeki insanlar da boyle bir sey yapmazlardı.

Suclu herhalde kolay yoldan para kazanmak istayen genc bir punk olsa gerekti. Bula bula da yalnızca uc yıllık, kirk santim boyunda bir televizyonla karsilasınca hincini evden alip, yerle bir etmistı ortalığı.

“ Alcak!” diye soylendi Alexis vidalari yerlestirecegi noktaları kursun kalemle kapiya isaretlerken. Matkabi calistirdi, artik Tokyo'dakiler kagittan bir canavar disinda bir de ekranda aniden beliren kar firtinasiyla ugrasmak zorundaydilar.

“ Tek derdiniz bu olsun,” diye soylendi genc kadin. Matkabin ziriltisinden kendi sesini duyamiyordu. Ama o gurultuye ragmen pek tanidik bir ses duydu. Hic suphesiz supurgenin sopasiyla tavana vuruyor olmalıydı asagidaki. Sifir bu kadin yuzunden Alexis oturma ve yemek odasina hali almisti. Yuksek topuklarla bir salyangozdan biraz daha hizli her yuruyusunda, yasli dulun bitmez tukenmez sikayetleri canina tak demisti cunku.

Ama ses asagi daireden geliyora benzemiyordu pek. Matkabi durdugunda sesin kapinin ardindan geldigini fark etti.

Kapidaki vurma sesi iki defa daha hizla, sonra da susan matkaba uyararak sessizce devam etti. Alexis gozetleme deliginden bir adamin disarida durdugunu gordu. Butun secebildigi de buydu. Koridor los, gozetleme deligide ufacikti, ustune ustluk saclari da gozune giriyordu.

“ Kim o?” dedi dudagini kemirerek.

“ Ms. Travis'misiniz? Alexis Travis yani?”

Bu derinden gelen seste yumusak, ipeksi bir guneyli aksani vardı. Adam onun kim oldugunu biliyordu ama Alexis'in Guneyli hic tanidigi yoktu. Tiyatroda gecirdigi bir yıl boyunca yiginla insanla tanismisti, ancak aralarında Guney'den birilerinin olup olmadigini hatirlayamiyordu. Bir an durakladi genc kadin.

“ Evet,” diye cevap verdi sonra. “ Ne istiyorsunuz?”

“ Eh, baslangic olarak iceri girmek tabii. Kapilarla konusmaya alisik degilim de.”

Alexis kapiyi acma fikrini soyle bir tartti. Normak kosullarda baska turlu davransa bile simdi, icerisinin halinden dolayi kuskucu olmak icin yeterli sebebi vardi.

Fonda kagit canavarin, cigliklar atan maceraperest askerlerden olusan bir mini ordu tarafından saldiriya ugradigi isitiliyordu. Matkabi silah gibi tutarak kapiyi bir kac santim araladi.adamin ilk gordugu sey bu alet oldu.

" Sey, bunun benden cok kapinin uzerinde ise yarayacagini dusunmuyor musunuz?" Sesindeki tedirginlige ragmen adamin nesesi belli oluyordu.

" Kapi hic degilse, beni soymaya kalkmadi."

" Kapinizi yumruklamaya ben, olsam ` soymak ` demezdim."

Alexis'in omzunun uzerinden iceri bakinca adamin ifadesi acik bir saskinliga donustu. " Aman Tanrim, dekoratorunuz kim?"

Onu hala kuskuyla suzer gibi, " Bilmem," dedi. " Belki de sizsiniz."

Adam bu suclamaya busbutun sasirmis gorunuyordu.

" Boyle bir sey yaptıktan sonra geri donmem icin aptal olmam gerek degil mi?" Duzgun, bicimli elini hafifce salladi.

" Bilemem," diye tekrarladi Alexis. " Ne hakkinizda tek bir sey, ne de kim oldugunuzu biliyorum."

" Eger iceri girmeme izin verirseniz, anlatacagim," dedi adam aydinlik bir gulumsemeyle.

" O zaman da aptal olan ben olurdum, oyle degil mi?" Yaptigi isin akilliliginden kuskuya dusmeye basliyordu. Her ne kadar karsisindaki hayatinda gordugu en yakisikli erkek olsa da...Farkinda olmaksizin kapiyi adamin yuzune kapamak icin matkabi geri cekti.

" Evet olurdunuz. Eger beni iceri almazsaniz. Size anlatacagim sey yasaminizi degistirecek."

" Icimden bir ses yasamimin coktan degistigini soyluyor," dedi Alexis icini cekerek. " Bu basima gelen ilk soygun."

" Ne Aldilar," diye merakla sordu adam. Alexis onun endiseli ifadesini saskinlik ve kuskuyla karsiladi.

" Bilmem." Genc kadin kendini o ipi cekilince belli cumleleri tekrarlayip duran geveze oyuncaklardan biri gibi hissetmeye basliyordu, yalniz plagi takilmisti.

Adamin gunes yanigi yuzu ciddilesti. " Eger kutuphanedeki o kitap hala duruyorsa, bir sey almamislardir."

Matkap, Alexis'in elinden dusuverdi.

aylarca

06.11.2006 21:53

BOLUM IKI

Genc kadin matkabi yerden kaldirirken kendini topladi. Basini yukari dikerek kararsizlikle oturma odasindaki bu yabanciye incelemeye basladi.

Adam otuzunda falan gosteriyordu, boyu da bir seksen civarındaydı ve 'uzun boylu, esmer, yakisikli' kategorisine giriyordu. Alexis her zaman tam bir kutuphaneci oldugunu dusundu kederle. Biraz fazla girisken gorunse de, bu genc adamin basinin caresine bakabildiginden kuskusu yoktu. Dimdik durusuyla ilk raunda baslamak uzere olan profesyonel bir madalya avcisini hatirlatiyordu.

Peki bu ilk raund muydu?

Eger Alexis basarabilirse olmayacakti. " Sanirim gitseniz iyi olacak," dedi sozcuklerin ustune basarak. Genc adamin son cumlesi merakini cezbetmisti ama mantigi agir basiyordu, hem ' Insanin basina ne gelirse ya meraktan ya da meraktandır' sozune de cani gonulden inanirdi.

" Bak Alexis... Ms Travis," diye duzeltti genc adam. Ona ilk adıyla hitap etmek daha kolayina geliyor gibi gorunuyordu. Belki de herkesi on adıyla cagiran tiplerdendi adam. Ancak gorunus yaniltici bir seydi ve Alexis'in de isin aslini ogrenmeye hic niyeti yoktu.

Butun istedigini etrafi toplamak, romlu bir cay icip olani biteni unutmakti.

" Sizden gitmenizi rica ediyorum, lutfen," dedi butun gucunu toplayarak. Kapiyi hic acmamis olmasi gerektigini dusunuyordu.

Genc adamin hicbir yere gidecegi yoktu. Aksine, " Sizinle konusmam gerek," diye ısrar etti. " Bakin isterseniz acik birakabilirsiniz," dedi basyla kapiyi isaret ederek. " Yani eger komsularinizin ne kadar pasakli bir ev hanimi oldugunuzu gormelerini istiyorsanız," diye ekledi sonra dudaklarinin kenarında bir gulumsemeyele.

Alexis ona cevap vermedi, bunun yerine sert adimlarla gidip bir numara cevirdi. Adam nedense onu durdurmaya kalkmamisti. Sakin... Evet ancak bu kelime tarif edebilirdi onu. Kizgin ise kendisini, kizgin ve tahammulu kalmamis.

" Mr. Dobrowski! Dairemde yabancı bir erkek var."

" Eh, sonunda. Yakisikli mi bari?" diye sordu kapici.

Alexis'in gozleri saskinlikla irilesti. " Bunun onunla bir ilgisi yok. Yalnizca eger bana bir sey olursa diye."

Genc adam telefonu onun elinden alarak, " Hicbir sey olmayacak Mr. Dobrowski," dedi ahizeye. " Isterseniz gelip seyredebilirsiniz bile."

Bu talimat uzerine bir kahkaha duyuldu. " Yo, boyle seyler icin yasliyim. Ona iyi davranin, iyi bir kizdir."

Alexis'in saskin bakislarinin onunde adam ahizeyi yerine koydu. Genc kadin olabildigince ilgisiz gorunmeye calisarak sordu.

" Eee, ne dedi?"

Adam gok mavisi gozlerini ona cevirdi. Cevap vermesinden once uzun, sinir bozucu bir sessizlik oldu. Genc kadin adamin kendisini inceledigini hissediyordu, bu da onu fazlasiyla rahatsiz ediyordu.

" İyi bir kiz oldugunu soyledi."

" Bunu soylemistir tabii," diye mirildandi Alexis." Peki sonra?"

" Telefonu kapatti."

" Kapatti mi?" Bunu nasıl yapabilirdi? Genc kadini yabancılara kapisini acmamak konusunda o kadar uyardiktan sonra, simdi onu aradiginda, Mr. Dobrowski oylece telefonu kapayivermisti oyle mi? Buna inanamiyordu.

" Ya oyle ya da uyuyakaldi. Sahiden kac yasinda bu adam," diye sordu yabancı. " Telefondaki ses genc olmaktan cok uzakti."

Alexis kapicinin davranisindan dolayi saskindi hala.
" Yetmis dort, ama herkese ellidokuz der."

" Inanmasi guc."

" Neden? Onunla hic karsilasmadiniz ki! Yoksa karsilastiniz mi?" Genc kadin su anda hemen her seye inanabilirdi.

" Hayir," diye cevap verdi adam yerdeki karmasadan iki yastik alip divana koyarken. " Ama ben namusunuzu korumasi icin yetmis dordundeki bir adami aramanizdan bahsediyorum." Genc kadina donerek bakislariyla incelemeye koyuldu.

" Ortalikta daha genc birisi yok mu?"

" Ortalikta daha genc birisi yok!"

Bu adam neden kendi evindeymiscesine davraniyordu sanki? Ondan kurtulmasi icin Polis mi cagirmak zorunda kalacakti? Yeniden ahizeyi kaldirdi.

Bu kez adam ona engel oldu. Bir saniyede yerinden firlayip Alexis'in eline yapisti, cok gucluydu. Genc kadin korkusunu gizlemek icin meydan okuyan bir ifade takinmaya calisti. Kimdi bu adam? Ondan ne istiyordu?

" Neden telefon faturani kabartmaktan vazgecip beni dinlemiyorsun, Kirk bes, en cok kirk alti dakika sonra hayatinizdan cikacagim."

Evindeki hirsizlik canini burnuna getirmis olmasaydi, bu adama daha konuksever davranabilirdi, ozellikle de daha sicak.

Boylesine yakisikli erkekler hayatina her gun girmezdi.Isin asli, yasamindaki erkekler ya ellerinde donem odevini vermek icin bes guncukleri kalmis universite ogrencileri ya da bol bol zamanlari olan emekli centilmenlerdi. Tabii bir de fen bolumunun bas kutuphanecisi Edgar vardi. O da son kategoriye giriyor ve 'siradan bir flort' basligi altina dusuyordu.

Ancak Edgar hic de bu adama benzemiyordu, o hep kahverengiler giyerdi. Karsisinda duran gri takim elbiseli, gozlerini iyice vurgulayan parlak mavi bir gomlek giymis erkekse goz kamastirici renkler icindeydi.

Alexis geri cekilip sinmek istediye de kendini tuttu. Daha bu sabah yasantisinin bu sakin gidisinden oturu ne denli sikildigini dusunup, sizlanan kendisi degil miydi?

Harikaydi dogrusu, iste simdi darmadaginik bir dairesi, karsisinda da- yanilmaz derecede yakisikli, onun kutuphaneden bir kitap aldigidan haberi olan ve telofon etmesine de izin vermeyen esmer bir yabancı duruyordu. Birden kendisini tutsak gibi hissetti.

Basini havaya dikerek yapabilecegi tek seyi yapti, yurekli kahraman rolunu oynadi. " Pekala," dedi sakin bir sesle. " Neden bana tam olarak neler olup bittigini anlatmiyorsunuz? Siz kimsiniz ve adimi nereden biliyorsunuz? Ne..."

Genc adam ellerini kaldirarak soru yagmurunu durdurdu.

" Teker teker Alexis." Hayatina gireli daha on dakika olmamisti ki, onun kisa adini kullanmaya baslamisti bile. Alexis sinirlerinin iyice yiprandigini hissediyordu.

" Once neden oturmuyorsun," dedi adam.

Genc kadin oturmak istemiyordu, oturmak kendisini savunmasiz hissettirecekti. Ayakta durup kendine hakim olmak istiyordu.

" Calisirken daha iyi dinlerim." Iki kitap alip raftaki yerlerine koydu. Adam ona takilip rafa dizecegi kitaplari birer birer ona uzatmaya baslayinca cok sasirdi.

" Once ilk sorunuzu cevaplayayim, adim Derek Montaigne." Montaigne... Montaigne... Bu adi daha once nerede duymustu. Tabii, vasiyet! Kitaplari kutuphaneye bagislayan adamin soyadi da buydu. Sonunda bu is akla yatkın bir hal mi alacakti yoksa?

Alexis bundan kuskuluydu. Hayatta kitaplardaki gibi cozumler olamazdi. Adam bir yandan ona kitaplari uzatip konusmaya devam ederken sessizce yeni bir rafi doldurmaya girsti.

" Ve bir hazine avcisiyim."

Alexis yaptigi isi birakip sordu. " Hazne avcisi mi?"

Derek siritti. " Hazine avcisi." yaptigi isi soylediginde insanlari onla kuskuyla bakmalarina alisikti anlasilan.

" Yetiskin bir erkek icin ne bicim bir is bu boyle?"

" Eger isler yolunda giderse cok karli bir is. Burada olusumun sebebi de bu."

" Burada hazine falan yok."

" Bundan pek emin olma."

Adamin soyleyis bicimi icinde bir sey hoplattı. Butun bunlar ne demek oluyordu? Yoksa sahip oldugunu bile bilmediği bir sey icin evine mi girmislerdi? Derek'e bakarken gozleri kisildi. Yoksa bunu o mu yapmisti da simdi de yeni bir yontem mi deniyordu?

Alexis aniden gercekte ne kadar savunmasiz ve korunmasiz oldugunu anladi. Butun gucuyle yaptigi isi surdurmeye ve korkmuyor gorunmeye calisiyordu. Adamin komsularla ilgili sakasina ragmen hala acik duran kapidan birkac metre uzaktaydi. Kondisyonu da iyiydi. Zor durumda kalirsa kapidan firlayabilirdi. Butun kitaplar yerine konduktan sonra, kapiya yakin yerde ne varsa duzeltmeye basladi.

" Pekala, pes ediyorum. Bir hazine avcisinin dairemde ne isi var?"

" Bu gece eve kutuphaneden bir kitap getirdin."

" Bunu nereden biliyordu bu adam? " Evet!" Kelime kupkuru bogazina takildi. Masanin yanindaki kagitlari toplamaya calisti.

" Nerede?"

" Neden once bana onu neden istediginizi soylemiyorsunuz?" Vay canina kendisi sandigindan da cesurdu, ya da aptal. Adam onu bir sicrayista yakalayabilecek kadar atletik gorunuyordu. Alexis huzursuzca kapiya bir bakis firlatti.

" Dikkatlisin bunu sevdim."

" Eminim sevmisindir," diye dusundu genc kadin.

" Bir oyku dinleyebilecek bir havada misin?" diye sordu adam bir kagit tomarini daha ona verirken.

Alexis kagitlara bakiyormus gibi yapti. Kalbi hizla carpiyordu.
" Tam da bir aciklama dinleyecek havadayim."

" Ama sanirim bu oykuyu dinlemek zorundasın."
Olay 1865'te West Virginia'da bes adamin Harpers Fery yakinlarinda bir treni soymasiyla basliyor."

Alexis kagitlari duzeltmeyi birakti. " Ve bu adamlarin hayaletleri de bugun evleri altust ediyorlar."

" Pek oyle sayilmaz. Oyku savasi kaybetmekte olan Guney'e yardimci olmakta kullanılacak altinlardan bahsediyor. Soyguncularin dordu olay yerinden kacarken oldurulmus. Altinlari da, ki yuzbin dolar degerindeler, yakalanacagini anlayinca besincisi gommus. Sonradan ortaya ciktigina gore, butun operasyonu o planlamis."

Bu is gitgide eski John Wayne filmlerine benzemeye basliyordu, ancak Alexis sesini cikarmadi.

" Adam altinin yerinin bir haritasini yapip asilmadan hemen once karisina vermis. Kadin da bunu bir Guney sempatizanina goturmus."

" Ne fedakarlik," diye mirildandi genc kadin.Oygunun tek kelimesine bile inanmiyordu hala.

" Biz Guneyliler boyleyizdir." Derek Montaigne bir Guneyliydi demek. Ya da Guneyli numarasi yapiyordu.

" Guneyli sempatizan da bu konuda daha bir sey yapamadan tutuklanmis. Ancak haritayi kutuphanesindeki dort kitabın arka kapaklarinin icine sifreyle kopya etmeyi basarmis. Her kitap haritanin dortte birini kapsiyor."

" Buna eminim," diye mirildandi Alexis cekmeceye bir kucak dolusu kagit tikistirirken. Simdi onlari ayirip duzenleyecek hali yoktu. Basi cok kotu agriyordu.

" Butun bunlar adamin kizinin gunlugunde yaziliydi," dedi adam. "Guneyli idam edilmiş, karisi da kizlarinin hastalanip olmesinden sonra evi kapayip gitmiş."

Alex kuskuyla ona bakiyordu. Sahiden soylediklerine inanmasini mi bekliyordu bu adam?

" Henry Mancini'den huzunlu bir parca burda mi araya giriyor."

" Evet oldukca acikli, ancak hayat bazen boyledir."

Alexis bu adamin yasaminin acikli olmadigindan emindi. Kendisinininkiye bastan sona acikli ve monotonu. Gene de umutsuzlukla cevresine bakinirken monotonlugu ozledigine hukmetti.

" Peki siz bu ise nasil bulastiniz," diye sordu. ` onu konustur,' diye dusunuyordu. ` Boylece belki senden istedigini her neyse ondan da vazgeçirebilirsin.'

" Linda Teyzemin cenazesine gitmistim. Beni o buyuttu. Baska kimsesi olmadigindan kisisel esyalari ile ben mesgul oldum. Cati katinda bir sandikta da bu gunluk uzerinde haritanin bir parcasi olan kitaplardan birini buldum, arastirince Guneyli adamin evinin hala durdugunu ogrendim. Oraya vardigimda baska bir cenazeyle karsilastim. Son mirasci da olmustu ve noter olen adamin vasiyetine gore mallarini paylastiriyordu. Kutuphanedeki sayilari bini asan kitapların hepsi de paketlenip alti ayri kutuphaneye yollanmistti."

" Bize yuz elli tane geldi," dedi Alexis. Sonra kendini adamin anlattigi hikayeye kaptirdigini fark etti. Bundan sonraki adim da butun bu sacmaliga inanmak olacakti herhalde. Dikkatli olmalıydı. Genellikle oldukca siki agizli biri idi, olaylara katılmaktansa izlemeyi tercih ederdi. Bu cizgiden yalnızca su oyunculuk isi icin sapmisti.

Derek'in bu bilgiler icin cekiciligini kullanip kullanmadigini merak ediyordu. " Peki butun bunlari nasil ogrendiniz?" diye sordu pervasizca.

" Yerel bir gazetenin muhabiri gibi davrandim. Sonra noter, yani Norman P.Sawyer de oldukca yardimci oldu."

" Peki simdi ne numarasi yapiyorsunuz?" dedi Alexis ters donmus sandalyelerden birini kaldirirken.

Adam onun sandalyeyi duzeltmesine yardim ederken parmaklari genc kadininkilerin uzerine kapandi. Bunu mahsus mu yapiyordu? Alexis kendini bir panorayaya kaptirdigini hissetti.

" Hicbir sey," diye cevap verdi Derek. Sonra ellerini iki yana acararak ekledi. " Karsinda bebekler kadar saf ve temiz biri duruyor."

" Bundan eminim." Eger yanilmiyorsa, Derek Montaigne ya da gercekten adi her neyse, yakisikligi bir yana, sirf kurnazligiyla bile bir suru is basarabilirdi. Adam diger iskemleyi de duzeltirken onu sessizce seyretti.

" Bunun yeri neresi," diye sordu Derek. Alexis masanin yanini isaret ederek " Oraya ," dedi.

Bu ingiliz stili iskemleler buyukannesinin hediyesiydi. Alexis kendi kazanciyla alsa alsa sunu deri arkalikli ucuz iskemlelerden alabilirdi. Elini tahta oymada gezdirirken konustu.

" Hikayeniz hala burada ne aradiginizi, ya da yanimda bir kitap getirdigimi nereden bildiginizi aciklamiyor."

" Fala inanir misiniz?"

" Hayir. Ayrica iyilik perilerine, cinlere falan da inanmam."

" Neler kacirdigidinden habersizsin." Adam ona aciyormuscasina, basini sallayarak icini cekti. " Peki o zaman, sanirim butun tatsizliklariyla birlikte, gerceklerden bahsetmem gerekecek."

" Lutfen," dedi Alexis en mantikli ses tonuyla.

" Kitaplarin yollandigi kutuphanelerin listesini, nasil demeli odunc almayi basardim."

" Calmayi desek?"

Derek dogru olmasina ragmen onun bu patavatsiz lafini umursamadan devam etti. Alexis'in dedigini duymus oldugunun tek belirtisi bir an keyifle parlamis olan gozleriydi.

Genc kadin yavas yavas rahatlamaya basladi. Hirsizlarin gozlerinde keyifli pirihtilar olmazdi. Yoksa olur muydu?

aylarca

07.11.2006 22:14

Alexis'in Peoria'yi terk etmesinden hemen once annesi, ' Asla bir New York'luya guvenme,' diyerek uyarmisti onu. Annesi ayrica havuc yemesinin gozlerine iyi gelecegini de soylemistti, ancak Alexis kontak lens kullaniyordu artik. Belki annesi bu konuda yanilmisti. Hem bu adam New York'lu degildi, degil mi?

" Listedeki ilk isim New York Halk Kutuphanesi'ydi. Bugun oraya gittigimde bana kitaplarin geldigini soylediler."

' Al iste,' diye dusundu Alexis. Bir grup tutucu, agirbasli kadin, yalnizca bir fiyakali bakis icin yabancinin birine bilgi vermislerdi buyuk bir gonullulukle. Hem de elin yabancisina. Alexis, jigolalarin da Derek Montaigne gibi gorunduklerini hatirladi.

Cikik elmacik kemikleri, esmerlik, yakisiklilik, pek de tekin olmayan bir yuz ve gok mavisi gozler. Elleri de sanki bir sanatcinin elleriydi. Bu uzun kipir kipir parmaklar ya bir heykel tirasa ya bir piyaniste ya da bu ise uygundu.

Genc kadinin tedirginligi geri gelmistir. " Size baska ne soylediler," diye sordu.

" Elinor beni sizin bolumunuze yolladi."

Elinor ha! Alexis uc yildir kutuphanede calisiyordu ve hala o yasli kadina ` Miss Krebs,' diye hitap ediyordu. Bu Derek gercek bir jigoloydi dogrusu.

" Sen coktan cikmistin, Julie'nin de acelesi var gibi gorunuyordu. Gene de bana biraz zaman ayirip senin bir kac gundur kitaplarin uzerinde calistigini ve birisinin icinde fark ettigin garip isaretler yuzunden eve goturdugunu anlatti.

Julie fazla konusurdu. Alexis onu hep uyarirdi ama julie kutuphanedeki sessizlikten nefret eder ve ona soru soran herkese sosyal kisiligini ispatlamaya bayilirdi. Derek'in ondan butun hikayeyi ogrenmesi cok kisa surmus olmaliydi.

" Sanirim bunun sorumlusu benim," dedi genc adam eliyle odayi gostererek.

Iceri sizdigini da itiraf edecek miydi acaba? Alexis'in sirti gerginlikle sertlesti. " Birisi Julie'yle konustuklarima kulak misafiri olmus olmalı."

" Peki o birisi benim adresimi nereden biliyordu?" Aleis'in yesil gozleri kisildi. " Ya siz nereden biliyordunuz?" diye ekledi hemen.

" Julie soyledi."

" Tabii." Julie agzina bir kilit almaliydi.

" Kutuphaneden dosdogru buraya geldim, ama evde kimse yoktu."

" Cunku o sirada Phoebe'yi seyredip tikinmakla mesguldum,' diye dusundu Aleis.

" Bir fincan kahve icmek icin ciktim. Geri geldigimde de matkapla ugrasiyordun."

Alexis acik kapinin yaninda, yerde duran kilide bakti. Yatmadan once onu takmaliydi.

" Istersen gece kalabilirim."

" Istersem mi?"

" Yalnizca seni korumak icin."

" Bu herhalde tavugu, korumak icin sansara birakmaya benzerdi." Su sirada genc kadin tavugun kim oldugundan pek emin degildi. Kendisi mi yoksa cantasindaki kitap mi?

" Seni temin ederim, senin icin en iyi olani dusunuyorum yalnizca. Bu karmasayi her kim yaptiyrsa kolay pes edecege benzemiyor. Korunmaya ihtiyacin var."

" Buna katiluyorum. Sorun kimin tarafindan korunmaya ihtiyacim oldugu. Bildigim kadariyla, eger hikayeniz dogruysa evime giren pekala da siz olabilirsiniz. Aradiginizi bulamayinca da, guvenimi kazanmaya calisarak daha zaman kaybettiren bir yonteme bas vurmak zorunda kaldiniz. Simdi de sanirim kitabi istersiniz."

" Sey, evet," dedi Derek. Alexis onun sesindeki saskinlikten mutluluk duydu.

" Uzgunum," diye cevap verdi adama. " O kutuphaneye aittir. Artik dairemden cikarsaniz..." Hikaye dogru olsa bile bu ise karismak istemiyordu. Butun istedigi etrafi toplamak, yeni kilidi takmak ve yatmakti. Belki de gelecek saliya kadar uyurdu.

Birden ayaklarının yanbasındaki beyaz renkli cini parçalarına takıldı gozu. " Oh, hayır!" diye bağirdi dizlerinin üzerine cokerek.

" Ne var," diye sordu Derek ona donerek. Genc kadinin boyle telaslanmasına neden olacak bir sey goremiyordu. Alexis elindeki kirik porselen parçasını adeta yaralı bir serçe gibi tutuyordu. Derek onun yanına diz cöktü.

" Dresden bebeğim. Büyükanneimin Dresden bebeği." Aqlamamak için kendini zor tutuyordu. Bu bebek büyükannesinin olmadan önce ona verdiği son şeydi. Parçaları toplarken Alexis ofkeli yaşların gözlerini doldurduğunu hissetti. Derek ona yardım etmek için davrandıysa da genc kadın ellerini geri çevirdi. Bunu tek basına yapmak istiyordu. Bebeğin tamir edilmesi imkansızdı.

Alexis parçaları yavaşca sehpaıya koyarken genc adam sessizce onu izledi.

" Uzgunum," dedi sonra. Ama Alexis onun sesinin hiç de uzgun olmadığını düşünö dalgın dalgın. Ancak adamın sözleri onu gerçeğe dondurdu hemen.

" Hiç olmazsa kitaba bakabilir miyim?"

Alexis hızla ona dönüp " Hayır," dedi. " Git hemen!" Olacakları görmek için nefesini tuttu. Belki de çok kaba davranıyordu, ama yalnız kalmak, kendini ve evini toplamaya çalışmak istiyordu. Belki bu adama inanıyor, belki de inanmıyordu. Butün bildiği düşünmek için zamana ihtiyacı olduğuydu. Tek basına!

Derek yerden bir parça kâğıt alıp üstüne bir şeyler karaladı. " İste," dedi kâğıdı zorla onun eline sıkıştırarak. " Bu adresteyim. Telefon numaramı da yazdım. Fikrini degistirirsen beni ara lütfen."

Adam koridorda kaybolurken Alexis elindeki kâğıda bakakaldı. Onun boyle kolayca pes edeceğini beklemiyordu. Ama şimdi bu degisikligin ardındaki anlamları keşfedecek hali yoktu. Cabucak kâpısını kapayıp matkâbi çalıştırdı kararlılıkla.

Yarım saat kadar sonra, Mrs. O, Malley'in gum gum oten protestolarına rağmen Alexis kilidi yerine takmayı başarmısti. Muzaffer bir edayla derin bir soluk alıp kilidi geçirmeye çalıştı. Ne varki kilit bozuktu, bir türlü kapanmıyordu.

Genc kadın bir beddua mirıldanarak iskemlelerden birini tokmanın altına dayadı. " İkel ama işe yarar bir yöntem," diye düşünüyordu. İskemle sağlam mı diye biraz zorladı, bu gecelik idare edecekti artık.

Sonra darma duman olmuş dairesine baktı. Cesareti butünüyle kırılmısti. Ancak odaların yarın daha iyi görüneceği yoktu. İcini çekerek her tarafı toparlamadan yatmayacağına yemin etti.

Alexis Travis'in nefret ettiği bir şey varsa o da düzensizlikti.

BOLUM UC.....

Alexis'in uykusu çok derindi. Küçük bir çocukken bile geceleri gök gurultusunden hiç korkmazdı, hiç uyanmazdı çünkü. Annesi buna vicdani temiz insanların uykusu derdi. Kardesi Bonnie işe Alexis'ic ceset gibi uyduğunu soylardı.

Belki yorgunluktan, belki de evine girilmesinin verdiği tedirginlik duygusu yüzünden, ya da her nedense, bu gece bir şey genc kadını uyandırdı. Oylesine yorgundu ki üstünü bile çıkarmadan kendisini yatağın üzerine atıvermişti. İcindeki esrarengiz işaretleri incelemek niyetiyle kitabı da eline almısti, ama hemencecik

uyuyakalmisti.

Bir gurultu! Kapi tokmaginin cevrildigi ve iskemlenin itildigi duyuldu. Alexis yataginda dogruluverdi. Birisi evine girmeye calisiyordu gene!

Ofkesi bir kez daha korkusunu bastirdi. Yataktan firlarken " Kahrolasi..." diye mirildandi. Derek onu konusarak kitabi vermeye ikna edememisti. Iste simdi de calmak uzere geri gelmisti, ya da daha kotu bir sey yapmak icin...

Birden urperdi. Eger bu adam evine gizlice girebiliyorsa baska seylerde kalkisabilirdi. Alexis'in kacmasi gerekliydi, hem de hemen. Ilk aklina gelen sey yangin merdiveni oldu. Ama daha pencereye varmadan icindeki durtuye uyararak donup kitabi almak icin firladi. Eger adamin istedigini sey buyusa alamayacakti iste! Tekrar pencereye yönelmeden cuzdanini da alip cantasina attı.

Sonra nefesini tutarak dinlemeye calisti. Sahiden de bir ses duymus muydu? Hayal ediyor da olabilirdi butun duyabildigi kalbinin carpintisiydi cunku. Tam o anda holde iskemlenin yere surlundugu duyuldu. Dinlemekle daha fazla zaman yitirecek degildi. Penceredeki storu zorlukla da olsa acmayi basararak yangin merdivenlerine cikti.

Karanlikta kuslar icin, ta gecen kis biraktigi tabaga basti.

Tabak sehrin tozu, dumani ve daha tanri bilir neyle, adeta yapistigi yerden oynadi. Bu arada kendisi de neredeyse asagi yuvarlanıyordu. Denge saglamak icin duvara tutundu, eger dikkatli davranmazsa Derek'in niyetlendiği isi kendisi bitirecekti.

Tek dusuncesi kacmakti. Merdivenleri inmeye koyuldu. Daha bes dakika once misil misil uyumakta oldugu dusunulurse oldukca uyanikti simdi. Oysa sabahlari kendisine gelmesi en az on dakika surerdi. ' Korku seni ne hala getirdi,' diye dusundu icinden.

Yangin cikisinin sonundaki inip cikan merdiven de, ayni sehir pisligi yapiskaniyla olsa gerek, sikismis kimildamiyordu. Alexis'in agirliğı bu portatif merdiveni hareket ettirmekte hic ise yaramiyordu. Genc kadin derin bir nefes aldı, yangin merdiveninin kenarina elleriyle tutunarak kendisini asagi sarkitti. Sonra ellerini birakip yere atladi.

Tabanlari adeta bir numara buyuyecek kadar duzlesmis gibi hissetti bir an. Sag topugu az kaldı kiriliyordu, ama ayakbilarinin haliyle ugrasacak zamani yoktu. Onu kaygilandiran yasaminin haliydi.

Ancak karanlik arka bahceyi gectikten sonra cesaret edip yatak odasinin penceresine bakabildi. Birisi disari bakıyordu. Genc kadin onun tipini incelemeye calisarak golgelere saklandı. Pek iyi gorunmuyordu ama evine sızan her kimse ufak tefekti. Tabii uc kat yukardan herkes ufak gorunurdu.

Birden aklina o insanin Derek olmayabilecegi geldi. Genc adamin eline kitabi ondan almak icin cok iyi bir fırsat gecmisti ama bunu yapmamisti. Ya ona dogruyu soylemis, onu uyarmaya calismissa? Yanlisini hemen duzeltti; onu uyarmaya calismamis, geceyi onda gecirmeyi teklif etmisti. Bu da tam onun gibi adamlara yakisan bir hareketti.

Hala karmasik bir ise bulasmis oldugu kuskusunu icinden atamamisti. Istese de istemese de, eger hayatina eskisi gibi devam etmek istiyorsa bu bilmeceyi cozmek zorunda kalacakti.

Kendi kendine kuskularini yok etmenin tek yolu oldugunu soyledi. Mr. Derek Montaigne'i aramakti o da. Adamin kaldigi otel sehrin ta obur ucundaydi. Alexis bir telefon bulana kadar Derek'in oraya ulasmasina olanak yoktu.

Genc kadin bir blok otedeki, butun gece acik olan bir kahveye gitti. Burada bayat biskuviler, igrenc buzlu cay ve calisan bir telefon vardi.

Alexis, Derek'in verdiği numarayı ceviriş santrale onun odasına bağlamalarını soyledi, sonra birisinin yavas bir sesle " Alo?" dedigini duydu. Tekrar kulagina dayamadan once bir an ahizeye bakakaldi.

" Hey bayan, konusacak misimiz yoksa bakacak misiniz?"

Bu soru telefon etmek icin arkasinda bekleyen pejmurde kilikli bir adamdan gelmistir. Sabahin ucuydu ve kent, adina uyan bir sekilde, uyumuyordu.

" Alo?" Derek'in sesi simdi biraz rahatsiz cikiyordu.

" Mr. Montaigne?"

" Evet. Kimsiniz?"

Alexis telefonu kapatti. Arkasindaki adam o daha kenera cekilmeden atilip parasini delige ativerdi hemen.

Derek orada, kentin ta obur yakasinda, otelindeydi. Su anda evindeki her kimse Derek degildi.

Kahvenin kapisina yururken karin kaslari korkuyla kasilmaktaydi. Adeta bir ruyada gibiydi. Derin derin nefes aldi. Bu biraz aklini berraklastirirdi ve daha sakin dusunmeye basladi.

Nereye gidiyordu? Eve geri donemezdi. Orasi pek guvenli degildi. Ayrica kitabi evine girene verirse yeniden guven icinde olup olmayacagini da bilemezdi.

Derek bir hazineden soz etmistir. Gercekten de boyle bir sey var miydi? İnsanlar pantolonlarının ceplerindeki bozukluklar icin olduruyorlardir birbirlerini. Derek'in sozunu ettigi paraysa bir azizi bile ayartabilirdi.

Yapilacak bir tek sey vardi. Alexis kahveden cikip karanlik, تنها sokaklarda bir taksi aranarak ucuncu cadde'ye yoneldi. Derken arkasinda birisinin yurudugunu duydu. Kalbi gum gum carpmaya basladi, isin fenasi elinde saldirganlari kacirtacak bir beyzbol sopasi filan yoktu. Gozunun onunden mansetler gelip geciyordu: 'Aptal kutuphaneci sabaha karsi saat ucte ucuncu cadde'de gezinirken olduruldu!'

Arkasindan yaklasan ayak seslerini duyup hizla geriye dondu.

Agir agir gezinen bir fahise abartilarak boyanmis dudaklarini buzerek bilgic bir tavirle guldu. " Bu kiyafetle tek kurus kazanamazsin tatlim," dedi kalcilarini sallayarak yurumeye devam ederken.

Alexis oyle rahatlamisti ki onu kucaklayabilirdi.

O sirada bir taksinin farlari gorundu. Alexis durmasi icin elini sallarken neredeyse kolunu cikaracakti.

" Yuruys icin biraz gec degil mi?" diye sordu sofor onun arabaya binmesini beklerken.

" Ah bir bilseniz," dedi genc kadin arka koltuga buzulurken.

" ALEX?"

Derek holde duran cok sefil gorunuslu kadina bakarak karmakarisk siyah saclarini gozlerinin onunden itti. O garip telofondan sonra daha yeni uyumayi basarmisti ki, oda kapisinin calinmasiyla uyanmistir.

" Burada ne ariyorsun?" Cevabi beklemeden genc kadini iceri soktu.

“ Cok kotu gorunuyorsun.” Kapiyi ortup lambayi yakti. Yumusak bir isik suiti doldurdu.

Alexis yagmurdan kacarken doluya mi tutuldugunu dusunuyordu. Ama baska secenegi var miydi?

“ Sana bir sey getirmemi ister misin?” diye sordu Derek.

Bu `sey'in ne oldugu hakkında genc kadinin hicbir fikri yoktu. Bir icki icin oda servisini aramaktan mi soz ediyordu, yoksa ecza dolabindan bir sakinlestirici getirmekten mi? Bunun onemi yoktu, ikisini de istemiyordu. Dusunebilmek icin kafasinin acik olmasi gerekliydi.

Dogru durust gorebilmekse ayri bir sorundu. Gozlerini genc adamin ciplak gogsunden ayirarak baska yere bakti. Derek kapiyi ustunde yalnızca pijamasinin altiyla acmisti. Alexis onun bir sey giyiyor olmasindan dolayi sevinmesi gerektiğini dusundu. Bu adamin fizigi harikaydi: Genis omuzlar, adaleli kollar, guclu bir gogus ve sert, duz bir karin.

“ Birisi evime girmeye kalkti,” dedi Alexis.

Derek saskinlikla bakti ona. Genc kadin gecenin bir yarısında ona zaten bildigi bir gercegi soylemek icin neden onca yolu gelsindi?

“ Biliyorum,” dedi.

“ Tekrar,” diye ekledi Alexis.

Adam simdi sasirmisti iste. Gozlerindeki mahmurluk siliniverdi. Cekici Guneyli tavri arka planda kalmisti. Bir saldiriya karsi hazirlanir gibiydi sanki. O gun olan biten her seye ragmen bu goruntu genc kadini hayran birakti.

“ Ne zaman?” diye sordu Derek.

“ Hemen simdi.” Alexis kolundan hic cikarmadigi saatine bir goz atip duzeltti, “ Yani kirk bes dakika once.”

“ Inatci seytan.”

“ Ortada bir seyler donuyor.” Genc kadin odada dolanmaya basladi, oturmak icin fazla gergindi.

“ Kitabi aldin mi?”

Derek'in kitap hakkındaki endisesi onu huzursuz etti. Kendisine bir sey olup olmadigini ya da adamlarla bogusup bogusmadigini yani daha kisisel duzeyde bir sey sormasini isterdi. Kendisini bir insan olarak goruyordu ve arka kapaginda ne yazarsa yazsin bir sayfalar kumesinden sonra ikinci siraya konulmak hosuna gitmemisti. Hayatinda ilk kez Alexis bir kitaba sinir oluyordu.

“ Hayir kitabi almadi. Iste burada.” Eliyle cantasina dokundu.

Adam sanki onu yukunden kurtarmak istercesine yaklasinca, Alexis geri cekildi. “ Yo, hayir. Bunu tutmak niyetindeyim, sagol!”

“ Alex ona ihtiyacim var. Haritanin dortte biri o.”

“ Bunu pekala biliyorum.”

Genc adam kollarini gogsune kavusturarak gozlerini ona dikti. Sanki dusuncelerini okuyor gibiydi. Bu garip bir dusunceydi ama sabahin bu saatinde ozellikle yangin merdiveninden kactiktan ve bir fahise tarafından uyarlildiktan sonra pek iyi dusunemiyordu.

“ Bana kitabi vermeyeceksen burada isin ne?”

Alexis derin bir soluk alip atildi. Soylediklerine kendisi de hayret ediyordu. “ Eger bir hazine varsa, o parayla cok sey yapilabilir.”

“ Evet yapilabilir.”

Genc kadin ikisinin yapabileceklerden kasteddiklerinin cok farkli olduguna emindi. Sagduyusunun nerelere gittigini merak ederek.

“ Ben de gelmek istiyorum,” dedi. Onca yildir tarih hakkında kitaplar okumanin sonuclari ortaya cikiyordu iste. Koltuktaki seruven meraklisi ayaga kalkiyordu. Ya oyleydi ya da aklini kacirmisti. Ama vaz gelecek degildi.

Adamin yakisikli yuzunde belli belirsiz bir alay ve saskinlik okunur gibi oldu. Simdi Alexis’in bu is icin uygun olmadigi hakkında gecersiz bir suru sebep bulacakti herhalde. Genc kadinin cok narin gorundugunu, kendisine ayak bagi olacagini falan soylayacakti.

“ Pekala.”

“ Ne?” Onu dogru duymus olamazdi.

“ Pekala, dedim.”

“ Beni vazgecirmeye calismayacak misin?”

“ Bana yeteri kadar becerikli geliyorsun.”

Adamin soyleyis bicimi sirtini urperti. Ama bu urpertiye evine birisinin girdigini duydugundaki gibi soguk degil, aksine simsicakti.

“ Yalnizca is,” demek zorunda hissetti kendini.

Genc adam guldu, “ Ben hep isten bahsederim,” dedi yavas bir sesle. Adamin kendisini bir patron gibi mi, yoksa bir rakip olarak mi gordugunu bilmiyordu. Her halukarda adam cok sasirticiydi. Alexis bu iste kendisine hakim olmaliydi.

“ O zaman gelmeme izin veriyorsun?”

“ Benden daha avantajlisin. Kitap sende, benim de ona ihtiyacim var. Iceri gireni gorebildin mi?”

“ Kapinin kurcalandigini duyduktan sonra daha fazla oyalanmadim. Adamin sen oldugunu sandim.”

“ Sende biraktigim bu dolandirici izlenimle ilgili bir seyler yapmam gerekecek sanirim.”

Alexis orada olmasina ragmen adama guvenmiyordu hala. Ancak gorunuse bakilrsa baska secenegi yoktu yani bu isin dogru durust cozumlenmesini istiyorsa eger. Kitabi ona verip evine donseydi, evine gene girmeye kalkisabilirlerdi. Ya da daha kotusu donusunu bekliyor olabilirlerdi. Evine iki kez gizlice giren birisi kitabın yaninda olmadigina inanmazdi pek. Sonra kim bilir, sonunda vazgecene kadar ne yollar deneyebilirdi?

Yo, baska bir secenegi yoktu. Karisiklikten sonra Alexis’in en nefret ettigi sey elinin kolunun bagli olmasiydi.

“ Yorgun gorunuyorsun,” dedi Derek. “ Neden yataga uzanmiyorsun? Nasilsa sabaha kadar hicbir sey yapamayiz.”

Genc kadin kendisini uyuyabilmek icin fazla gergin, Derek Montaigne’i de gozlerini kapamak icin fazla guvenilmez hissediyordu. Ozellikle de onun yataginda.

" Eger kitap hakkında endiseleniyorsan," dedi Derek ilgisiz bir tavirle, " Onun ustunde uyuyabilirsin. Uyuyan bir kadina hic saldirmadim."

Genc kadin onun konusurken, nefes alirken kipirdayan duzgun, gogus kaslarini seyrediyordu. Hayir, bu adamin kimseye saldirabilecegini dusunmuyordu, hem de hic.

' Aklini kaciriyorsun,' dedi kendi kendine, aklini yeniden toparlamaya calisirken.

" Eger rahatsiz olmazsan surada oturacagim." Alexis pencerenin yanindaki mavi broker iskemleye cokuverdi.

" Rahatina bak."

Bir pencere acabilir miyim?" Birden icerisi cok havasiz gelmeye baslamisti, basi da donuyordu. Son bir kac saattir olanlar etkisini gosteriyordu iste. Daha yerinden davranamadan Derek onun icin bir pencere acti. Ilik bir Haziran ruzgari iceri doldu. Genc adam yaninda diz cokerken tesekkur etmek icin basini kaldirdi. Ama bir kac santim otedeki yuzde gordugu duygusal ifadeye sasirmisti Alexis.

" İyi misin?" diye sordu Derek endiseyle. " Rengin soluklasmaya basladi."

Genc kadin cok iyi oldugunu soyleyecekti, ama nedense basaramadi. Oda birden kararivermisti.

Alninda soguk islak bir sey vardi. Ondan kurtulmaya calistiysa da guclu bir el kendisini durdurdu. Tonlarca agirmis gibi gelen gozlerini zorlukla acabildi. Ilk gordugu sey genc adamin yuzuydu.

" Hosgeldin," dedi Derek neseyle. Yatagin kenarinda oturuyordu. Genc kadin onun yataginda yattigini anladi. Dogrulmaya calisti, ancak basinin agirliigi buna engel oldu. Hem o, hem de adamin elleri onu tekrar yataga bastirdi.

" Kimildama." Bu kez sesindeki sicaklik yoktu.

" Ne oldu?" diye sordu Alexis zayifca, kendisini cok kotu hissediyordu.

" Bayildin."

" Bu cok komik. Ben bayilmam ki!" Alexis hayatinda hic bayilmamisti.

Derek dostca basini salladi. " Pekala, biraz kestirdin. Kendini daha iyi hissediyor musun?"

" Hayir," diye itiraf etti genc kadin. Sonra etrafini yoklayarak birden bagirdi, " Kitabim!"

" Iste orada." Derek kenarda duran cantasini isaret ediyordu.

" Icimden bir ses onu yakininda isteyecegini soylemisti. Eh, artik birlikte calisacagimiza gore bana biraz olsun guvenmeyi ogrenmen gerekecek."

" Sana guveniyorum," diye yalan soyledi Alexis.

" Tabii," genc adam ayaga kalkip yatagin etrafinda dolasti.

" Nereye gidiyorsun?"

" Oda servisini arayip sana biraz portakal suyu getirtecegim. Biraz vitamin seni guclendirir."

" Annem gibi konusuyorsun." Alexis yastiga iyice gomuldu. Basi feci sekilde agriyordu. Su kitap hayatina girdiginden beri basini agritip duruyordu zaten.

" Yalnızca ayaga kalkabilmen için sağlığını korumaya çalışıyorum." Genç adam, oda servisinin numarasını çevirip iki kahve ve iki meyve suyu istedi. Sonra ona donerek sordu, " Yumurtaya ne dersin?" Alexis yüzünü buruşturdu. Su anda hiçbir şey yiyecek halde değildi. Derek telefona, " İki porsiyon da sahanda yumurta ve tost lütfen," deyip kapattı.

" Pek söz dinlemiyorsun değil mi?" Genç kadın onu daha iyi görebilmek için basındaki kompresi kaldırdı. Yeni bir günün ilk ışıkları odaya süzülerek lambayı sonuklestirmeye başlamıştı.

" Yo, çok iyi dinlerim. Her şeyi dinler sonra da kararımı kendim veririm."

" Herkes adına."

Alexis'in sesindeki suçlama adamı rahatsız etmemişti.

" Eger gerekirse, evet."

Bu hazine avarı çok ilginç gececeğe benziyordu.

Oda servisi saatin geçliğine rağmen simsek hızıyla çalışıyordu. Derek'in dikkatli bakışları altında Alexis tabağındakilerin çoğunu bitirdi. Genellikle kahvaltıyla pek ilgilenmemesine rağmen bu sabah çok acıkmış olduğunu fark etti. ' Gece kovalamacaları insana bunu yapıyor demek,' diye düşündü.

Genç kadın yarı kapalı göz kapaklarının altından, kısa bakışlar fırlatarak adamı inceliyordu. Derek halinden oldukça rahattı Alexis, onun hala pijamalarıyla karsısında oturmasından huzursuzluk duyuyordu. Oysa o, sanki dünyanın en normal şeyini yapıyormuşcasına rahattı kahvaltısını bitirirken. En azından üzerine bir robdosambır alsaydı bari.

" Biraz zindeleşmek ister misin?"

' Evet,' diye düşündü Alexis banyoya doğru bakarak. Ama o yakındayken değil.

" İcerden bir kilidi var," dedi adam sirtarak.

İste gene aklındakileri okuyuvermişti. Bu, genç kadının hiç hosuna gitmiyordu. " Bana kilitler seni pek durdurmuş gibi geliyor."

Derek sanki utanmış gibi yaptı. " Beni sasirtiyorsun, ama şimdi beni ilgilendiren birinci şey hazine Alex. Derler ki, önemli olan zamandır. Aslında birlikte düşünerek zamandan kazanabiliriz."

" Tek başıma düşünmeyi tercih ederim, sağol."

Genç adam eğilerek banyonun kapisini gösterdi.

" Acele et."

Bunu tekrarlamasına gerek kalmamıştı. Sıcak suyun altında bir omur boyu kalmak istemesine rağmen Alexis rekor kırarak üç dakika içinde banyodan çıktı. Yarı nemli vücudunun üzerine yeniden elbiselerini geçirmişti.

Banyodan çıktığında Derek hayretle onu süzdü.

" Düşün altında islanacak kadar bile durmadın."

Adamın onun yol yordam bilmeyisine güldüğünü biliyordu. Yoluna çıkan kadınlar herhalde dayanılmaz derecede yakışıklı erkeklere sırtlarını sabunlatırlardı. Ama Alexis bu alanda tecrubesizdi. Erkeklerle olan deneyimi, okuduğu bir kaç ask romanıyla ilgili hayallerle sınırlıydı.

“ Zaman kaybetmeyi sevmem,” dedi ensesindeki karman corban olmus topuzu yeniden toplamaya calisirken.

Genc adam elinden tokalari aldi. “ Ben de.”

Arkasini donup banyoya yururken, Alexis saskinlikla donakalarak onu seyretti. Simdi ne demek istemisti bu adam peki?

aylarca

11.11.2006 16:05

BOLUM DORT.....

Alexis daha dun kutuphanenin bu merdivenlerini cikarken kendisini bombos hissetmis, hayatinda hic heyecan olup olmayacagini merak etmistti. Bugunse yaninda yakisikli bir hazine avcisi, uzerinde hiyeriglif karalamalar olan bir kitabi ve Tanri bilir kim tarafından altust edilmiş bir evi vardi.

Cift kapili ana girise geldiklerinde genc kadin, “ Bir gun neler getiriyor,” diye mirildaniyordu kendi kendine.

“ Bir sey mi dedin?” diye sordu Derek kapiyi acmaya calisirken. Ancak kapilar kilitliydi.

Alexis cami tiklatti. “ Bir kez daha denemeye degmez,” dedi icini cekerek. Bu maceraya, yada yasa disi ise, ya da basina gelen bu isin adi her neyse, buna katilmayi kendisi istemisti. Icinde bir umut uyanmisti. Yepyeni bir dunya onu bekliyor olabilirdi. Yalnizca okuyup baskalari icin yasamaktansa hareket edebilir, hissedebilirdi.

Gece bekçisi George’un gelip onlari iceri almasini beklerken genc kadinin hevesi huzursuzluga donustu. Kendisini neler bekliyordu acaba? Hem sonra birlikte gidecegi bu adam hakkında onun anlattiklari disinda hicbir sey bilmiyordu. O da pek guvenilir bir kaynak sayilmazdi. Ama sonra gercekte baska sansi da olmadigini hatirladi.

Yasaminda bir seyler oluyordu ve artik bunu kontrol edemedigini hissediyordu. Bu kitap isi cozumlenene kadar da, bunun boyle surecegini biliyordu.

Gece bekçisinin yuzundeki ifade Alexis’i daldigi dusuncelerden ayirdi. George sabahlari genellikle keyifsiz olurdu, bu seferse fena halde cileden cikmisa benziyordu. Kapiyi actiginda agzindan cikan ilk sozler, “ Onu hic duymadim,” oldu.

“ Kimi hic duymadin?” Genc kadin sasirmisti. Neden bahsediyordu bu adam?

Ancak George cevap vermedi. Sanki binadaki herkes ve her sey buyuk bir jurinin bir bolumuymus gibi savunmasina devam etti. Derek’e dokmekteydi icini. Genellikle yabancilari kuskuyla suzerdi George, ancak hayati bombos olan bir adamin yapabilecegi kadar ciddiye alirdi isini. Ama bugun dost yuzlu herkese sariliyordu.

“ Kontrolleri yaptim, her sey yolundaydi. Geri geldigimde oradaydi.”

“ Ne oradaydi? diye sordu Alexis sabirsizlikle.

“ George neden bahsediyorsun sen?”

“ Size gostereyim.”

Alexis hayretle adamin onlari arkadaki kucuk odaya goturdugunu gordu. Daha on iki saat once, buradaydi genc kadin, dirseklerine kadar orumcek aglari, olu bocekler ve Simeone Montaigne’nin kitaplarıyla birlikte.

Julie odanın ortasında durmuş, basını sallıyordu. Ellerini kalcalarına dayamıştı, somurtup duruyordu. Ucu ona yaklaşıncaya kadar.

“ Oh, sizsiniz.”

Alexis, Julie'nin Derek'in orada olduğunu görmesinden sonra ses tonunun yumuşak bir miriltiye donuşunu fark etmeden edemedi. Julie kestane rengi saçlarını omzunun üzerinden geriye attı ve duruşunu hiç caktırmadan dikleştirdi. Etrafın haline rağmen gözleri parlamaya başladı.

Etraf inanılmazdı doğrusu. Her ne kadar Alexis böyle şeylere artık alışkın da olsa sakinliğini gizleyemedi. Oda tam bir kaostu. Montaigne koleksiyonuna ait kitapların durduğu kutular parçalanmış, sağa sola fırlatılmıştı. Kitaplar her yana dağılmış, bazı kapak ve ciltler de zarar görmüştü.

Alexis'in ilk tepkisi hemen dizlerinin üstüne çöküp biraz olsun etrafı toparlamaya çalışmak oldu. Bir kaç kitabı kaldırıırken bu işi yapan tek kişinin kendisi olduğunu gördü. Julie hala Derek tarafından ipnotize edilmiş bir haldeydi. George de içeri girmesi sanki suçunu itiraf etmek olacaktı gibi kapıda duruyordu. Alexis, Derek'in ne yaptığına bakmıyordu bile.

“ Butun bunlar ne zaman oldu?” diye sordu Derek.

“ Ben daha yeni geldim,” dedi Julie.

Alexis diz çöküğü yerden, Julie'nin bir kaç adım ilerleyerek Derek'in tam önünde durduğunu fark etti. İçinde kadının eteğini çekip dikkatini ait olduğu yere, kitaplara çevirmek için bir dürtü yükseldiyse de bastırdı bunu.

“ Onu hiç duymadım,” diye tekrarladı George, savunmaya geçerek. Alexis'e, adam haftanın geri kalanı boyunca da bunu tekrarlayacakmış gibi geliyordu.

“ Anlıyorum,” dedi Derek.

Bir insan böyle küçük bir cümleye bu kadar sempati ve anlayışı nasıl sigdirabilirdi? Alexis kitapları toplamayı bırakıp topuklarının üzerine oturdu ve yaslı adamın omzuna rahatlatıcı bir kol atan Derek'e baktı uzun uzun.

“ Son kontrolünüzü ne zaman yaptınız? Bunu görmeyen önce yani,” diye sordu Derek usulca.

George boğazını temizledi, Alexis onun göğsünün gururla kabardığına yemin edebilirdi. Bu adamın spotlar altındaki tek anıydı. Derek onu iyi oynatıyordu. Takdirle rahatsızlık birleştirdi Alexis dinlerken.

“ Son genel kontrolümü üç buçukta yaptım,” dedi George. Acelesi yoktu, programını hiç degistirmeydi.

“ Ve o zaman odaya girilmemişti, öyle mi?” Derek bütün dikkatini talihsiz bekiye yöneltmişti.

Adam basını “Evet” anlamında salladı. Onu anlayan birisi olduğu için minnet doluydu. “ Bunu üç buçukta gördüm,” dedi odanın halini isaret ederek. Basını salladı: “ Kultur düşmanları.”

“ Polisi aradınız mı?” soru öylesine sorulmuş olsa gibi görünse de Alexis, Derek'in cevapla çok ilgilendiğini anladı.

“ Polis mi? Neden? Hayır, ben...”

Alexis, ne George'un, ne de Julie'nin Derek'in rahatlayarak nefesini aldığı fark etmediğine bahse girerdi.

“ Beni aradı.”

Bu derin, küçük ses kapının dışından geliyordu. Sahibi de ellisindeki rükus ve ofkeli Elinor Krebs'ti. Küçük

birbirine yakin gozleri ofkeyle parliyordu. Ama ilgi, ofkeyi agir agir arka plana itti.

" Derek seni gormek ne guzel!"

Elinor odaya girdi. Derek onun elini tutarak sempatik bir taviryla gozlerinin icine bakti.

' Birinci sinif bir operator,' diye dusundu genc kadin. Hala dizlerinin uzerindeydi, ama simdi bu selamlasmayi hem biraz eglenerek ve hem de artan bir ihtiyatla seyrederken kitaplari unutmustu. Sansini deneyecegi adam, tam olarak nasil biri idi? Belki de onunla gitmekten vazgecip, yeni bir daire bulsa daha iyi olacakti. Bu adama nasil guvenebilirdi? Kendisine yalan soyleyip soylemedigini nasil anlayabilirdi? Elinor Krebs son derece sert biri idi, gene de daha Derek'i gorur gormez yaz gunesinde birakilmis tereyag misali eriyiveriyordu. Bu ejderha kilikli kadinin bir insanlik belirtisi, hele boylesi ilk genclik belirtileri gosterecegi, gunleri gorecegi Alexis'in hic aklina gelmemisti.

" Ne korkunc," diyordu Derek, kadini yakindaki sandalyeye gotururken. " Bazi gencler de saygi nedir hic bilmiyorlar."

" Gencler mi?" Elinor'un besbelli ki akli karismisti.

Alexis ayaga kalkarak etegini silkeledi, kitaplar bekleyebilirdi. Derek'in ne yapmaya calistigini merak ediyordu. Onu is ustunde izlemek, sonraki dolaplarindan kurtulmakta isine yarayabilirdi. Yol boyunca onun bir suru dolaplar cevireceginden emindi genc kadin. Bu ise kendi istegiyle bulasmisti ve ne olursa olsun sonunu getirecekti. Kenarda kosede yasamaktan bilmisti artik.

" Sey," dedi Derek agir agir. " Bekci iceri gireni duymamis. Demek ki adam cevik birisi. Belki de genclik cetesinin cilginligiydi. Genc olmanin ne demek oldugunu bilirsiniz." Kutuphaneci kadina goz kirpti.

" Sizce polisi aramam gerekmez mi?" diye sordu Elinor kuskuyla. Derek'in soylediklerini dusunuyordu.

" Bir sey alinmamissa hayir." Odaya girdiklerinden beri ilk kez Derek dikkatini Alexis'e yoneltti. " Bir sey alinmis mi?"

Alexis omuzlarini silkti. " Bilmiyorum." Bir ara kitaplara, gosteriyi seyretmekle mesgul oldugu icin ancak soyle bir bakabildigini soylemek istediye de, dilini tuttu. Bakislarinin Derek'e, ona karsi uyanik oldugunu yeterince anlattigindan emindi. Genc adamin bir seyler daha soylemesini bekledigini gorunce, " Dun onlari kataloglamayi bitirmemistim," diye ekledi.

" Peki, neden once bu isi halletmiyoruz?" dedi Derek diger iki kadina. Sonra Alexis'e dondu, " Gonderilen kitaplarin sayisini biliyorsun, degil mi?"

Genc kadin az kaldi bunu onun da bildigini soyleyecekti, ama yalnızca basini salladi.

" Eger bir sey alinmadiysa, polisin pek bir yarari olmayacaktır."

Odadakiler buna katılarak baslariyla onayladilar. Alexis'in aklina

' Fareli koyun kavalcisi' geldi bir an. Orada da ne farelerin, ne de cocuklarin hicbir kurtulus sansi yoktu. Su ejderha kilikli kadin odaya girdiginden beri gozlerini Derek'ten ayirmamisti.

Alexis alayci gulumsemesini gizledi. Herkesin Derek'in ortaya cikiverisini dogal kabul etmesi cok sasirticiydi. Kimse ona orada ne aradigini sormuyordu. Ya da neden dizlerinin uzerine cokmus, Alexis'in kitaplari toplamasina yardim ettigini. Genc kadin kabul etmek zorundaydi ki bu adam nasil davranilacagini biliyordu.

" Genc adam, " Kapaklari elden gecir..." diye fisildadi ayaga kalkarken.

" Peki simdi nereye gidiyorsun?"

“ Ssss, sesini yükseltme. Burası bir kutuphane.”

Alexis onun kafasına bir kitap fırlatmak istedi bir an, ama su ejderha onu oldurebilirdi. Derek kolunu kadının omzuna dolayarak onu disarı çıkarırken kitaplara dondu yeniden. George da sadık bir kopekcik gibi ikisini izledi.

Alexis genc adamin niyetini merak ediyordu.

Yalnız kaldıklarında Julie, “ Nereden buldun onu?” diye sordu hemen. Sesindeki kiskançlığı saklamaya çalışmıyordu bile.

“ Sey, hayatıma giriverdi birden.”

“ Benim hayatıma boylesi hic girmiyor.”

“ Kendini sansli say!”

“ Ne?”

“ Ssss, çalışıyorum.” Alexis, Derek hakkında daha fazla konuşmak istemiyordu.

Derek havasız odaya geri döndüğünde, son kitabı daha yeni kapatmıştı genc kadın. Julie hemen canlanıverdi. Alexis’in çalıştığı bütün süre boyunca, Julie topu topu on oniki kitap toplamıştı ancak. Hem de hayallere , kuskusuz Derek’le ilgili hayallere dalarak.

Derek kolunu Alexis’e dolayip onu bir koseye çekti.

“ Bir şey buldun mu?”

Genc kadın basını salladı. Adama çok yakın durduğu için içinde beliren titremeyi umursamamaya çalışıyordu. Oda birden her zamankinden daha havasız gelmeye başlamıştı.

“Kapakların içinde tozdan başka bir şey bulamadım.” Alexis tozlu parmaklarına bakıyordu. “ Ne yapmaya çalışıyorsun? Kutuphanenin yönetimini eline mi geçirdin yoksa?”

Derek güldü, “ Hayatta herkesin bir işi vardır. Sana izin kopardım.”

Elinor Krebs, zattereden oluyor bile olsalar, bir günlük olsun izin almak isteyenlere kızardı. Alexis’in gözleri hayretle büyüdü.

“ Bunu nasıl becerdin? Ona evlenme filan mı teklif ettin?”

“ O kadar da saçmıladım canım. Senin kuzenim olduğumu ve büyükannemizin de ölüm döşeginde seni görmek istediğini söyledim.”

“ Kuzenim mi?”

“ Sey, eğer nisanlin olduğunu soylesaydım benden nefret ederdi.” Bunu hiçbir kibirlilik belirtisi olmadan söylemişti.

“ Doğru.” Alexis baskıyla onayladı. Elinor Krebs için kiskançlık yeni bir duygu olmamalıydı. Derek kadınları iyi tanıyordu. Birdenbire onun kaç kadın tanıdığını merak etti.

“ Tamam kuzen, ne kadar zamanım var?”

“ Durumun göz önüne alınarak,” dedi Derek, “ Gerektigi kadar. Döndüğünde masını ona göre ayarlayacak.”

“ Sen suyu saraba falan da cevirebiliyor musun?”

Derek siritti. “ Eger gerekirse.” Gulusu dolu dolu ve ictendi.

Alexis bir an icin adamin dudaklarinin kendi dudaklarinda nasil bir his uyandiracagini ogrenmek istegi duydu. Adeta elektrige tutulmus gibi oldu.

aylarca

13.11.2006 10:22

Sonra konusulanlari duyup duymadigini anlamak icin Julie’ye bir bakis firlatti. Artik melodremotik olmaya baslamisti. Bu adamin yakinindayken cok dikkatli olmak zorundaydi.

Julie’nin kendilerini seyretmekte oldugunu ve kulak kabarttigini fark etti. “ Bir seyhate cikmam gerekiyor,” dedi neseli bir tavirle. Kalbinin biraz hizlanmis oldugunu hissetti ve derin bir nefes aldı.

“ Buyukannemin bana ihtiyaci varmis,” dedi sonra, yuzune ciddi bir ifade takinarak.

Julie sasirmisa benziyordu. “ Buyukannenin oldugunu soyledigini saniyordum.”

Derek kolunu dostca Alexis’e doladi. “ O babaannesi, bu anneannesi,” dedi Julie’ye.

Julie basini salladi. Derek ona Marslilar’in geldigini ve kutuphane karti cikarmak icin bas vurduklarini soylese Julie inanacakmis gibi geldi Alexis’e.

“ Gitsek iyi olacak,” dedi Derek genc kadini kapiya dogru goturerek.

Vay canina! Iste gercekten, her zamanki dunyasini birakarak, bilinmeyene atiliyordu artik. Ici kikir kipirdi. “ Bekle,” diye yalvardi alcak bir sesle.

Derek ona bakti. “ Simdi ne oldu?”

“ Mr. Dobrowski’yi arayayim. Ben yokken eve goz kulak olmasini istiyorum.”

Genc kadin lobideki telefonda onu ararken Derek sabirle bekledi. Sonra o telefonu kapadiginda sordu, “ Hazir misin?”

“ Alexis derin bir nefes aldı. “ Hazirim.”

Kapidan cikarlarken genc kadin cantasindaki kitabi siki siki gogsune bastiriyordu. Elinor’un onlari daha dogrusu Derek’i seyrettigini gordu. Artik acilmis olan kapilardan cikarlarken Derek de ona el salladi.

Alexis cenesini daha fazla tutamazdi. “ Utanmaz!”

“ Utanmaz olan kim?”

“ Sen! Cikar yol bulmak icin yapıyorsun bunu. Hep yalan mi soylersin!”

Soyledigi hicbir sey adami ilgilendirmiyormusa benziyordu. “ Ben buna durumu kurtarmak icin gercegi abartmak demeyi tercih ederim.”

Genc kadin meseleyi kapatmamakta direniyordu. “ O ejderhayi fingirdek bir genc kiza cevirdin. Hic sucluluk hissi duymuyor musun?”

Derek onun elini tuttu. Simsicak bir dalga Alexis’i sariverdi. Bu adama karsi duydugu hislerden hoslanmiyordu.

' Bu yalnızca bir serüvene atılıyor olmanın verdiği heyecan,' dedi kendi kendine.

" O kadını en son ne zaman gülerken gördün?" diye sordu Derek.

" Hiç görmedim," diye itiraf etti Alexis.

" Peki o zaman yaptığın neden bu kadar kötü olsun?"

Alexis cevap veremedi. Bilmiyordu, belki de kendisi için korkmuştu. Nedeninden emin değildi.

Derek kolunu ona doladı. " Sizin sorunuz Ms. Alexis Travis, çok huzursuz olmanız. Sizi temin ederim zararsızım."

" Atom bombası da öyleydi, yerinde dururken. Ayrıca bilgilerinize sunarım ki huzursuz değilim ben..." Sahiden neydi? Adamın onu kelimeleriyle siktirmesine içerlemisti. Basını arkaya atınca tokalarından birisi düştü. Acılmak üzere olan topuzunu tutarak adama baktı, " Pekala, şimdi nereye?"

Derek eğilip firketeyi aldı. " Hala, açık sacın sana daha çok yakıştığını iddia ediyorum."

Alexis firketeyi yerine yerleştirirken " Kadın saci konusundaki zevkiniz beni ilgilendirmiyor Mr. Montaigne," dedi.

" Yalnızca nereye gittiğimizi bilmek istiyorum, o kadar."

" Greyhound Terminali'ne." Genç adam merdivenleri inmeye başladı.

Alexis onun omzunu yakaladı. Derek donup ona baktı ve durdu. Genç kadın ondan bir yukardaki basamaktaydı ve tam adamın gözlerinin içine bakıyordu. Gözler ruha acılan pencereler olabilirdi, ama Derek'te içerdikileri gizliyorlardı. " Neden Greyhound?" diye sordu. Kitaplardan biri kiralık bir kasada mıydı yoksa? Yo, kendini bu olaya fazla kaptırıyordu. Böyle şeyler olsa olsa CIA' da filan olurdu.

" Listedeki kütüphanelerden birine gidiyoruz."

" Peki o nerede?"

"Kuzey Carolina'da bir üniversitede."

" Neden uçakla gitmiyoruz? Daha hızlı olmaz mıydı?"

" Hızlı olurdu ama ucuz olmazdı."

" Ne zamandan beri para sıkıntısı çekiyorsun?" Genç kadın onun kaldığı otel suitini düşünüyordu. Pek ekonomik durumu hakkında kaygılı gözüküyordu o sırada.

" Hazine avcılarını için kötü bir yıldız."

" Peki ya o kaldığın otel odası?"

" Ne olmuş ona?" dedi Derek gülümseyerek.

Alexis içini çekerek elini kaldırdı. " Birden daha fazla soru sormak istemediğimi hissettim. Senin düzenlerin ve dolapların hakkında ne kadar az şey bilirim o kadar iyi. Şimdi gidip bavulunu alacak ve kaçacak mıyiz? Yoksa..."

" Yoksa?"

“ Borcunu odemededen cikip gidemezsin!”

Derek onun ses tonunu hic begenmemisti. “ Borclarimi her zaman oderim,” dedi. “ Her zaman istedikleri kadar cabuk olmayabilir, ama sonucta oderim.”

“ Peki ya giysi isi ne olacak?” Genc kadin birden yolculuga cikmak icin pek hazirlikli olmadigini fark etmisti. Ama evine geri donmek dusuncesi de tuylerini urpertiyordu. Gene de, ustundeki oldukca burusuk elbiseyle gidemezdi.

“ Her seyin...” dedi Derek onu merdivenlerden asagi cekerken ,
“ Bir kolayi bulunur. Ayrintilar hakkında endiselenme.”

Ayrintilar Alexis’in hayatinin ta kendisiydi. Aile icinde en mantikli olarak bilinen oydu. Zaten o yuzden New York’a, Broadway’e gidecegini soylediginde herkes sok olmustu. Simdi onu esrarengiz bir yabanciyla, boyle kacmak uzere gorseler, ne derlerdi acaba?

Alexis ve Derek Besinci Cadde’yi gecerek yaya trafiginin icinde kayboldular. Genc kadin, ona sis kebab satmaya kararli bir saticidan,

“ Cok erken daha,” diyerek pacayi kurtardi. Sonra Derek’in ceplerini karistirdigini gorunce meraklandi.

“ Ne ariyorsun?”

“ Kahrolasi!”

“ Bu sorumu cevaplamiyor.” Alexis durup onu kenara cekti.

“ Kredi kartimi otelde biraktim.”

“ Pek tabii,” dedi Alexis kuskuyla onu suzerek. Neden soyledigi hicbir seye inanamiyordu? Hic degilse su kaybolan hazine hikayesine inaniyordu ama. Ancak adamin o konuda yalan soylemesi icin bir neden yoktu ki.

“ Eh, gidip almamiz gerek , degil mi?”

“ Sende var mi?”

“ Ne var mi?”

“ Kredi karti?”

“ Tabii ki kredi kartim var, ama...”

“ Iyi seninkini kullaniriz,” dedi Derek yeniden onun elini tutarak.
“ Bize zaman kazandirir.”

“ Acelemiz mi var?” Alexis adamin hizlandigini, kendisinin de onun ardindan kosturmakta oldugunu fark etti.

Derek ona bir bakis firlatti. “ Birisi evine girdi degil mi?”

“ Evet, ama...”

“ Sonra da kutuphaneye degil mi?”

Derek’in ne demek istedigini anlamisti. Her kimse onun acelesi vardi. Artik zamana ve bilinmeyen bir hazine avcisina karsi bir yarisin icindeydiler. Genc kadin heyecanlandigini hissetti. Birden Derek’i cekerek bir sari

arabaya elini salladi,

“ Taksi!”

“ Taksi mi? Deli misin? Terminale yuruyerek daha cabuk variriz bu trafikte.”

“ Havaalanina yuruyemeyiz,” dedi Alexis arabaya binerken. Bacaklari plastik dosemeye yapistigindan kenara kaymakta gucluk cekti. Derek yanina sikisti. Genc kadin biraz gayretle pencere kenarina yerlesti sonunda.

“ LaGuardia Havaalani’na lutfen,” dedi sofore.

“ Havaalanina mi?” Bu soruya ragmen, Derek’in bu oneriden hoslandigi belli oluyordu.

“ Sikisik bir otobuste, Tanri bilir kac saat sarsilip durarak yolculuk edecek halim yok hic.”

Derek rahatca arkasina yaslandi. “ Seni daha ilk gordugum anda kalbimin pesinde oldugunu anlamistim.”

Alexis yavas yavas Derek’in onun gelmesine neden izin verdigini anlamaya basliyordu. “ Yol parasini senin payindan dusecegiz,” dedi tersce. Soforon ensesini caktirmadan onlara dogru uzattigini gorecek sesini alcaltmisti.

“ Pek tabii,” diye soz verdi Derek, gulumseyerek.

BOLUM BES.....

Havaalanina kadar pek fazla konusmadilar, ikisi de derin dusuncelere dalmislardi. Alexis nasil bir ise bulasmakta oldugunu ve Derek’in neden boyle dalgin durdugunu dusunuyordu. Genc adamsa onun gelmesine izin vermesinin ne kadar mantikli oldugunu tartmaktaydi. Bu sessizlik biletlerini alip ucaga binene dek surdu.

Sonunda Alexis daha fazla dayanamadi. Garip bir sekilde niyetini aciklama gereğini duyuyordu.

“ Ben altinin pesinde degilim,” diye atildi yerlerine otururlarken. Genc adamin ifadesinden ona inanip inanmadigini kestirmek mumkun degildi. Hem bunun ne onemi vardi ki zaten?

“ Beni o kadar huzursuz ettigi icin o adama cok kizginim, yalnızca onu yenmek istiyorum.” ` Birde tabii, hayatimda bir kez olsun, heyecanlı bir sey yapmak istiyorum,’ diye ekledi icinden.

“ Cok iyi anliyorum.”

Ama Derek’in onu anlamadigini dusunuyordu Alexis. Hem ona, hem de olayi bu kadar abarttigi icin kendisine kizgindi.

Derken “ Sigaralarinizi sondurunuz” yazisi yandi ve Alexis ucagin pistede hizlandigini hissetti. Cok sik ucaga binmediginden biraz huzursuzdu. Yoksa icindeki o garip kipirtilar artik geriye donus imkani olmadigi icin miydi? Koltugun kenarlarini sikica kavradi ve kalkis icin kendisini hazirladi. Derek elini kendininkinin uzerine kaydirinca tam elini cekiyordu ki, bunun cocukca bir davranis oldugunu dusunerek vaz gecti. Gene de biraz gerginlesmisti.

Ilk tepkisinin yerini yavasca butun vucuduna yayilan bir sicaklik hissi aldı. Derek parmak uclari ile hafifce elini oksuyordu. Bir an donup genc adama bakti, ona karsi giderek artan bir cekim duyuyordu.

Bu adama guvenmiyor, icine dustugu durumdan hoslanmiyor ve de tumuyle karakterine aykiri davraniyordu. Ic

dunyasinda tam bir basibosluk suregiderken, en olmadik dusunceler aklini mesgul ediyordu.

Bu adamla romantik bir randevu nasil bir sey olurdu acaba? Genc adamin cok iyi bir asik oldugundan hic kuskusu yoktu.

Tabii aradaki farki bileceginden degildi ya! Genc kadin deneyiminin cogunu okuyarak kazanmis, atesten korktugu icin hic kibrit cakmamisti.

Kendisine gene melodramatik olmaya basladigini soyledi. Onun kurdugu hayallerle karsilastirilirse, bu adam herhalde hayal kirikligina yol acardi.

“ Fazla ucaga binmiyorsun, degil mi?” diye sordu Derek kibarca. Eli hala Alexis’in elinin uzerinde duruyordu.

“ Yalnizca fazla hoslanmam, o kadar .”

“ Bazi seylere alismak zaman ister.”

Genc adamin buyuleyici mavi gozleri ona bir seyler anlatiyordu. Birden bu mesajla ilgilenecek gibi hissetmedi kendisini. Icindeki karisik duygulara ragmen hic istifini bozmadan konustu.

“ Bazi seylere de alismak gerekmez. Onlari yasamindan silersin, olur biter.”

“ Kacirilan heyecan ve zevkleri bir dusun.” Derek bas parmagiyla onun avucunu oksuyordu.

Alexis daha tahrik edici bir hareketle hic karsilasmadigini dusundu. Kendisini titreten zevk dalgasini dizginlemeye calisti. Bu adam kara buyusunu onun uzerinde deneyemeyecekti, buna kesinlikle kararliydi. Derek’in kutuphanede bunu nasil basardigini ve Julie ile Elinor’un nasil ona kapildiklarini gormustu. Eh, Julie ona gulumseyen her erkege kapilirdi ya, bu ayri bir konuydu. Alexis, Derek Montaigne’in cekiciligini ve yakisikli esmerligini, sirf kendi emelleri icin kullandigina emindi. Onun buyusune kapilmak felaket olurdu. Tek umudu bu dusunceyi aklindan cikarmamak ve bu isin sonuna sag salim varabilmek icin dua etmekti.

Genc kadin Derek’i uzak tutmak ve yuzundeki bu bilgic gulumsemeyi silmek icin, “ Benim hayatimin da,” diye Basladi, “ Yeteri kadar heyecani vardir. Daha fazlasini da ihtiyacim yok.”

“ Eger sen oyle diyorsan oyledir.” diye yumusakca cevapladi genc adam.

Ucak artik yukselmisti, Alexis elini cekti. “ Bakin Mr. Montaigne, birkac gun birlikte olacagimiza gore, sanirim bir anlasma yapsak iyi olacak.”

“ Kesinlikle. Ilk olarak da bana Derek demelisin.”

“ Pekala, Derek. Bu ise yalnizca hayatimi rayina oturtmak ve...ve o...o...”

“ Alcak?”

“ Sagol! Evet, alcak,” dedi Alexis sozunu hatirlayarak. “ Ve o alcak, buyukannemin verdigi Dresden bebegimi kirdigi icin girdim. Insanlarin bana ait olan seylere dokunmasindan hoslanmam.”

Adamin gozlerinden, onun bazi seylerine hem de hicbiri cansiz olmayan seylerine dokunmak istedigini anlasiliyordu. Alexis bakislarini kacirarak devam etti. “ Ancak bu, zamani geldiginde payimi almayacagim anlamina gelmez.”

“ Yarisi mi?” Derek hala sabirle guluyordu.

Alexis ona ofkeyle bakti. " Evet, yarisi. Bende bir kitap var."

" Kitabın New York Halk Kutuphanesi'ne ait oldugunu sanıyordum."

Genc kadin adamin onunla mahsustan ugrastigini biliyordu. Bu onu cok kizdiriyordu, ama bunu durdurmak icin yapacak bir sey yoktu.

" Ben bir kutuphaneciyim. Bu da bolumume gelen butun kitapların sorumlusuyum demektir." Aldatmaca dunyasina bu kadar kolayca dusuvermek onu sasirtiyordu. Gereklı islemi tamamlamadan kutuphaneden disari kitap cikarmanın mazereti yoktu. Eh, bu macera biter bitmez kitabı geri vermek niyetindeydi, yani ortada bir zarar yoktu. Hem kitabı, calmak isteyen her kimse ondan da koruyordu. Alexis bu dusunceyi begenerek gulumsedi.

" Dedigim gibi, benim bir kitabım var, senin de oyle. Demek ki ortagiz." Sessizce adamin buna karsi cikmasini bekledi.

" Peki ya seninle yari yariya paylasmayi reddedersem?"

" O zaman donup evime giderim," diye bir tehdit savurdu Alexis. Ancak 'ev' artik oldukca tertipsiz birisinin savas alanı olabilir, bu birisi de kitabı almak icin ona pek alismadik seyler yapabilirdi.

Derek onun elini tuttu. " Yas tahtaya basmak icin fazla guzelsin. Sanirim sana ve senin 'yari'na razi olacagim." Adamin gozleri sanki genc kadının hangi yarısından baslayacagina karar vermek istercesine onu yukardan asagiya suzdu.

" Ancak yalnızca su senin 'avin' suresince...Bir kere altın bulduk mu herkes kendi yoluna gidecek."

" Tabii." Derek pek egleniyora benziyordu.

Alexis eger bir parçacık akli varsa, hemen oracıkta bu isi birakması gerktigini dusundu. Ama zaten akli olsaydi bu ise daha basından girmezdi. Kendine bir kopek alır, yeni bir daire bulup hayatına devam ederdi. Sanki kelimelerde guvenlik bulmak istercesine konustu.

" Yani aramızda herhangi bir sey baslatmak icin bir neden yok."

" Aaa, Ms. Travis ne demek istiyorsunuz?" diye sordu Derek butun masumluguyla.

aylarca

14.11.2006 10:15

Alexis o andaki en iyi savunmanın sessizlik oldugunu hissederek geri cekildi. Eskiden alay edilmeye aldirmazdi hic. Simdiyse bundan nefret ediyordu. Nedenini de bilmiyordu.

" Bir icki alır misiniz," diye sordu yanlarına gelen hostes. Soru Alexis'e yoneltilmisti, ancak kadin ona kibarca gulumseyen Derek'e dikmisti gozlerini begeniyle.

Genc adam teklifi reddetti. Alexis'se sabahın erken bir saati olmasına aldirmadan " Bir cin tonik lutfen," dedi. Nedense bu ickiye ihtiyacı varmış gibi hissediyordu kendini.

Hostesin verdigi plastik bardagi parmaklariyla kavrayan Alexis daha ileri gitmek cesaretini buldu. "Linda teyzen kitabı nasıl ele gecirmis?" diye sordu ickisinden bir yudum alarak. Biraz aci olmasına karsin rahatlatıcı bir etkisi vardi bunun.

Derek omuzlarını silkti. " Pek emin degilim. Gunlugu tutan kizin disinda, isin icinde baska cocuklar da var. Sanirim Linda Teyze torunlardan biri ydi. Ailenin soyagacını inceleyecek zamanım olmadı."

" Bu seni de torunlardan biri yapiyor demek, oyle degil mi?"

" Evet, daha ise bile baslamadan bir hazineye ilk kez sahip oluyorum, yasal olarak."

" Yasal olarak onu kim gonderdiyse ona aitti."

" Coktan olmus."

" Peki ya mirascilari?"

" Izlerini bulmak cok guc."

" Altini bulmaktan da zor mu?"

" Ne o kadar keyifli, ne de kazancli." Genc kadinin ickisine bir goz atan Derek devam etti, " Senin yerinde olsaydim yavas giderdim."

Bunu soylemek onun icin kolaydi. Kendini begenmis, esrarengiz bir hazine avcisiyla bilinmeyen ufuklara kosan o degil di ki. Bu isi sonuna dek goturmeye kararli olmasina ragmen, biraz daha cesaretlenmeye ihtiyaci oldugunu hissetti. Meydan okuyan bir tavirla bir yudum daha aldi.

" Ben cocuk degilim. Nasil icki icilecegini bilirim."

" Iki elle," dedi Derek gulerek. Onun plastik bardagi elleriyle nasil kavradigini gormustu.

Alexis onu kendi kazdigi kuyuya dusurmeye karar verdi.

" Mirascilari bulmak keyifli olmaz dedin. Bu o kadar onemli mi?"

" Cok onemli."

" Sende hic sorumluluk duygusu yok mu?" diye sordu Alexis ickisinden bir yudum daha alarak. Basi hafif hafif donmeye baslamisti. Belki de bu maceraya atilmek hayatinda yaptigi en iyi sey olacakti. Hem bu, o kadar da mizacina aykiri degildi. Ne de olsa New York'a hayallerini gerceklestirmek icin gelmisti degil mi? Kendini biraz sersem gibi hissediyordu.

" Sorumluluk," dedi Derek, " Pek soguk, pek ciddi bir kelime. Senin dedigin o ` sorumlulugun' babami ve dolayisiyla da annemi oldurdugunu gordum. Iki gencecik yasam, o kahrolasi ` sorumluluk' yuzunden, yerine getirilmesinin gerekli oldugunu sandiklari goevler, guvence altina alinmasi gerekli yarinlar yuzunden, zamanindan cok once tukeniverdi."

Genc adamin ifadesinden, Alexis istemedenden de olsa, onun hayatinin cok ozel, cok hassas bir noktasina dokundugunu anladi. Gozlerini kacirarak bardagina bakmaya basladi. Ickisi bitmisti. Neden gerekli oldugunu hissettigini pek anlamasa da, gayet emin olarak ozur dilemenin bir yolunu aramaya basladi.

Ama o sirada, Derek'in ses tonu degisti. " Ben derim ki bugunu yasamali. Yarin nasilsa kendi basinin caresine bakar.."

" O yuzden mi oyle yersiz yurtsuzsun?" Alexis basini kaldirip ona bakti. Adam gene degisip, bir kez daha o evine giren seytansi bakisli erkek oluvermisti iste.

" O yuzden bu kadar ozgurum," diye duzeltti.

Alexis susmanin en iyisi olacagini dusundu.

Ucaktan inerlerken genc kadin bacaklarinin umdugu gibi calismadigini fark etti. Icki sanki dogruca ayak parmaklarina gitmis gibiydi. Derek ona yardim etmek icin elini uzatti.

"Yardim ister misin?"

"Hayir," diye bir yalan atti Alexis. Adamin onu birakmasini bekliyordu, tam tersine Derek'in eli sikilasti.

"Artik ogleden once icmek yok," dedi genc adam. Sonra bagaj kayisinin onunde kumelenen insanlara bakarak ekledi. "Boyle teferruatsiz seyahat etmenin iyi bir yani var. Ecis bucus olmus bavullarin gorunmesini bekleyip vakit kaybetmiyorsun."

"Ayrice elbisen melbisen de olmuyor," dedi Alexis sertce.

Cam kapilar onlerinde acilinca yuzlerine sicak bir hava vurdu. Binanin icindeki enfes havalandirmanin anisi siliniverdi hemen.

Derek gulumsedi. "Hayatta daha kotu seyler de vardir."

Eger bu bastan cikarici bir gulus degildiye, Alexis'de bunu hayal bile etmemisti. Elbiseye degil, zirha ihtiyaci olacakti bu gidisle. Dizleri titriyordu gene. Bu ickiden miydi, bu sefer yoksa Derek'ten mi?

Genc kadin ellerini gozune siper ederek sordu, "Buralari bilir misin?"

Derek beklemekte olan bir taksiye elini sallayinca tozlu araba yavas yavas yaklasti. Genc adam ona kapiyi tutarken "Her tarafi az cok tanidigim kadar," dedi. "Neden sordun?"

"Giyecek bir seyler satin almak istiyorum. Yatarken giyebilecegim bir sey yok."

Sofor arkasini donerek genc kadina onsuz da yasayabilecegini ima edercesine siritti.

"Pekala," dedi Derek. Cok sukur Alexis'in kipkirmizi olan yuzune bakmiyordu. "Once bir otel odasi bulalim. Umarim otelin senin isine yarayacak bir dukkanı olur."

"Otel odalari," diye fisildadi kendi kendine genc kadin.

"Otel odalari."

Derek onun bu sozlerini duymusa benziyordu. Hemen one egilip sofore onlari universitenin yakinlarinda bir otele goturmesini soyledi.

"Ben kendime ayri bir oda isterim," dedi genc kadin sesini alcaltarak. Plaza Oteli'nin lobisine giriyorlardı.

"Bak simdi, parayi gereksiz yere sokaga atmanin ne anlami var?" Derek onu kolundan tutarak resepsiyona dogru goturdu.

"O New York'taki suitten sonra sen iyisi mi hic konusma," diye karsi cikti Alexis. Sonra adamin para odememis oldugu aklina geldi. Derek her ne kadar 'simdilik' dese de genc kadin bundan kuskuluydu. Hepsi bir yana, adamin onun parasiyla ya da parasizligiyla ilgilenmedigini cok iyi biliyordu. Derek'in aklinda tamamen baska bir sey vardi. Ama genc kadinin eglencelik bir sey olmaya hic niyeti yoktu. Ucuz, yasak iliskiler ona gore degildi.

"Bazen," dedi Derek, "Ruhumun canlanmaya ihtiyaci olur."

"Ben canlandirma isinde yokum Derek. Kendime bir oda istiyorum.

Genc adam onu omuzlarindan tuttu. "Bunu senin iyiligin icin yapıyorum."

" Azizlik sana pek yakismiyor."

Derek'in sesi ciddilesti. " Senin su dekoratorun, kutuphanede bir odayi karistirmekla yetinecek degil."

Alexis birden buz gibi bir elin kendisine dokundugunu hissetti sanki. Zevkle dekore edilmiş lobideki sik giyimli insanlara bakti. Acaba onlardan biri...?"

" Yani adamin bizi izledigini mi dusunuyorsun?"

" Belki de bir kadindir," dedi Derek, " Cok uzun zaman once su zayif denilen cinsi kucumsememeyi ogrendim."

Adamin dudaklarinda bir tebessum izi bile yoktu. Alexis onun hayatindaki kadinlari merak etti bir kez daha. Surdugu yasama bakilirsa uzun sureli bir iliski kurmasi zor olsa gerekti. Ama zaten kısa sureli iliskilerin ona daha cok uydugunu dusundu, adamin gununu gun etmek felsefesini hatirlayarak.

" Ama hangi cinsten olursa olsun, karsi tarafin cok gecmeden burada olacagindan kuskum yok, eger coktan burada degilse tabii."

" Bunu yalnızca beni korkutmak icin soyluyorsun," diye atildi Alexis. Ama eger Derek'in amaci buysa bile basarmisti. Izlenecekleri dusuncesi aklinin ucundan bile gecmemisti. Kendisini ikinci sinif bir casus filminde gibi hissediyordu... ve bundan da hoslanmiyordu hic.

" Oyle mi?" dedi Derek. Sonra resepsiyon memuruna donerek konustu. " Bir oda istiyoruz lutfen."

" Iki oda," dedi Alexis kararlilikla. Adam onun sinirlerini bozarak durumu kendi cikarlarina uydurmaya calisiyordu. Koskoca bir otelde ona ne olabilirdi ki?"

" Aralarinda bir kapiyla," dedi Derek.

Genc kadin ona sertce bakti ama bu kez bir sey soylemedi. Icinde bir kararsizlik vardi. Ya Derek hakliysa, o zaman Derek'in cok uzakta olmasini istemezdi. Genc adamin uzattigi kalemle otel defterini imzalarken aradaki kapinin ona en cok istedigini seyi kendisini degil, kitabi ele gecirme firsati verecegini dusunuyordu. O gece uyumadan once kitabi saklamaya karar verdi.

" Otelde hic dukkan var mi?" diye sordu memura.

Irice yapili adam bunu bir hakaret saymiscasina kaslarini catti. " Tabii ki. Soldaki su doner kapidan cikacaksiniz."

Derek deftere adini yazarken oylesine soruverdi. " Geceligini secerken yardim ister misim?" Alexis onun adini ' Lyod Everett' olarak yazdigini fark etti. Ona ne yaptigini sormamak icin kendini tutarak yuzunu asti. " Hayir," dedi sonra. " Bir saat sonra senin odanda gorusuruz."

" En sevdiğim renk mavidir."

Resepsiyon memuru upuzun burnunu kivirarak sordu:

" Bagajiniz yok mu?"

" Biz hafif seyahat etmeyi severiz." Derek Anahtarini alip islik calarak uzaklasti.

Alexis maviyi daha cok begenmesine ragmen mahsus pembe bir gecelik secti. Derek sudan bir bahaneyle odasına giriverirse, onu etkiledigini dusunmesini istemiyordu. Gene de itiraf etmeliydi ki adam giderek artan bir yogunlukta dusuncelerine giriyordu. Yalnızca adamin karsisinda bir gecelik giyiyor olmak dusuncesi bile, vucuduna ve kalbine sicak titresimler yayiyordu. Ama her seye ragmen bulunacak bir hazine vardi.

Aslında makul olarak düşünülürse, diğer iki kitabı bulma şansları yoktu pek. Kim bilir, belki de kitaplardan biri kaybolmuştu. Birisi ta Derek'in teyzesinin tavanarasına dek gelmemiş miydi? Belki bir diğeri de bir baskasının tavanarasında ya da bodrumunda beklemekteydi... Ya da coktan yok olmuştur. İhtimallerin sonu yoktu.

Sonra bir harita sorunu vardı. Öncelikle bir harita filan değildi. En akil karıştırıcı yazılardan biri olan hiyerogliflerle yazılmaya çalışılmış bir denemeydi. Evvelki gece onun ne anlama geldiğini çıkarmaya uğrasarak uyuyakalmıştı. Gene de hiçbir şeyi çözmemişti. Haritanın dört parçasını da ele geçirseler bile, bilmeceyi nasıl çözeceklerdi.

Belki bunların hiçbirini Derek'in aklına gelmemişti. Aklına gelse bile genç adam bunu keyfini kacırmamasına izin vermeyecekti mutlaka. 'Her şeyin,' demisti, 'Bir kolayını bulunur.' Bu kadar iyimser olabilmek harika olmalıydı.

Genç kadın sirtinin gerildiğini hissetti. Sıcak bir banyoya ve iyi bir uykuya ihtiyacı vardı. Kısa bir süre sonra ikisinin de mümkün olmayacağından emindi.

Karşı koymak için çok yorgun olduğundan, satıcı kızın bir denemesi için ısrar ettiği yeşil tulumu giydi. Saksinlikle tulumun kendisine çok yakıştığını gördü. Bu kıyafet genç kadını sanki dikkat çekmeye çalışıyormuş gibi göstermeden vücudunun hatlarını ortaya çıkarıyordu. Alexis pembe gecelik ve bir kat iç çamaşırıyla birlikte yeşil tulumu da aldı. Artık yapıp yapıp olan beyaz elbisesi yerine mağazadan çıkarken tulumu giymeye karar verdi.

"Bence saçlarınızı acık bıraksanız..." dedi satıcı kız.

'İste bir acık saç meraklısı daha,' diye düşündü Alexis biraz sinirlenerek. Gene de kızı gülmüşü.

"Acık bırakmak için hava çok sıcak."

"Bilmez miyim," diye atıldı kız onun kredi kartını alıp faturayı hazırlarken. "Havalandırma var diye mesaim bittikten sonra da burada oyalanıyorum. Evim fırın gibi." Kartı Alexis'e geri uzattı.

"Havalandırma binalarda dolasmak gerek."

"Bunu aklımda tutarım," dedi genç kadın kartı cüzdanına atarak. Sonra kendisine bir dis fırçası almak için durdu, bir an düşünüp bir tane de Derek için aldı. Dis fırçaları, dis macunu ve bir sac fırçasıyla paketlerini kucaklayıp asansöre bindi.

Katına vardığında anahtarı deliğe sokmak için uğrasmaya koyuldu. Kapıya yaslanınca saksinlikle acıldığını gördü. Derek'in uyarıları aklına gelince kalbi hızla çarpmaya başladı. Yoksa o evine giren adam burada mıydı? Onun bir adam olduğundan emindi. Penceresinde gördüğü silüetin erkeksi bir havası vardı. Yoksa onları buraya kadar izlemiş miydi? Kapıyı daha fazla acmaya korkuyordu.

Ama kapı acıverdi. "Ne bekliyorsun Alex?" diye sordu Derek.

Genç kadın içeri girerken yüksek sesle derin bir soluk almaya çalıştı. Odanın ortasındaki küçük masaya bir sofraya hazırlanmıştı. Alexis saksinlikle adama baktı.

"Ac olabileceğini düşündüm."

"Ben de senin acelen olduğunu sanıyordum." Genç kadının aklında binbir türlü kışku donup duruyordu.

"Evet, ama karnim bosken doğru durust bir iş yapamam."

Alexis'in kollarındaki paketleri alıp yatağın üzerine bıraktı.

"Görünüşe bakılırsa epey dolasmışsin. Bu değişiklik hoşuma gitti, ama saçın."

" Boyle kaliyor." Genc kadinin elleri korumak ister gibi hemen saclarina gitti.

Derek geri cekilip bir sandalye cekti. " Yemek?"

Genc adam bunu soyler soylemez Alexis acliktan olmak uzere oldugunu fark etti. Bu adam neden hep boyle hakliydi? Peki ya kendisi buna neden bu kadar ofkeleniyordu? Genc adam karsisina otururken aklina onun deftere yazdigi isim geldi.

" Kimsin sen?" diye sordu.

BOLUM ALTI.....

Derek hic duraksamadan biftegini kesmeye devam etti.

" Bunu felsefi acidan mi soruyorsun, yoksa?"

" Yani," dedi Alexis sabirsizca, " Sen Derek Montaigne misin Llyod Everett misin yoksa Tweedle Dum Ya da Tweddle Dee misin?"

Genc adam bu soruya bir kahkaha atti. Alexis onun yuzunun rahatladigina yemin edebilirdi. Yoksa hayali fazla mi calisiyordun?

" Ha, su mesele mi?"

" Evet, o mesele. Kimsin sen?" Bu adam asrarengiz biri olabilirdi, ancak kendisi icin bu kadar esrarli olmasini istemiyordu. Adini bile dogru olarak bilemedigi biriyle calismak ve ona guvenmek felaket akil karistiriciydi. Sabirle beklemeye koyuldu.

Derek etinden bir lokma daha aldiktan sonra, " Cok mantikli bir aciklamasi var," dedi. " Arkamizdan gelen her kimse onu sasirtmak istedim."

Genc kadin yavas yavas gercegi kavrayarak onu suzuyordu.

" Ya da seni izleyebilecek alacaklilari..."

Adam kafasini kaldirmaya bile gerek duymadi. " Bu da bir ihtimal," dedi onu sinir ederek. Artik aciklamasini yaptigini ve bunun da yeterli oldugunu dusunuyordu. Yasam tarzinin alisilmadik oldugunu biliyor, Alexis'in onu oldugu gibi kabul edecegini umuyordu yalnızca.

Ote yandan Alexis bu duzenbaz adamin yaninda ne aradigini soruyordu kendine. Bu macera ne kadar erken biterse o kadar iyi olacakti. Uzun da surebilecegi dusuncesine alismayi reddediyordu. Istahinin biraz kacmis olmasina ragmen aceleyle yemege basladi.

" Annen sana yemegini boyle yalayip yutmamayi ogretmedi mi?"

" Annem bana son zamanlarda pek umursamadigim bir suru sey ogretti, mesela ' Yabancilarla konusma,' gibi."

" Her zaman bir yabancı olarak kalmayacagim Alex."

Genc kadin ses tonunu begenmemisti, ancak yalanlamaya calismanin anlami olmadigini biliyordu. Derek kelimeleri kullanmakta kendisinden daha basariliydi.

Universite kutuphanesinin ana salonuna girerken Alexis, Derek'in kolunu cekerek onun onune gecti.

" Bunu halletmeyi bana biraksan belki daha iyi olur. Kitaplar benim uzmanlik dalim."

Genc adam elini onunkinin uzerine koyarak onu durdurdu.

" Ah, ama kadinlar da benim." Masadaki genc kutuphaneciyi basiyla selamladi. Kiz onundeki kitap yiginina geri verilme tarihini damgalamakla mesgul gorunuyordu.

Alexis adamin mantiginin su goturmez olduguna karar vererek geri cekilip meydana ona birakti.

Derek dirsekleriyle bekleyen ogrencilerin arasindan kendinene bir yol acararak siranin onune vardi. Kollari kitap dolu bir kizi yana iterek kutuphaneciye dondu. " Afedersiniz..."

" Uzmanum ama siranin sonuna gecmeniz ge..." Genc kizin sikkin bakislari Derek'in gozleriyle karsilasir karsilasmaz hemen aydinlanivermisti.

Alexis, Derek'in havasini bozmak istemeyerek kenara cekildi. Ama sonra, hicbir sey bu adamin havasini bozamayacagina karar vererek konusulanlari duymak icin one yaklasti.

" Iste kitaplari paketleyen adam da dalginlikla kizkardesiminkilerden birini araya koyuvermis. Acaba onlara bir bakabilmek icin sizi rahatsiz edebimir miyiz?"

" Hic de rahatsizlik degil," dedi Kutuphaneci cabucak.

" Memnuniyetle daha iyi olurdu," diye dusundu Alexis. Kutuphaneci istekliligin canli bir ornegiydi. Alexis gulumesini gizledi. Derek yeniden is basindaydi. Eger sokaktaki her hangi bir adam gibi gorunseydi, " mesleginde" bu kadar ilerleyebilir miydi acaba?

Derek'te inanilmaz derecede yakisikli yuz hatlarindan baska bir sey vardi. Tepeden tirnaga cok cekiciydi. Alexis ona rastladigi icin cok mutluydu.

" Eger bana kitabın adını verirseniz..." diyordu kadin her sey birakip masanın on tarafina gecerek. Alexis'in arkasinda elleri damgalanacak kitaplarla dolu ogrencileri tamamen unutmusa benziyordu.

" Buna gerek yok," dedi Derek yumusakca. " Kiz kardesim, eger gonderilen kitapların nerede oldugunu gosterirseniz kendisi bakabilir." Kadin dudagini isirarak durakladi. " hala paketteler."

" Doris kutulara bakarken sikilmaz. Oyle degil mi Doris?" dedi Derek, Alexis'e donerek.

" Doris mi?" Genc kadin basini sallarken neden bir isim degisikliginin gerekli oldugunu merak etti. Bir gun olsun durust davranamaz miydi sanki? Hayir, bu onun icin gunah filan olsa gerekti. Hemen uygun bir ifade takinip. " Cok mutesekkiri kalacagim..."

Ancak kutuphaneci sabirsizlikle beklesen ogrenciler gibi onu da gormuyora benziyordu. Butun gordugu Derek'ti. " Eh, sizi oraya gotureyim."

Derek kolunu eskiden beri tanisiyorlarmiscasına kadına dolayarak,
" Lutfen," dedi.

Gidileri uzerine hohurtular duyuldu. Alexis hayranlik ve hosnutsuzluk arasi bir duyguyla Derek'i izliyordu. Kutuphaneci eteginin cebinden bir dizi anahtar cikararak kenarda kalmis bir odanın kapisini acti.

Oldukca duzenli olmasinin disinda kendi kutuphanesindeki havasiz odaya benzeyen bir oda vardi Alexis'in karsisinda. Evini altust eden kimse, buraya daha gelmemisti demek. Belki de hic gelmeyecekti. Genc kadin Derek'e bir bakis firlatarak, butun bunların onun basinin altindan cikmis olabilecegini dusundu. Belki de

bilinmez bir nedenle onu buraya getirmek için soygunu o planlamıştı. Bu fikir pek mantıklı görünmüyordu ya, gene de...

Önceden hissettiği huzursuzluk geri gelmişti. Bunun kendisini paniğe sürüklemesine izin vermeyecekti ama. Her şeyi dikkatle izleyip ne olacağını görecekti, duyularının da bu adam tarafından bulanıklaştırılmasına karşı duracaktı. Savunmasız olmak tehlikeye neden olabilirdi?

"Aslında Mrs. Phipps'e danışmalıyım," diyordu kütüphaneci kadın alt dudaklarını dişleyerek.

Derek onun yanagını oksayınca, Alexis, Mrs. Phipps'in düşüncesinin bile kamağını gördü. "Yaslı hanımı rahatsız etmeyin," dedi genç adam. "Eminim en az sizin kadar mesguldür. Bu yalnızca korkunc bir yanlış anlaşılma. Kitabı neden bu kadar istediğini bilmiyorum, ama mutlu etmeye çalışıyoruz," dedi basını kadına eğerek. "Kardesim biraz gariptir. Anneme onunla ilgileneneğime dair söz verdim."

Kadın yuzu acıma ve sempatiyle dolarak basını salladı,
"Anlıyorum," dedi Alexis'i cileden çıkararak alacak bir tonla, "Zavallı adam. Yazık size."

Derek acı çeken bir aziz ifadesine burundu. "Artık alıyorum." Sonra normal bir tonla ekledi. "Basınızdan hemen gideceğiz. Doris hızlı çalışır."

'Senin kadar asla,' diye düşündü Alexis. Derek başıyla sandıkları işaret edince genç kadın ise koyuldu. Acık olan tek sandıktan bir paket kitap çıkarırken, Derek'in ona yardım mı edeceğini yoksa kütüphaneciyi oyalamaya mı devam edeceğini düşünüyordu.

Genç kadın odayı terk etmek zorundaymış gibi görünüyordu.

"Şehir de çok kalacak misiniz?"

"Ne yazık ki hayır," dedi Derek, Alexis'in midelerini bulandıran bir sesle. "Yarın sabah gitmemiz gerek. Acaba size telefon numaranızı soracak kadar ileri gidebilir miyim diye düşünüyordum, yani eğer planlarımızı değiştirirsek. Sizin rehberliğinize ihtiyacım olacak da."

Kadın aceleyle numarasını bir kâğıda karaladı. Sonra Derek'e verirken adam onun titreyen parmaklarını iki eliyle sardı. "Çok teşekkürler," diye mirildandı. Kadın hemen uzaklaşverdi.

Derek, Alexis'e dönerek onun suçlayıcı bakışlarını bir tebessümle karşıladı. "Su Mrs. Phipps her kimse, ona yetistirmes herhalde."

"Muthissin, biliyor musun?"

"Yalnızca dikkatliyim. İsi sansa bırakmamayı severim. Sansimiz nasıl gidiyor peki?"

"Henüz bir şey yok."

Derek ceketini çıkarıp kollarını sıvadı. "Pekala, ise koyulalım , Doris!"

Alexis kollarını sandığa daldırıp bir kucak dolusu kitap çıkararak genç adama bakti inanmaz gözlerle. "Doris de nereden çıktı?"

"Derek'e daha çok uyuyor." Alexis onun Güneşli'nin bir hata yapmış olması ihtimalini de onunla alarak kitapların on kapaklarını da kontrol ettiğini fark etti. "Pek çok insanda, kardeşlere benzer isimler vermek alışkanlığı vardır."

"Demek ki terfi ettim!"

"Ne?"

“ Eh, sabah kuzenindim, oleden sonraysa kardesin oldum.”

“ Geceyi zor bekleyecegim.”

“ Bu gece her halde yorgunluktan olecegim.”

Adamin, “ Elimden geleni yapacagim,” diye mirildandigina yemin edebilirdi. Bu ihtimal onu fazlasiyla rahatsiz ettiginden tekrarlanmasini istemedi. Dikkatini kitaplara verdi.

Bir kac dakika sonra Alexis, “ Kapiyi acamaz miyiz?” diye sordu.

Ter tanecikleri sirtindan asagi kayiyordu. Tepesinde toplanmis sari saclari bir ton agirligundaydi sanki. Saclarini tumden kestirmek geldi aklina. Bu fikir her yaz, ozellikle de temmuz basinda ortaya cikardi.

Haziran bunu dusunmek icin oldukca erkendi, ama daha uc ay bu sicaga dayanabileceginden emin degildi. Iki ay onun siniriydi.

“ Acamayiz,” diyerek basini salladi Derek. “ Mrs. Phipps ya da bir baskasinin iceri girip ne yaptigimizi sormasini istemiyorum.”

“ Neden? Cekiciligin tukeniyor mu yoksa?”

“ Umarim oyle degildir. Ama ben sansimi hic zorlamam. Uzgun olmaktansa dikkatli olmakta yarar var.”

“ Buna inanmam. Hayatinda hic dikkatli davrandigini sanmiyorum.”

“ Yo, bazi durumlarda oyleyimdir. Dikkatli oldugum bir sey var mesela.”

“ Yani evlilik mi demek istiyorsun?” Alexis bunu ona neyin soylettigini bilmiyordu. Ama adamin ifadesinden tahmininin hedefe isabet ettigini anladi.

“ Seni ilk gordugumde zeki bir kadin oldugunu anlamistim.”

“ Eger o kadar zeki olsaydim, simdi evimden kilometrelerce uzakta, tikis tikis bir odada yere oturmus tozlu kitaplari elden gecirerek muhtemelen var olmayan bir haritayi ariyor olmazdim.”

Derek yaptigi isi birakip onun yaninda diz coku ve genc kadinin yuzunu avuclarinin arasina aldi.

“ Benim icin gelmis olabilecegini saniyordum.”

Alexis onun saka yaptigini biliyordu, ama gene bir an icin, bakislari birlestiginde, o havasiz oda kayboluverdi sanki. O otel odasinda bayildigi zamanki hisleri duydu yeniden. Ancak bu kez bayilmadi. Kalbi cilgin gibi carparak kipirdamadan oyle oturdu.

Genc adam onu opecekti. Beyninde alarm zilleri calmaya basladiysa da bunu onemsemedi. O anda dunyada her seyden cok Derek'in onu opmesini istiyordu. Kendi kendine bunun delilik oldugunu soylemesine, ragmen yerinden kipirdamadi. Adamin dudaklarini daha kendisinininkilere dokunmadan hissediyordu. Butun olan biten de bu kadarla kaldi zaten.

Olabilecek en kotu anda iceri daliveren kutuphaneci sordu:

“ Nasil gidiyor?” Ya da belki en iyi anda! Kadinin gorunmesi Alexis'i opulmekten, kendisini kaybetmekten kurtarmisti. Su anda Derek'le aralarindaki kesinlikle is iliskisiydi. Eger baska bir sey olsaydi Alexis yenileceginden emindi.

Derek ellerini onun yuzzunden cekmedi. “ Henuz bulamadik,” dedi basini sallayarak. “ Doris fenalasti da.”

Baska bir aciklama gerekmemisti. Alexis genc adamin iyiligi icin olabildigince suzgun gorunmeye calisti.

Iceri girmek uzere olan kadin, " Yardim edemeyecegime emin misiniz?" diye sordu.

" Tesekkurler, ama zaten gereginden fazlasini yaptiniz."

Alexis kadinin uysallikla disari cikmasini izledi. Yuzunun kipkirmizi oldugunu bildiginden donup baska bir sandiga bakmaya basladi.

"Bu daha acilmamis," dedi hicbir sey olmamis gibi konusmaya calisarak. " Neden acmaya calismiyorsun?"

Derek bir sey soylemedi. Etrafina bakinip obur sandigi acmakla kullanilmis demir kolu gordu. Gomleginin uc dugmesini acararak ise koyuldu.

Alexis sessizce adamin kaslarinin nasil gerildigini seyretti. Derek tahtalari yerinden oynatana dek kipirdamadi, oda biraz daha havadar olsaydi keske.

Bir saat kadar sonra terden sirilsiklam olan Alexis ilk umutsuzluk belirtilerini hissetmeye baslamisti. Basili sayfalara olan her zamanki saygisini unutup elindeki son kitabi firlatti. " Bu samanlikta igne aramaya benziyor," diye mirildandi.

Derek hic terlememis gorunuyordu, dolayisiyla hic de Alexis kadar bitkin bir hali yoktu. Nemli agir havalar bu adami rahatsiz etmiyor muydu?

" Hic de degil," diye cevap verdi Derek,. Genc kadinin attigi kitabi alip duzgunce kapatti ve digerlerinin uzerine birakti. " Yalnizca yolculugumuzun ilk ayagi, zamanla ogreneceksin."

" Ogrenmek istemiyorum. Diger kitaplari bulmak, bu sirri acikliga kavusturup hayatima devam etmek istiyorum. O guzel, sakin, rahat hayatima."

" Buna nasil dayanabiliyorsun? Sabahlari her gunun ne getirecegini tamamen bilerek kalkmak sikici olmuyor mu?"

" Olaganlikta da bir cok olay vardir. Uzgunum, nefes alamadigim zaman sinirli oluyorum. Yapis yapis yazlardan nefret ederim. En iyi kar yagarken calisabiliyorum."

" Gelecek hazine avimi Alaska'da yapmayi unutmuyayim," dedi Derek goz kirparak. Genc kadin bir an sustu, kutuphanecinin , Julie'nin ve kim bilir daha kac kadinin onda ne buldugunu anlayiverdi.

Bu adam dayanilmaz derecede cekiciydi.Alexis dayanilmazligini Derek'in kendisini satmaktaki onemini unutmadi surece emniyettedi. Yani az cok emniyette sayilirdi simdilik.

" Peki simdi nereye?" diye sordu genc kadin.

Derek kolunu ona dolayarak, " otele," dedi.

Alexis cok yorgun oldugundan onun kolundan siyirmaya calismadi. " Gun boyunca duyugum en iyi fikir."

" Hayir," diye mirildandi genc adam. " En iyisi degil. Ama simdilik idare eder."

Alexis onun ne demek istedigini merak ettiyse de, olasiliklari arastirmak icin basi fazlasiyla agriyordu.

Genc kadinin oda kapisinin onunde hemen ayrildilar. Alexis, Derek'in bir bahaneyle onun ardindan iceri girmeye calisacagindan emindi. Ancak boyle bir sey olmad, genc kadin azicik da hayal kirikligiyla karisik bir rahatlamayla icini cekti.

“ Sen, ” dedi kendi kendine. “ Yorgunluktan bitkinsin ve kontrolunu kaybediyorsun. Onun burada olmasini hangi akla hizmet istiyorsun ki? Haritanin sendeki bolumunu iyi saklamalisin. Bu senin tek sigortan. ”

Genc kadin somurttu. Kelimeler her nedense anlamsiz geliyordu. Gene de dogru olduklarini biliyordu. Eski pusku kitabi cantasindan cikarip odaya bakindi. Onu nereye saklayabilirdi? Gozleri yataga kaydi. Bu biraz alelade kacacakti, evet ama eger Derek gece iceri sizmaya kalkarsa kitabi alabilmek icin onu yataktan devirmek zorunda kalacakti. Genc kadin bu olmadan uyanacagini umuyordu.

Yatakla gureserek kitabi somyanin yaylarinin uzerine sikistirmayi guc bela basardi. Yatagi birakirken az kaldi yere yuvarlanliyordu. Dogrularak kapiya gidip kilitledi, ama gene de kendini pek yureklenmis hissetmiyordu. Son zamanlarda kilitli kapilar pek az guvenlik sagliyordu. Derek'in bunun farkinda olmamasini diledi. Aradaki kapiyi da kilitlemeyi ihmal etmedi.

Sonra uzun sure once niyetlendigi kopuk banyosunu yapmak uzere banyoya gitti.

Otelin, yorgun musterileri dusunerek banyolara koydugu kukuk sabun tozu paketi bir banyoluk adare edebilecek gibi gorunuyordu. Kuvet kopurek dolarken ayagini muslugun altina soktu. Su simsicakti. Bir daha 'sicak'la karsilasmak isteyecegi hic aklina gelmezdi ya, simdi buna ihtiyaci vardi. Butun o gerilmis kaslarini rahatlatacak bir seydi bu.

Tulumunu ve ic camasirlarini yere firlatarak yorgun bedenini kopuklu suya birakti. Baloncuklar hizla patlamaya baslarken Derek'in surmekte oldugu hayati dusunerek icini cekti. Suyu kapadi, son bir gayretle aklini bosaltarak geriye yaslandi.

“ Bir su perisine benziyorsun. ”

Alexis'in gozleri saskinlikla aciliverdi. Derek kapida duruyordu.

“ Burada ne yapiyorsun? ” Artik bir an olsun huzur bulamayacak miydi. ”

“ Duruyorum, ” dedi Derek. “ Harika bir manzara seyrederek. Odana girdigimde banyo kapisinin acik oldugunu gordum. Suyun aktigini duyunca orada oldugunu dusundum. ” Goz kirparak masum bir tavirle sordu, “ Sirtini sabunlamami ister misin? ”

Genc kadin uzerine bir kopuk perdesi cekmeye calistiysa da dokununca baloncuklarin eridigini gordu. Panik, haksizliga ugramislik ve adini koymak istemedigi bir duygu daha onu esir aldi.

“ Hayir, sirtimin sabunlanmasina ihtiyacim yok. Senin derhal gitmene ihtiyacim var. Guneyli bir centilmen bir hanimefendinin odasina sizmaz. ”

Ama Derek gitmedi, tersine ayak ucuna, kuvetin kenarina oturdu. Elini suya daldirip tembel tembel oynatti. Giderek daha cok baloncuk zamansiz sonlarına ulasmaktaydi.

“ Mizikcilik yapiyorsun Alex. ”

“ Bundan emin olabilirsin, ” diye atildi Alexis ofkesinin onu yildiracagini umarak. “ Simdi buradan defol. ” Cilgin gibi bir havlu arandi. Duvara asili iki tane gordu, ancak su anki durumda uzanmasi icin fazla uzaktaydilar. Bacaklarini iceri cekerek kuvette buzuldu.

“ Neden korkuyorsun? ” Derek'in eli hala suda dolasiyor, kopukler giderek azaliyordu.

“ Hicbir seyden korktugum yok. Yalnizca banyoma alacagim insanlari secmeyi severim, o kadar. Erkekleri kuvetimde eglendirmek gibi bir alikanligim yoktur. ”

“ Neler kacirdigini bilmiyorsun. ” Derek gomleginin dugmelerini cozmeye koyuldu.

" Ne yapıyorsun?"

" Banyon çok davetkar görünüyor."

" Erkekler kopuk banyosu yapmaz!" diye bağirdi genç kadın etrafta onu engelleyecek bir şey aranarak. El altındaki tek şey bir sungerci.
Bu çok yetersizdi, onun isine ancak bir kalas yarardı.

Genç adamın tebessümü neredeyse onu eritiyordu.
" Eger yeterli tesvik varsa yaparlar."

" Bana buradan öyle geliyor."

Alexis onun artık yüzüne bakmadığını gördü. Aşağı bakmaya korkuyordu ama genede baktı. Kopuklar, içinde çok tabak yıkanmış bir bulaşık suyunun üzeri gibiydi yalnızca.

" Eger nazik bir centilmen olsaydın giderdin."

" Beni nasılsa aklında başka türlü yargıladın çoktan. Seninle konuşmak istediğim bir şey var. Ama arkamı dönüp oradan çıkmana izin vereceğim."

" Sağol," dedi Alexis buz gibi bir sesle.

" Önemi yok," diye cevap verdi Derek yüzünü duvara dönerken.

Onun sırtını dikkatle izleyerek genç kadın cabucak havluyu alıp vücuduna sardı. Derek'e kurulanmakla oyalanacak kadar güvenmiyordu.

" İki kapiyi da kilitlemistim," dedi sonra.

" Biliyorum."

Alexis onun önüne geldi. " Sen de profesyonel bir hirsiz misin yoksa?"

Adam onun çıplak omuzunda kalmış bir kopuk kumasını sildi eliyle. Derek'in parmaklarını teninde hissetmek genç kadını, savunmasız olduğu duygusuna kaptırdı bir kez daha. Üzerinde bir havludan başka bir şey olmasını dilerdi.

" Bu iş için fazla uzun ve de biraz ağırım," diye cevap verdi Derek.

Bu kaçamak cevaba rağmen, Alexis onun bir zamanlar bu işle uğramış olduğu izlenimini ediniverdi. Ama aklını şu anda meşgul eden şey, geçmiş değil bugundu. Kopuklar gitmesine rağmen adam omzuna dokunmayı bırakmamıştı. Ve ne kadar ıgrasırda uğrarsın, omzunu silkerek ondan kurtuluyordu Alexis.

" Yumuşacık," diye mirildandı Derek.

Alexis agzından ağır bir sözün çıkmasını bekledi umutsuzca, ama böyle bir söz yoktu. Zaten ayakta doğru durust durabilmeye çalışmak bütün gücünü tüketiyordu. Dizleri bu sabah ictığı ikinin sonrasında olduğundan daha da zayıftı. O sırada da adamın ona dokunmuş olduğunu hatırladı.

" Soyleyin Ms. Travis, bütün bedeniniz de yumuşacık mı?"

' Dikkat Alexis, saldırıya geçti.' Kelime seçimi iyiydi doğrusu. Genç kadının eriyen iradesinden arta kalan ne varsa onu da silip götürmüştü.

"Ben bir lokum filan degilim, eger ima ettigin buysa. Ben Julie ya da kiyamete dek telefonunun basinda oturup aramani bekleyecek olan o koca gozlu kutuphaneci gibi faka basmam."

Adami uzaklastirmak istemisti. Ancak basini egip bir kelebek konmuscasina hafifce omzunu open Derek bunlari isitmise benzemiyordu pek.

Sicak bir dalga hizla genc kadini sardi, ruya gordugunu dusunmeye basladi Alexis.

Ama Derek onu dinlememisti. " Yapilmasi gerekeni yaptim ben," dedi dudaklarini onun yanani teninden ayirmadan. Sonra ensesinin dibine bir opucuk daha kondurdu. Neden geri cekilmiyordu sanki? Orada oylece durmus, allak bullak edilmeye izin veriyordu.

" Altini bulmamiz gerek."

" Bizim mi? Yani kendinden bahsediyorsun degil mi?"

Genc kadin hayretle duzgun cumleler kurdugunu fark etti. Dusunceler aklina bir gelip bir gidiyordu.

" Hayir, bizden bahsediyorum." Derek bir an onu heyecanlandirmayi birakti. Alexis hem buna sevinmis hem de bozulmustu. Ya da daha cok bocalamisti. " Senin evini ve kutuphaneyi altust eden kimse, ikimizide ariyor. Ben kendimi koruyabilirim, ama sen..."

" Kimsenin beni korumasina ihtiyacim yok." Genc kadin bir adim gerileyerek sirtini kapali kapiya yasladi.

Derek gulmeyecek kadar durusttu. " Oyle mi?" diye sordu. Alexis daha ne oldugunu anlayamadan kollarini dolayarak genc kadini kendine cekti. " Ben gonulluyum."

" Bir izci ha?" diye alay etti Alexis. Keske kalbi bu kadar sesli atmasaydi. Derek'in gogsunun ustunde bu sesi duydoguna emindi. Guclu, sert, genis gogsunde...

" Dogru," dedi genc adam dudaklarini onunkilere yaklastirirken.

" Basari madalyonumu nasil kazandigimi gormelisin."

Dudaklari birbirini bulurken Alexis bunu coktan bildigini hissetti.

aylarca

16.11.2006 09:35

BOLUM YEDI.....

Alexis hakliydi, genc adam gercekten iyiydi. On uzerinden on iki alirdi.

Bir kere opusu cok etkileyiciydi. Dudaklarini ve vucudunu asarak genc kadinin ruhuna ulasiyordu adeta.

Sonra genc kadinin giderek artan arzusuyla birlikte, adamin opusude derinlesti. Alexis'in hayati boyunca ozlemine cektiyi seydi bu. Birazcik durtuyla Derek onu harekete gecirdi.

Alexis adamin ellerinin yumusakca sirtina kayarak havluyu gevsettigini hissetti. Birden akli basina geldi. Bunu yapamazdi.

Ne kadar isterse istesini yapamazdi. En azindan simdi degil. Eger esit olmaya devam edeceklerse, eger bu capkin adamla ortak olarak kalma umudu varsa bu sansini yitiremezdi. Boyle bir sey Derek'e zaten niyetli oldugu liderlik firsatini verirdi.

Genc adam onun vucudunun gerildigini hissederek geri cekilmesine engel olmadı. Neredeyse melankolik bir

isteksizlikle ona bakti, biraz sersemlemis gorunuyordu. " Ne oldu?" diye sordu.

Alexis nefes almaya calisiyordu. Bu adam havlusunu cikardigi kolaylikla nefesini de kesmisti. " Tecavuz edilmekten hoslanmam."

" Ya? Ben de az once gecen olayda ortak oldugumuz izlenimine kapilmistim. Tipki bu hazine avinda oldugumuz gibi yani," dedi Derek neseyle.

Iste, duzgun nefes aliyordu. Adamin konusmasinda hic bir nefessiz kalmislik izi yoktu. Ne hayal kirikligi, ne de arzu. Bu onun icin yalnızca bir oyundu. Genc kadin basindan beri hakliydi. Bir an icinde olsa, bunun Derek icin farkli olabilecegini nasil ummustu? Bu adam etten kemikten degildi. Pesinde oldugu her neyse, onu nasil olursa olsun kazanmaya kararli bir makineydi. Alexis, icinde bir seyler karsi ciksa da, buna inandigini soyledi kendi kendine.

" Beni savunmasiz yakaladin. Yorgunum, bitkin..."

Ve de kopuksuzsun," dedi Derek kuvete bir goz atarak.

Suyun uzerinde az onceki kopuklerden yalnızca hafif bir tabaka kalmisti.

" Neden her sey bir saka? Bu Alexis'in soylemek istedigini bir sey degildi, gene de idare ederdi. Kendisine ragmen, bu adam hakkında bir seyler bilmek istedigini fark etti. Kendisine onemli olmadigini soylese de gercekleri bilmek istiyordu. Bu adamla ilgili bircok celiskili duygusu vardi.

" Hayir," diye cevap veren adamin sesindeki yumusaklik onu sasirtti.

" Her sey degil." Derek onun yuzune dokundu hafifce.

" Benimle konusmak istedigini soylemistin." Alexis kayip duran havlusunu sikistirmaya calisiyordu.

Derek, genc kadinin ellerini yakalayip havlunun yavasca vucudundan asagi kayisini izlemek icin derin bir arzuyla savasarak Alexis'i seyrediyordu. Ama bakislarini onun yuzune cevirdi.

" Ah, evet sana yemek yemek istiyor musun diye soracaktim... Bir de bu gecelik kitabini odunc verip veremeyecegini. Dusundum ki iki bolumu inceleyip..."

" Hayir."

" Hayir mi? Niye? Yemege mi yoksa kitabi almama mi?"

" Ikisine de. Yemek icin cok yorgun ve kitaba el surmene Izin vermek icin de henuz hazir degilim. Bir kez daha dikkatle gozden gecirmek istiyorum." Genc kadin bir an durakladiktan sonra ekledi, " Bilmece cozmede cok basariliydim."

" Simdi de oylesin."

Alexis'in adami anlamadigi yuzunden apacik okunuyordu. "Ne?"

" Az once vucudun beni arzuladigini soyluyordu. Ancak buna ragmen vahsi bir kadin gibi beni reddettin. Neden?"

Genc adam onu zorlamayacagini belli etmek icin kapinin tokmagina uzandi. Yalnızca merak ediyordu. Kurala uygun olarak, kadinlar onu reddetmezdi. Alexis'e yaptigi gibi kurnaz kiskirtmalar yapmasi bile gerekmezdi. Genc kadinin tepkisi aklini karistirmisti herhalde.

Alexis'in aklina onu defedip bu isi bitirmek geldi. Ancak icinde bir sey genc adami cevaplama, ona kendisi

hakkinda biraz bilgi vermesi icin genc kadini zorluyordu. Belki de aklinda bunun adami yeniden harekete gecirecegi dusuncesi Vardi.

“ Ben siradan iliskilere inanmam. Seni yalnızca yirmi dort saattir taniyorum.”

Bu cevap adamin hosuna gitmisti. Kapiyi acarken genc kadini biraz daha kizdirmek istegini bastiramadi. “ Modern kadinlarin kisitlayici baglara ve iliskilere inanmadigini sanirdim.”

Genc kadin omuzlarini diklestirdi. Havlusu az kalsin dusuyordu gene. Kollarini kavusturarak havlunun yerinde kalmasini sagladi. “ Oyleyse sanirim ben pek modern degilim,” dedi gururla.

Derek’in banyodan cikarken “ Iyi,” dedigini isitti. Rahatlayarak icini cekip kapiya yaslandi. Ancak vucudundaki gerginlik geri gelmisti. Artik bunun nedeninin uykusuzluk ya da basindan gecenler degil de Derek oldugundan suphe etmeye baslamisti.

“ Eh, bunun da caresi yok,” dedi kendi kendine. Bir kac kendini sasirmis hormon gurultu kopariyor diye, monoton hayati icin bir kivilcim vaad eden bu maceradaki yerini kaybedecek degildi. Derek yakisikliydi hem de insanin aklina basindan alacak kadar ve Alexis bir daha onun gibi birisiyle karsilasmayacagini biliyordu. Ancak ona yenilmenin ve kendi duygularina boyun egmenin , gelecegi acisindan felaket demek olacagini da biliyordu. Hem Derek’le hicbir gelecek olamazdi herhalde. Adamin evlilik ve iliskiler hakkında soylediklerini duymustu. Onunla bu gece sevisirse yarın sabah hem o, hem de kitaplar gitmis olurdu. Genc kadin bundan emindi.

Alexis kapiyi dinledi, hicbir ses yoktu. Ne yapiyordu boyle, kendi banyo kapisinin ardinda saklanarak? Yenilenmis bir gucle kapiyi acti.

Genc adam gitmisti. Alexis hizla aradaki kapiyiya gitti. Tam kilitlemek uzereydi ki aklina tokmagin altina bir iskemle dayamak geldi. Sonra daha once kendi evinde denediginde bunun pek ise yaramadigini hatirladi. Hem kilitli kapilar Derek’i disarda tutmaya yarayacak gibi gorunmuyordu pek.

“ Cani cehenneme,” diyerek kapiyi kilitlemeden birakti. Yapilacak en iyi seyın uyanik kalmak olduguna karar verdi.

Bu dusunceye bedeni itiraz etti hemen, esnemesini tutamiyordu. Sanki her sey ona karsi gibiydi. Tipki Derek’le oldugu zamanki gibi.

O zaman da bedeni aklina bas kaldirmisti. Alexis kontrolunu kazanacagından tumuyle umudunu kesmeye baslamisti.

Cabucak ıslak havludan kurtulup yeni satin aldigi temiz camasirlari giydi. Tulumu hala nemliydi, ama beyaz keten etegini giymek istemiyordu. Kirmizi bluzu da burus burustu. Caresiz kalarak geceligini giydi. Genc adam o romantik fikirleriyle geri donecek olursa bunlar pek ince bir kalkan olacakti gene de kendini biraz daha guvenlikte hissediyordu.

Ancak Derek’in hakkinda neredeyse hicbir sey bilmemesine ragmen, icgudusel olarak onun kaba kuvvette bir seyı elde etmeye calisacak biri olmadigini anlamisti, en azından kadinlari. Eger oyle birisi olsaydi ona banyoda sahip olmaya calisirdi.

Kendini kandirmayacakti, bir an icin buna hazirdi. Derek’in opusuyle suya hasret bir col cicegi gibi acilivermisti. Genc adam acikca gorulen avantajini fazla zorlamak zorunda kalmayacakti

‘ Bu kadar ovgu yeter,’ diye dusundu. ‘ Adam capkinin teki.’ Yatagi kaldırıp eliyle kitabi arandı. Az kaldı kalbi duracaktı! Kitap gitmişti! Demek Derek almıştı! Almıştı... Parmak uçları bir şeye dokundu. Biraz uzanınca parmakları kitabın kapagini kavradı. Hala oradaydı. Kitabi cikarırken derin bir nefes aldı. Abartmıştı iste. ‘ Ama bu onun suçu,’ diye dusundu savunmaya gecerek. Genc kadini sinirli yapan oydu.

Alexis kitabi odanın bir kosesindeki küçük masaya goturup arka kapaginın icini acti. Karmakarışık sayılara bakmaya basladı. Onun için dün gecekinden daha fazla bir anlam tasimiyorlardı. Karamalar yalnızca aralarında rastgele aralıklar olan bir dizi sayıya benziyordu. Genç kadın, dört kitabı da bulduklarında sifrenin daha anlaşılabilir olup olmayacağını merak etti. " Tabii eğer dordunu de bulabilirsek," diye düzeltti hemen.

Bir an için Derek'in kapisini tiklatip kitabını istemek geldi icinden. Ama yeniden giyinicek halde değildi, hem herhalde o da kendisi gibi kitabını vermeye yanasmazdı.

Bunun üzerinde düşününce Alexis'in aklına, belki Derek'in herhangi birisine güvenmeyi unutmus olabileceği geldi. Onun 'is' düzeninde insanlar sabah yataklarından kalkar gibi kolaylıkla birbirlerini aldatıyor olmalıydılar.

Yatak! ' Hayir,' dedi kendi kendine, ' Biraz daha dayanayım. Belki bir şey yakalarım.' gözleri kapanıyordu, ama Alexis uyumamak için direniyordu. Basının acik duran kitaba dususunu hatırlayamadı...

Hissettiği sıcaklık çok rahatlatıcıydı, genç kadın huzurla gulumseyerek buna sokuldu. Ama sonunda tasınıldığını anlayınca gözlerini acti. Gözlerinin onunde adaleli bir göğüs duruyordu. Bilincini kazanması bir saniye sürdü, sonra vücudu gerildi hemen.

" Ne yapıyorsun sen?" diye sordu cirpınarak.

" Seni yataga goturuyordum." Genç adam kollarını aciverince Alexis yataga dusuverdi. Derek'in dudakları keyifli bir gulumsemeyle kıvrıldı. " Geceliginin altına hep ic caması giyer misin?"

Genç kadın omuzundan kayan sütyen askısını düzelterek dizlerinin üzerinde doğruldu gururla. " Ne giydiğim seni ilgilendirmez." Kendisini fena halde utanmış hissediyordu, keske elinde adama fırlatacak bir şey olsaydı.

Derek yatağın kenarına oturdu. " İki taraf da uyanıkken sevismeye bayılırım."

Alexis kendisini korumak istercesine geri çekildi. Bu aptalcaydı, ama aralarına bir mesafe koymaya ihtiyacı vardı. Adamın adaleli göğsüne bakmamaya çalışıyordu. " Eh, iki taraf da uyanık ve aralarında hiçbir şey geçmeyecek."

" Alex, eğer birlikte çalışacaksak bana biraz daha fazla güvenmen gerekeceğini söylemistim."

" Davetsiz, davetsiz odamda bitivermeye bir son verersen belki de sana güvenebilirim."

Derek'in giderek sinirlendiğini ama kendisini tutmaya çalıştığını görebiliyordu. " Geri geldim ve seni kitabının üzerinde uyur buldum." Alexis masaya endiseli bir bakış fırlattı. " Evet," dedi adam, " Hala orada. Seni oylece biraksaydım sabah kötü bir sırt ağrısıyla uyanır, su ankinden de suratsız olurdu."

" Suratsız mı?" diye bagirdi Alexis ofkeyle.

" Evet, suratsız. Sen suratsız, ofkeli, çok güzel bir kadınsın."

" Ofkeli değilim!"

" O zaman neden bagiriyorsun?"

Alexis kontrolünü sağlamaya çalışarak alt dudagını isirdi.

" Pekala ofkeliyim. Beni ofkelendiriyorsun. Bir an sonra ne yapacağını bilmiyorum."

Sesi sanki kadife gibiydi. Birdenbire uysallasan Alexis sırtını yatağın arka tahtasına dayadı. Bu adam onu hep koseye sikistiriyordu. Yoksa farkında olmadan kendisi mi yapıyordu bunu?

Derek oldugu yerden kimildamadan, " Cok gergin gorunuyorsun," dedi.

Bu da onun hatasiydi iste, Alexis'in gerginligi onun yuzundendi. Ama bu durum son yirmi dort saatin olaylarinin sonucuydu.

iki defa evime girildi, kostura kostura bir universiteye gidip tozlu, bocekli kitaplarla ugrastim, uykumdan, banyomdan, huzurumdan mahrum birakildim... Kim gergin olmazdi ki?"

" Yakarlarda bir masor var."

Adamin oteldeki bir masorden bahsettigini dusundu genc kadin. Bu is icin simdi oldukca gecti. Ama sabah masaj yaptirabilirdi.

" Kadin mi erkek mi?"

" Erkek. Cok iyi oldugunu soyluyorlar."

" Ya," Alexis onu kuskuyla suzuyordu.

" Evet. Oyle rivayet ediliyor."

" Kim peki?" diye sordu genc kadin, adam onu kendine cekirken.

" Ben."

" Pek sanmiyorum..."

" Bir sey dusunme," dedi Derek onu yumusakca karninin uzerine yatirirken. " Yalnizca uzan ve rahatla. Gerisini ben hallederim."

" Ben de bundan korkuyorum iste."

Genc adam hafifce guldu. Alexis karsi cikmaya calistiysa da coktan ise baslamisti. Itiraf etmeliydi ki elleri sihirliydi. Boylesine ince gorunumlu parmaklar icin oldukca gucluuydu. Belki de birkac dakikaligina ona izin verebilirdi. Bir kac dakikanin bir zarari olmazdi. Harikulade bir histi bu.

" Biliyor musun, senin gercekten birazcik gevsemen gerekli Alex. Gergin insanlar uzun omurlu olmaz pek."

Genc kadin cenesini, kavusturdugu ellerinin ustune dayamis, keyifli duygularla onu dinliyordu. " Sanki bir gunde bir omur yasamis gibiyim."

" Yasamin cok monotonda da ondan."

Normal bir durumda Alexis buna karsi cikardi. Ancak su halde yalnizca ona katilabiliyordu. Adam hakliydi, hayati gercekten monotonda. Bir yarisi plan ve duzenden yanayken, diger yarisi bundan boguluyor gibi oluyordu.

Alexis adamin ellerinin kaydigin hissetti. Sirtinin ust kisimindeki sert adalelerden baslayarak genis daireler ciziyordu Derek. Kasla goz arasinda elleri gogus kenarlarina gitti. Genc kadindaki sakinlesme duygusu siliniverdi. Birden tahrik olarak nefesini tuttu.

" Sakin ol," diye uyardi genc adam. " Gene geriliyordun. Birak kendini."

Sesi sanki vahsi bir kisragi sakinlestirir gibiydi. Ama Alexis'in dilinin ucunda olmasi gereken itirazlar bir turlu

ortaya cikmiyordu.

“ Iste boylesi daha iyi,” diye mirildandi Derek.

“ Ama bu sorun cikariyor.”

Daha ne oldugunu anlayamadan genc kadinin geceligi yukari siyiriliverdi. Alexis uzanip yakalamak istediye de Derek elini hafifce iterek onu durdurdu.

“ Bana guvenmeyi ogrenmek zorundasın.”

“ Bu elinde cikolatali pastayla rejime giren birisine guvenmeye benziyor,” dedi Alexis, ama yeniden ustunu ortmeye calismadi. Bu adamin yaptigi masaj elini kolunu bagliyordu.

“ Hey!” Derek sutyeninini kopcalarini cozmeye baslamisti. Genc adam itirazina aldirmadan soydugu bolgeyi ovusturmaya koyuldu. Alexis’in kulagina egilerek “ Ssst,” dedi yavasca. “ Cok, cok gerginsin.” Sesinde bastan cikarici titresimler vardi. Alexis istemeksizin kalcilarini oynatti. Derek’in elleri kalcilarinin iki yanina giderek yavasca ovusturmaya basladi.

Genc kadin onun dokunusundaki tahrige karsilik vermemek icin kiptersiz durmaya calisiyordu. “ Kalcilarim de gergin degil.”

“ Ben hicbir seyi sansa birakmam. Cok is bitiriciyimdir.”

Alexis dogrularak ona dogru dondu. Geceligi yeniden duzeldi ama sutyeni hala acikti. “ Kendimi cok daha iyi hissediyorum. Artik gidebilirsin.”

Derek parmagini onun omzundan kaymis olan askiya gecirip cekti. Ciplak kalan gogsu kumasin altindan hissediliyordu. Genc adamin eli yuvarlak hatlarini kavrariken gogus uclarinin sertlestigini hissetti.

“ Hayir,” diye fisildadi Derek yumusakca. “ Simdi degil! Bu kadar acimasiz olamazsin.”

Pes etmek harikulade olurda, ayni zamanda da tam bir aptallik. Ama adami yollamak icin soylenecek bir seyler aranirken yari aralik dudaklari onun icin acik bir hedef olusturdu. Bu kez opusu genc kizin nefesini ve gucunu tuketen dev bir dalga gibiydi.

Alexis yataga devrildi. Ancak tek basina dusememisti.

aylarca

17.11.2006 09:24

Derek de yanina uzanip ona sokuldu. Vucudunun sicakligi genc kadininkine karisiyordu.

Derek onun gozlerini optu once, sonra yanaklarini, sonra boynundaki cukuru. Opusler birbiri ardina icini alevlendirirken Alexis kalbinin cilgin gibi attigini duyuyordu. Adamin ellerini her yerinde ayni anda hissetmek istiyordu. Daha once hic boylesine bir aclik, her santimini kaplayan boyle cilgin, kendini bilmez bir arzu tatmamisti.

Genc adam dudaklarini genc kadininkilerden bir an olsun ayirmeden birkac saniye icerisinde sutyenini cikarivermisti. Eli buyuk, tembel daireler cizerek bacagina inip tekrar yukari cikti. Genc kadin bacaginda onun geceligini siyiran elini hissedince nefessiz kaldi.

Adamin oksayisleriyle bilincini kaybediyordu. Derek ellerini dantelli kumasin altina sokup onun kalcilarini kavradi, genc kadini kendine cekti. Alexis onda yarattigi arzuyu hissedebiliyordu. Bir an icin bu ona guc verdi. Ama su kendinden gectigi anda bile, gucun Derek’te oldugunu biliyordu.

" Hayir," diye karsi cikti gucsuzce.

Adamin dudaklari kendisininkilere kapandi bir kez daha. Genc kadin inleyerek kollarini ona doladi. Derek'in kendisine sarildigi gibi sirmsiki sarildi ona. Genc adam ona bakmak icin basini hafifce geri cektiginde Alexis'in anlayamadigi garip, tatli bir ifade vardi.

" Bu da masajin bir parcasi mi?" diye fisildadi genc kadin. Ondan kurtulmak icin su bir anlik ayrilma avantajini kullanmasi gerektigini biliyordu.

" Su ana kadar degil," diye mirildandi Derek onun yuzundeki sac tutamini geriye iterek.

Alexis ona inanmak istiyordu, ama onun hayatindan gelip gecmis kadinlardan biri olmaktan da korkuyordu. Zaten gururu o gruba dahil olmaktan alikoyardi kendisini. Ama bu durum tumuyle normal durumlarin disindaydi.

Genc adam geceliginin bir ucunu kaldirarak, " Bundan kurtulmak istemiyor musun?" diye sordu. Alexis icgudusel olarak geceliginin cekmek icin atildi, ancak Derek ondan hizliydi. " Yalnizca bir ortunun bulanik goruntusu bu. Butun o guzel hatlarini gorebiliyorum."

Alexis satin alirken geceligin bu kadar ince oldugunu dusunmemisti. Alayli karsilik vermeye calisti. " Goruntunun senin icin her sey demek oldugunu saniyordum."

Derek geceligi kaldirip yavasca basindan siyirdi. " Hayir, her sey degil."

Derek onu bir kez daha suzerken Alexis nefesini tuttu.

Genc adam " Harikulade," diye fisildadi onu operken.

Genc kadin, duvarlar teker teker yikilirken neredeyse kendinden geciyordu. Arzu yayilarak ikisini de kapladi. Bu arada kendisinde soyunmustu, birbirine sarilmis vucutlari alev alev yaniyordu. Genc adam nasilsa onun saclarindaki tokalari da cikarmayi basarmisti.

" Boyle cok daha iyi," diye mirildandi. Sesi istekle boguklasmisti. Vucudunu Alexis'e bastirarak onu ne kadar cok istedigini belli etti. Alexis bunu anlamisti, gene de o karkunc soruyu sorana dek o doruk noktasini bekletti.

" Boyle mukemmel bir asik olmani kac kadin sagladi?"

" Bir tek," dedi Derek onun yuzunu ellerinin arasina alarak. " SEN."

Alexis kendilerinden gecerlerken bu kelimeye sarildi siki siki.

BOLUM SEKIZ.....

Uzun bir sureden sonra, " Biliyorsun bu hicbir seyi degistirmez," dedi Alexis. Sevistikten sonra ilik bir doygunlukla rahatca uyuyakalmislardi. Genc kadin uyandiginda kendini Derek'in kollari arasinda bulmustu. Ancak kendisini huzursuz hissediyordu. Baska bir sey olmadan once durumunu belirlemek istiyordu.

Masmavi bir goz acildi ve Derek gogsunde yatan kadina bakti.

" Degistirmez mi?"

Alexis kararli ve sert bir tavir takinmanin zor oldugunu fark etti. Duyulari bir kez daha adama karsi uyanmaya basliyordu cunku. Carsafi cekerek goguslerini orttu. " Hayir, degistirmez. Hala ortagiz."

Derek parmagini onun omzunda dolastirarak masum bir tavirla sordu:

" Neden baska turlu dusunecektin ki zaten?"

' Duzenbazin tekisin de ondan,' diye gecirdi icinden Alexis. ' Boyle olmani istemiyorum ama oylesin. Birdenbire umutsuzca sana guvenmeyi istesem de bunu yapmamam gerektigini biliyorum.'

" Cunku sen bir capkinsin," dedi yuksek sesle. Kendi acik sozlulugune cok sasirarak tepkisini gormek icin adamin yuzunu incelemeye koyuldu.

" Peki sen genellikle capkinlarla mi sevisirsin?" Parmaklari giderek tehlikeli bir sekilde Alexis'in goguslerine yaklasmaktaydi.

" Hayir, ben genellikle hic kimseyle yataga girmem." Birden bunu itiraf ettigi icin pismanlik duydu. Iste simdi gercekten ustun bir duruma gececekti bu adam.

Derek dirseginin uzerinde dogrulup gozlerini ona dikti. Alexis bu sicak, ipnotize edici bakislarla donakaldi. Genc adamin gozleri piril piril bahar sabahlari kadar maviydi, eger dikkatli olmazsa bu bakislarda kaybolabilecegini biliyordu. Dikkatli olmak mi? Dikkatli olma sinirini birazcik asmisti, degil mi?

" Boylesine seckin bir kulube kabul edilmiş olmaktan onur duyuyorum." Derek carsafi asagi cektı. " Ve de senin tarafından."

Alexis daha agzini acamadan genc adam onu yeniden opmeye basladi. Daha sonra ihtirasla birbirlerinde eridiler. Alexis bu adam hakkındaki hisleri disinda her seyı unuttu.

Genc kadin tekrar uyandiginda gun isigi, koselerdeki golgeleri ince, uzun parmaklariyla oksuyordu. Butun vucudunu saran bir doygunluk hissiyle gerindi. Sonra onceki geceyi hatirladi, tumunu. Gozleri aciliverdi ve yatakta oturdu.

Oda bostu. Saskinlikle once Derek'in kitabi almış oldugunu dusundu. Masaya bakti, kitap orada degildi. Yataktan firlayarak masanin etrafını aramaya basladi. Belki de dushmanlıktı. Belki... Neden onun icin mazeretler uyduruyordu sanki? Aptallik eden kendisiydi.

" Aradigin bu mu?"

Alexis arkasını donunce Derek'in kapıda durduğunu gordu. Genc adam daha önce gormedigi bir kiyafet giymisti. Ama simdi onun terziyle ugrasacak vakti yoktu. Gozleri Derek'in elinde tuttugu kitaba dikilmisti. Inanılmaz bir sevinc dalgasi genc kadını sardi. Kitabi almamisti demek. Ondan istifade etmeye de kalkmamisti oyleyse.

Sonra adamin yuzundeki tebessumun farkına vardi ve de onun yuzune bakmadiginin... Yataktaki carsafa atilip uzerine tuttu. Utanc ve ofke doluydu.

" Sey, sen, sen..." Aklina durumu kurtaracak tek bir sozcuk gelmiyordu.

Derek iceri girip kitabi masaya birakti. " Sorun nedir? Dun gece burada olan bir seyler mi?"

" Dun gece...dun gece..." Genc kadin dun gecenin bir hata, cok uykusuz olmanin sonucu oldugunu soylemeye calisiyordu. Ama kelimeler agzından cikmiyordu bir turlu.

" Bir harikaydi. Ama simdi gercekten gitmeliyiz. Uslu bir kiz ol ve giyin."

" Defol!"

“ Ciplak bir kadınla hiçbir zaman tartismam,” dedi Derek odayi terk ederken.

Dustugu sapsalliktan, gururunu bulup cikarmaya calisiyordu Alexis. Konusmaktansa, dun gece sanki hicbir sey olmamis gibi davranacakti. Gerci pek cok kadin boyle bir durumdan yararlamaya calisirdi. Evet, ama o `pek cok kadin`lardan degildi. Bunu Derek'e soylemistti. Aralarinda gecenlerse adamin onun ustunde ki neredeyse olumsuz cekimi yuzundendi, bunu inkar edemezdi.

“ Ama bu dusuncelerimi bulandirmayacak,” dedi yuksek sesle fermuarini cekerken. Tulum dun giydigi zamanki kadar iyi gelmiyordu ona, ancak baska bir sey alacak zaman yoktu. Oteldeki magazanın kapisinda sabah ona kadar kapali olduklarini belirten bir tabela gordugunu hatirliyordu. Saat de dokuz bucuktu ve Derek'in yola cikmak konusunda oldukca titiz oldugunu biliyordu. Bu adam atesli bir gecenin bile karariligini golgelemesine izin vermezdi.

Kapi disardan vuruldu. Alexis acmadan once saskinlikla bakti ona.

“ Iceri girebilir miyim?” diye sordu Derek. Kurdanin ucuna taktigi beyaz bir mendili baris bayragi gibi salliyordu. Alexis bir kahkaha atti.

“ Evet. Neden kapiyi calmakla ugrasiyorsun? Bu senin icin bir `ilk` olsa gerek degil mi?”

“ Tam bir `ilk`ler gecesiydi,” dedi genc adam odaya girerken. Alexis onun ne demek istedigini merak etti ve yatagin uzerine biraktigi buyuk kutuda ne oldugunu tabii. “ Eh,” dedi Derek ona donerek.

“ Acsana.”

“ Benim icin mi? Bu adamin niyeti neydi?”

Genc adam basini sallayinca Alexis kapagi kaldirdi. Kutuda kipkirmizi yazlik bir elbise, neredeyse camdan dokundugu izlenimini veren mavi bir gecelik vardi. Kimildamamaksizin oylece durunca Derek geceligi cikarip onun uzerine tuttu.

“ Iste, mavinin sana daha cok yakisacagini biliyordum.”

Kaldirilince gecelik sanki seffafmis gibi gorunuyordu. Bu adam beden olcusunu de nereden biliyordu? Hem ne diye ona gecelikler filan aliyordu? Sonra geceligi nasil alabilmisti?

“ Yaninda hic paran olmadigini saniyordum.”

“ Dun sen alisveris yaparken bir bankaya ugradim...”

“ Ve de soydun mu?”

“ Oyle gorkemli bir sey yapmadim canim,” dedi adam elbiseyi cikarip genc kadina uzatarak. Alexis gozlerini ondan ayirmadan elbiseyi aldi. Mantikli bir aciklama bekliyor, daha dogrusu umut ediyordu. “ Kredi kartima karsilik avans aldım.”

“ Hangi kredi karti? Dun kartinin olmadigini soyluyordun hani?”

“ Ise bak ki, arka cebimde buldum.”

“ Ise bak ki,” diye tekrarladi Alexis inanmaz bir tavirle. Ama simdilik bu isi kurcalamayacakti. Onun dalavereleri hakkında ne kadar az sey bilirse, diger dolaplarina da daha az bulasirdi. Gene de dun geceden sonra nasil karismamazlik edebilirdi? Ne kadar karismamak istiyordu gercekten?

Hayir, kafasindaki canlari caldiran bu adam olamazdi. Beyaz atiyla gelip onu gokyuzundeki satosuna kaciracak olan prens bu adam olamazdi. Derek en cok onu bir hafta sonunda Greyhound otobusuyle bir universite

kutuphanesine surukleyebilirdi ancak. Burada ne kendisi ne de Derek için hiçbir gelecek yoktu. Peki oyleyse icindeki bu garip sizi da neyin nesiydi?

" Pekala, ama bunu nasıl aldın?" Basiyla kutuyu ve tulumdan çok daha serin görünen elbiseyi işaret ediyordu.

" Burada satın almak dedikleri garip bir gelenekleri var."

" Bana kurnazlık taslama. Dukkanlar kapalı."

" Bana değil."

Alexis gözlerini yumdu. " İceri gizlice girdin." Bu bir soru değil, bir cümleydi.

Derek gülererek yatağın kenarına oturdu. " Bir kadının senin kadar endişelendiğini hiç görmemişim."

" Herhalde endişelendiğini göreceğ kadar kalmıyordur hiçbir kadının yanında," diye düşündü Alexis.

" Gizli girmedim. Yalnızca dükkanı biraz erken açması için kadını ikna ettim."

Kadın! İşte bu her şeyi açıklıyordu. Alexis su ana kadar Derek'e bağlılığı olan tek bir kadın bile görmemişti. Kendisi de değildi kesinlikle ve mücadele etmeye çalışıyordu.

" Hayır, bana teşekkür filan etme. Onu giydiğini görmek yeterli bir ödül olacak benim için."

Alexis birden ona teşekkür bile etmediğini fark etti. " Teşekkür ederim. Elbiseden bahsettiğini varsayıyorum."

" Ah, evet, o da. Ama aslında ben daha çok..." Derek geceliğın ince kumasına dokundu.

" Unut bunu," dedi Alexis geceliğın onun parmaklarından alarak.

" Bak Alex, nankorluk ediyorsun."

Alexis topuklarının üzerinde dondu. " Eger beni basit bir gecelikle satın alabileceğini sanıyorsan..."

Genc adam onu omuzlarından tuttu. " Tanrım! Kızınca çok güzelleşiyorsun!"

" Of, bırak bu numaraları, Derek," diye patladı genc kadın onun ellerinden kurtulmaya çalışarak. Ama adamın parmakları sikilasti.

" Bu eskimis kliseler olmadan daha başarılı olursun. Hem ayrıca ben büyüdüğün o koca gözlu hassas kadınlardan değilim."

" Buna öyle mi diyorsun? Buyu mu?" Adamın sesi yumusacıktı, onun ofkesini alt ediyor, bütün silahlarını kolaylıkla elinden alıyordu. Ancak hiçbir şey yoksa da cesareti vardı.

" Kara buyu diyorum. Seytan işi."

" Evet, bunu daha önce de duymuştum. Ancak dün gece sevdiğim kadın bana bu adı takmak istemezdi."

" Çünkü o bir hanımefendi idi. Yani hanımefendidir."

" Ben de başka türlü düşünmedim zaten."

Bu adam kendisiyle aynı fikirdeyken onunla nasıl tartışabilirdi ki? Bu seferlik onu savmayı başarabilirdi. " Bak, bunun bir yere varacağı yok. Gelecek durduğumuz neresi?"

"Charlotte, Kuzey Carolina'da." Genc adam. "Neden ustunu degistirmiyorsun? Ben de gidip ilk ucak icin bilet ayarlayayim," diye devam etti sozlerine.

Genc kadin elindeki elbiseye ve iskemlenin uzerinde duran beyaz takima bakti. "Peki bunlari..."

Derek odasina gidip kucuk bir valizle geri dondu. Genc kadin basini salladi pes etmiscesine. Valizi yataginın ustune koyup acarken, "Her seyi de dusunuyorsun," diye homurdandi.

"Calisiyorum Alex. Benim giysilerim de icinde, ama seninkilere de yer var... eger pembe geceligini birakirsan."

Alexis ilk once onu koydu. Derek, odadan cikarken onun bu baskaldirisina guldu hafifce.

Resepsiyondaki islerini hallettikten sonra havaalanina gitmek icin bir taksiye atladilar. Sis yuzunden ucus ertelenmistti. Pist bir gorunup bir kayboluyordu.

"Harika," dedi Alexis. Havaalaninda mahsur kalmak hic hosuna gitmeyecekti. Ava devam etmek istiyordu. Midesi saatin neredyse on bir olmasina ragmen bir sey yemedigini hatirlatircasina guruldadi.

Kendisine siritan Derek'e utangac bir bakis firlatti.

"Ac misin?"

"Acliktan oluyorum," diye cevap verdi Alexis aksam da bir sey yemedigini hatirlayarak.

"Ben de." Bu adamin bakislarinda onu hem isitan hem de huzursuz eden bir seyler vardi. Gene de ona bir kez daha yenilmeyecegini biliyordu. Su sirada Derek'in kendi uzerindeki etkisinden hala pek emin olmadigini umit ediyordu. Ama dun gece gibi bir gece daha, genc kadinin ona karsi ne kadar savunmasiz oldugunu acikca belli ederdi.

Bu is alkoliklik gibi bir seydi. Icmekten vazgecemiyordu insan. Bundan kurtulmanın tek caresi ilk yudumu almamakti. Ya da bu durumda hic olmazsa ikincisini! Kendisine bu isin sonunun olmadigini soyleyip duruyordu. Dun gece olanlar bir kazaydi. Bir daha savunma kalkanlarini yok etmeyecekti ortaliktan.

"Bana bir kahvalti ismarlar misin?"

"Tabii," dedi Derek bavulu yuklenirken kolunu Alexis'in omzuna dolayarak.

Kahvalti, monunun kizarmis oldugunu iddia ettigi sulu yumurtalardan ibaretti.

"Daha cok bogulmusa benziyorlar," diye homurdandi genc kadin catalini daldirirken. Ama acliktan olmak uzere oldugu icin yumurtalari midesine indirmeye zorladi kendini. Hic olmazsa midesindeki boslugu doldururlardi. Icin icin gulerek caktirmadan Derek'e bakti.

Dun gecenin onun icin bir anlam tasiyip tasimadigini merak etti birden. Sonra ofkelenerek kendi kendisini durdurdu. Cevrede bir gorunup bir kaybolan, bulunmayan hazineler pesinde bir erkekle mi iliskiye girmek istiyordu? Cevap koca bir 'hayir' di.

Ancak bu cevap pek dogruya benzemiyordu. Hoparlorlerden bir ses sisin dagildigini, kisa bir sure sonra ucuslarin baslayacagini bildirdi o sirada.

Derek hemen arkasina gecerek kalkabilmesi icin iskemlesini cekti.

'Ne olursa olsun kibar,' diye dusundu Alexis. Genc adam elini alirken garip hisler icini kapladi.

Charlotte'daki havaalanından cikarlarken, "Sorun nedir?" diye sordu Alexis. Genc adamin iki kez omzunun ustunden arkasina baktigini gormustu.

"Hicbir sey." Derek onu hizla disari, sira halinde dizili duran taksilere dogru itiyordu.

"Eger bir terslik yoksa nicin kosturuyoruz oyleyse?" Genc adam onu bir taksiye sokup kendisi de ardindan cabucak atladi.

"Buradan sivisip, arka sokaklardan Victory Oteli'ne gidersen senin icin bir onluk hazir, dedi sonra direksiyondaki sofore.

Alexis onlugun mu, yoksa bir kovalamaca vaadinin mi soforun uykulu yuzunu canlandirdigini anlayamadi. Ama daha Derek lafini bitirmeden coktan havaalanindan toz olmuslardi.

"Derek!" dedi Alexis sanki bu, dogruyu soylesmesini saglayacakmiscasına onun kolunu yapisarak. "Neler oluyor?"

Genc adam ona dondu. Yuzunde yalnızca huzur ve sukunet okunuyordu. "Charlotte'da bir sehir turu yapmak isteyeceğini dusundum."

"Arka sokaklarda kovalamaca, benim sehir turu anlayisima uymuyor pek. Beni dinle Derek Montaigne. Benim sana olan guvenimle ilgili sacmaliklar yumurtlayip duruyordun. Eh, guven durustlukle baslar..."

"Endiselenmeni istemiyorum."

"Delinin biri iki kez evime girdi, sabahin ucunde Ucuncu Cadde'lerde kosturdum, fahisenin birinden, giyimimle ilgili ogutler dinledim ve iki gun icerisinde uc ayri yatakta uyudum. Kahretsin, ben dikkat edilmesi gereken kristal bir vazo degilim!"

"Hayir," dedi Derek onun yanagini oksayarak. Bu hareket ustune Alexis'in yelkenleri suya inivermisti hemencecik.

"Degilsin. Bu yalnızca benim Guneyli yetistirilme tarzım."

"Guneyliligine bosver. Bana neler dondugunu anlat yeter."

"Sanirim izleniyoruz."

Oyle miydi acaba? Yoksa Derek'in tiyatro anlayisi mi boyle davranmasina yol aciyordu? Genc kadin kimseleri gormemisti. Ama zaten o, omzunun uzerinden bakarak kalabalikta yuzler ayirt etmeye alisik degildi. Hem Derek'in kendisine yalan soylesmesi icin hicbir nedeni olmadigini hatirlatti kendisine.

"Kimler tarafından peki?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Bir cehre yakalayamadim. Ama ayni mavi takim elbise ana terminalde vardi. Sonra biletleri aldigimizda, restoranda ve ucakta da gozume takildi."

"Raslanti olmasin?"

"Belki."

Derek'in ses tonundan oyle dusunmedigini anladi Alexis. Dudaklarini simsiki kapayip, koltuga gomuldu. Arabanın sert donusleri midisini bulandirmisti.

"O kadin gercekten yapti mi bunu?"

Genc kadin dalginlikten siyrildi. " Kim neyi yapti mi?" diye sordu akli karisarak.

" Bir fahise sana giyiminle ilgili ogut verdi mi sahiden?" Bu fikir nedense hosuna gitmis gibiydi.

Alexis bunda gulunc bir sey goremiyordu. " Evet," diye mirildandi basini cevirerek. Kayip giden goruntu bulanana midisini daha da kotu edince gozlerini kapadi.

" Ne dedi?" diye usteledi Derek.

" O kiligimla hicbir erkek bulamayacagimi."

" Hataliyimis," dedi genc adam yumusakca.

aylarca

20.11.2006 11:25

Alexis'in sagligi acisindan pek de kısa olmayan bir sure sonra otel gorundu. Uc dakika kadar hoplayip ziplamanin uzerine butun kahvaltisini cikarabilirdi. Derek'in hic de kotu olmadigini fark etti arabadan cikarken. Dogrusu halinde bir zindelik bile vardi. Belli ki atli karincaya bayiliyordu.

Resepsiyonda Alexis iki ayri oda da izarar etti yine. Derek basini salladi ama onunla tartismaya girmede. Genc adam imzasini atarken onun kendisinden emin oldugunu dusundu. Eh, oldukca sasiracakti oyleyse. Genc kiz da DI'ye katilmak uzereydi, yani Derek'in isimsizleri'ne.

Genc kadin bavullarini tasiyan kominin arkasina takilmisti ki Derek onu durdurdu. " O bavulu yukari cikartir. Bizim yapacak isimiz var."

Alexis yatmaya ihtiyaci oldugunu soyleyip karsi cikmak istedi, ama adamin hakli oldugunu biliyordu. Sonra ondan ayrilma riskini de goze alamazdi.Hala eger Derek'i birkac dakikadan fazla gozden kacirirsa adamin bir sekilde haritayi da alarak ortadan kaybolacagi hissini yenememisti.

Kutuphaneye vardiklarinda Derek gonderilen kitaplari gorebilmek icin gene ayni hikayeyi uydurdu. Kutuphaneci kadin, Derek'e yaltaklanirken Alexis basini cevirdi. Kadinlarda hic mantik olmadigini dusundu ofkeyle. Bu adamin icindekileri goren bir tek kendisi miydi?

' Sen gorebiliyor musun ki,' diye fisildadi icinden bir ses.

' Tabii ki!' Bu adamin ne oldugunu cok iyi biliyordu. Bu adam harcadigi butun cabaya ragmen asik olmaya basladigi bir firsatciydi. Sifir varligi bile, Alexis'in habersiz oldugu duygular uyandiriyordu.

Gorunuse bakilirsa, kutuphane muduresi Derek'i is yapmaya birakacak degildi. Her tarafindan Guneyli havasi sacarak, Derek'i

' kizkardesi'nden ' Odunc' aldi ve hemencecik onunla ortadan kayboluverdi. Alexis sandiklardaki kitaplara bas basa kalmisti.

Acik olan sandigi kontrol ettikten sonra, en yakinindaki acilmamis sandikla mucadele etmeye basladi. Ustteki citalari parcalarken bunun Derek'in kafasi oldugunu varsayiyordu.

Derek en sonunda bu gozlerden irak odaya kayarak sordu:

" Ne yapiyorsun?"

" Kitabi ariyorum. Peki sen ne yapiyordun?" Hayir, bunu demek istememisti. Kiskanclik duyar gibi konusmustu istemeyerek. Yalnizca Derek'in butun isi ona yikip gitmesine sinir olmustu o kadar. ' Bu isin icinde kiskanclik yok,' dedi kendisine.

" Icten pazarlikli bir kadindan yakami kurtarmaya calisiyordum."

“ Tencere yuvarlanmış kapagini bulmus desene.”

“ Insaf dogrusu Alex. Neden bu parlak zekani su anlasilmaz bilmecemize cozmekte kullanmiyorsun sen?”

“ Sendeki kitaba da ihtiyacim var.”

Bu gece, isimizi bitirdikten sonra.”

BOLUM DOKUZ.....

Birkac saat sonra Alexis bir baska taksinin arkasinda oturmus, Derek'in sessiz, neredeyse halinden memnun tavrinin nedenini anlayamayarak bekliyordu.

“ Hicbir sey bulamadik,” dedi keyifsizce.

“ Biliyorum.”

“ Peki neden guluyorsun oyleyse?”

“ Yaklasiyoruz,” dedi genc adam umursamadan.

Derek'in iyimserligi inanilmaz boyutlardaydi. ` Ayrica insani cileden cikarici ve sebepsiz,' diye dusundu Alexis. Ama ote yandan da, bu onun hayat tarziydi. Iyimser olmak zorundaydi. Hem gelecegini baske neyin uzerine kurabilirdi ki zaten? Iyimser olmayan erkekler sabah- dokuz-aksam-bes islerinde calisir didinirlerdi. Derek gibileriyse kural disi oynarlar, tanrilarin onlara gulumsediginden emin, sonunda turnayi gozunden vuracaklarina inanirlardi. Onun nasil yasayabildigini anlamiyordu Alexis.

Bir yandan da anliyordu. Bilmecenin bir parcasini aramak uzere o kucuk kutuphane odalarindan birine her girislerinde genc kadinin icinde bir heyecan filizleniyordu.

“ Su iyimser saskinlikla ilgili sarki sana pek uyuyor,” dedi Alexis. Ancak kelimeleri, bastiramadigi bir sevecenlikle boguklasmisti. Adam neden bahsettigini anlayarak onu sasirtti.

“ O bir ask sarkisi. Ask baslibasina bir hazine olsa gerek.”

“ Muzikallerden hoslanir misin?” diye sordu genc kadin inanmazcasina. Ama bu `tip' hakkında cok az sey bildigini ogrenmeye baslamisti.

“ Ben isim sayesinde cok gece gosterisi izlerim.”

Genc kadin bu cevabi kurcalamamayi uygun gordu. Ama nedense bu tek ortak zevklerini ortaya cikarmak hosuna gitmisti.

Bir de yatakta bir geceyi paylastiklarini hatirladi sirti urpererek.

“ Otele dondugumuzde, sanirim yirmi dort saat uyuyacagim,” diye mirildandi. Kendisini bitkin hissediyordu.

“ Korkarim hayir,” dedi Derek. “ Havaalanina gidiyoruz.”

Alexis, sanki adamin donup Derek'i yalanlamasini beklermisesine, soforun sacsiz basina dikmisti gozlerini. Ama hicbir sey olmadı.

“ Peki ama neden?”

“ Izleyen birisi varsa atlatmak icin.”

Demek o yuzden Alexis’i ayni odada kalmalari icin ikna etmeye calismamisti. En basindan beri otelde kalmaya niyeti yoktu.

“ Paranoyak davraniyorsun.”

“ Benim paranoyak olmam izlenmedigimiz anlamina gelmez. Umalim ki geri donmemizi beklesin.”

“ Yalnizca kendimi yatagima goturmeye calisiyorum. Yorgunluktan bittim, ustelik bavulda orada.”

Derek ic cebini oksadi. “ Onemli ihtiyaclari aldik.”

“ Ben o tulumu gercekten sevmistim. Hem o beyaz keten kiyafetin bana ne kadara patladigini biliyor musun sen?”

“ Sana bir tane daha alirim.”

Ben bir tane daha istemiyorum, onu istiyorum.”

“ Sonunda geri aliriz nasilsa. Hesabimiza karsilik otel bagajimizi tutacaktır.”

“ Butun bunlari bildiginden eminim,” dedi Alexis sertce.

“ Peki ya gecelikler?”

“ Ihtiyacin olmayacak. Hava sicak. Giderekte isiniyor.”

Alexis pes ettigini belli ederek kollarini gogsunun ustunde kavusturdu. Adamin bogazini sikmamak icin zor tutuyordu kendisini. Ama bu dusunce aklina gelir gelmez vucudu onunla birkez daha ayni yatagi paylasma fikriyle kivrandi.

Hayir! Ne kadar isterse istesin pes etmeyecekti. Bu yalnizca zayiflik olurdu. O kadar. “ Yalnizca hedefimize gidelim yeter.”

Derek soforu isaret etti. “ Caresine bakildi.”

Hotlans kasabasi adina yarasacak kadar sicakti. Kislari hos bir yer olsa gerekti. Ama su anda Alexis buyuk kentlerin konforunu ariyordu, mesela havalandirma gibi.

Ilk duraklari kutuphaneydi. Daha once gorduklerine oranla bu oldukca kucuk, ustelikte kapaliydi.

“ Ama daha o kadar gec degil ki,” diye karsi cikti Alexis.

Derek onun elini tuttu. Bir an icin genc kadin bunun bir rahatlama jesti oldugunu sandiyse da, Derek bilegini cevrip saatine bakti.

“ Zaman kavramini yitiriyorsun. Saat besi gecdi.”

“ Zaman kavramini yitirdigim falan yok. Yalnizca cok yorgunum, hem de acim.” Genc kadin kutuphanenin sokagina bir goz atti.

“ Buralarda iyi bir restoran var midir dersin?”

“ Bir restoran vardir eminim. Iyi olup olmadigiysa bizim kararimiza bagli.”

Kucuk kahveden iceri girerlerken Alexis `iyi'nin bu gece karsilasmayacaklari bir sey oldugu kararina vardi. Ama yaniliyordu. Monudeki ev yemekleri cok lezzetliydi. Genc kadin kendini birakip yemeginin tadini cikarmaya koyuldu. Yemekler evini hatirlatmisti. Akli bir an cocukluk anilarina, hayatinin her ayrintisinin annesi ve babasi tarafından ayarlandigi o guzelim yillara gitti.

Birden garip bir ozlem duydu, sonra melankolik olmaya basladigini soyledi kendisine. Yerinde kipirdandi hafifce.

" Eee?" diye sordu Derek.

" Genc kadin memnunlukla gulumsedi. "iyi."

Elinde kocaman bir kahvedenlikle Alexis'in yanida duran garson kiz,
" Daha kahve ister misiniz? diye sordu gulumseyerek.

Alexis fincanini uzatti. " Lutfen."

" Bu ucuncu kahven oldu," dedi Derek. " Yorgun oldugunu saniyordum. Butun o kafein seni uyutmayacak." Bu lafta sicak, davetkar bir gulumseme vardi.

" Kahve, dertlerimin icinde en onemsizi."

" En onemlisi ne peki?"

" Seni oldugun yerde tutmak." Bu dobraligina kendisi de sasiyordu. Ama butun gun surprizlerle doluydu zaten. Son iki gun diye duzeltti bu dusunceyi hemen.

Derek bir kahkaha atarak elini oksadi. " Ben yerimi iyi bilirim."

Bunu abartmiyordu, acik bir gercegi soyluyordu yalnizca. Ama Alexis bunu kabul etmemeyi secmisti. " Sanirim yerin hakkında kucuk bir fikir ayriligimiz var," diye cevap verdi.

" Bunu tartisabiliriz."

" Boyle bir sey yapacak degiliz," dedi Alexis ayaga kalkarak. Sonra da bagimsizligini kanitlayacakmiscasina hesabi odemeye yoneldi. En azindan odemeye calisti.

" Uzgunum tatlim," dedi garson kiz ona kredi kartini geri uzatarak.

" Burada plastik para gecmiyor. Yalnizca nakit kabul ediyoruz."

" Ama nakit param yok ki." Gercekten de bir kac bozukluk disinda cuzdaninda iki kartvizit ve uc fotograf vardi yalnizca . " Yani bu zaman da hala kredi karti kabul etmediginizi mi..."

Derek yanina gelmisti. " Sorun nedir?" diye sordu.

Alexis hayal gorup gormedigini bilemiyordu ama adamin Guneyli aksaninin bir iki kat artmis olduguna yemin edebilirdi. " Kredi karti kabul etmiyorlar," dedi umutsuzca.

Derek basini sallayarak cuzdanini cikardi. Sonunda garsona donerek,

" Bu kartlar cok kisiliksiz degil mi?" dedi.

" Paranin kisilikli olabilecegi hic aklima gelmemisti," dedi Alexis birlikte kahveden cikarlarken.

" Belki de degildir, ama bir aliskanligi var."

“ Kredi kartlari da hemen hemen on senedir ortalikta,” diye usteledi genc kadin dar sokakta onu izlerken.

“ Bu insanlar icin degil ama. Bunlar islerin basit olmasindan hoslanan basit insanlar.”

Alexis onun bilerek konustugunu anliyordu. Bu adamin cocuklugunun nasil oldugunu, yetim kalip Linda Teyzesinin yanina yollandiginda ne yaptigini merak ediyordu.

Eger bunler dogruysa tabii. Hepsi bir yalan orgusu de olabilirdi. Ama adamin profiline bakarken nedense bundan pek emin olamiyordu. Emin olmak istemiyordu ya da. Duygularinin gene basini alip gitmesine gozyumdugunu fark etti. Son iki gundur cok oluyordu bu. Bu yasama karsi genel bakislarinda belirgin bir degisiklik demekti. Bir bakima Broadway’i fethetmeye gelen hayalperestten bir kalintiydi. Hangisi gercek Alexis’ti acaba? Artik bunun cevabini bildiginden pek emin degildi.

“ O adam bu kasabaya neden bir sandik kitap bagislasin ki?” diye sordu. Kutuphanedekilerin aldiklari kitaplarin degerini anlayip anlamayacaklarini merak ediyordu. Birdenbire on yargili davrandigini anlayarak kizardi. Yuzunu baska tarafa cevirmesine ragmen Derek kizardigini gormustu.

“ Belki garip bir adamdi. Belki buradan bir kez gecmis ve sevmisti. Ona koklerini hatirlatmis olabilirdi. Kim bilir?”

Derek omuzlarini silkip kolunu ona doladi. “ Geceyi gecirecek bir yer bulmanin zamanidir.” Alexis daha onun nereye gittigini soramadan sokaktan gecen bir adama yaklasip bir otel adi sordu Derek.

“ Kasabanin obur tarafinda bir tane var,” dedi adam. Genc kadini bir an suzdukten sonra yuzune bir gulumseme yayildi. “ Ama surada bir motel de var.”

Derek ona tesekkur ederek genc kadinin elini yakaladi ve adamin gosterdigi tarafa yoneldi. “ Metresim oldugunu zannetti.”

“ O kadar kaliteli bir sey bile dusundugunu sanmiyorum.”

“ Bu o kadar kotu mu olurdu?” diye sordu Derek otele vardiklarinda.
“ Metresim olmak yani?”

Alexis ona hic bakmadan resepsiyon kapisindan iceri daldi. “ Evet.”

Genc adamin kolunu rahatca omuzlarina dolayisi onun itirazlarina aldirmadigini anlatiyordu Alexis’e.

Derek masadaki adama, “ Bir oda istiyoruz.” dedi.

Adamin sirti onlara donuktu, televizyondan mac seyretmeye dalmisti.

“ Iki oda,” diyerek araya girdi genc kadin.

Suluk suratli adam gozlerini televizyondan ayirmadan onlara dondu. “Bir tek odam kaldi. Bugun cok hareketli bir gundu.” Araya reklamlar girince onlara bakti. Kucuk domuz gibi gozleri Alexis’i yukardan asagi suzuyordu. Gobegini masaya dayayarak koca cussesini ileri dogru yasladi. “ Bagajiniz yok demek?” Bunu sirf kendisi icin soyluyormus gibiydi.

“ Kaybettik,” demek zorunda hissetti kendisini Alexis mahsustan kibirli bir tavir takinarak.

“ Benim icin fark etmez. Patron olsa bagajsiz kimseyi almazdi. Bana kalirsa hayatini yasa, kimseye de karisma, derim: anliyor musunuz?” Bunu Derek’e soruyordu.

“ Ne demek istediginizi cok iyi anladik,” dedi Alexis cabucak.

" Derek, gidelim..."

" Bak simdi, boyle kabarmayin ama. Burda guzel bir oda var. Rahat bir yatak filan. Sanirim televizyon da calisiyor." Kalemi Derek'e uzatti. " Ama bu gece televizyon istemessiniz herhalde."

Alexis ona oldurucu bir bakis firlatinca bu ofke karsisinda sinmesini bilecek kadar bir diplomatlik gosterdi adam.

" Butun kanallarda bolgesel bir toplanti var da," diye ekledi bir dusunup.

" Derek..." diye yalvardi Alexis. Orada bir an daha bile kalmak istemiyordu.

" Her sey yoluna girecek," diye cevap verdi Derek. " Sagolun, Mr..."

" Chubbs, siz de hos geldiniz, Mr. Mrs." Kayit defterine bakti. " Smith."

" Smith'mi?" diye sordu Alexis resepsiyondan ciktiklerinde. " Bundan daha ilginç bir ad bulamadim mi?"

" Smith'i 'y' ile yazmistim," dedi Derek elindeki anahtarın numarasına ve karsilarındaki birbirinin aynisi bir dizi bungalova bakarak. Abercromee filan yazsaydim, otel sahibi atesli bir gece icin geldigimizi zannederdi. Hem ` Smyth'de fena degil.

Pembe boyasi catlayarak dokulmekte olan bir kapinin onunde durup, " Iste bu," dedi.

" Neden ortadan kaybolmaya calisiyoruz?"

" Alex, Alex! Dikkatinin surekliligi hakkında umutsuzluga kapilmaya basliyorum. Birisi hala bizi izliyor olabilir."

" Boyle yasamaya nasil dayanabiliyorsun? Hep izleniyor olmaktan kaygılanarak yani?"

" Her zaman kaygılanmam," dedi Derek kapiyi acarak. " Ama bu sefer farkli."

" Kesinlikle." Alexis etrafına bakindi. " Burada kalmak zorunda miyiz?"

" Yalnızca bir gece icin. Hem biraz da antika degil mi?"

" Virane daha uygun bir tanimlama," dedi Alexis. Yatagin bas ucundaki tahtada elini gezdirerek bir avuc dolusu toz toplamakla mesguldu. Icini cekerek bu yeni ve umulur ki gecici cevreye alismaya calisti. Pencerenin yaninda eski pusku bir masa vardi ama iskemle filan gorunmuyordu. Bir zamanlar daha iyi gunleri olmus eski bir koltuk bir kenarda duruyordu. Lime lime bir kilim de yatakla koltuk arasini kapliyordu. Karsi duvardaki kapi, yapim sirasinda unutulup sonradan eklenmis gibi duran bir dusu olan kucuk banyoya aciliyordu.

Derek genc kadina bakarak ona katildi. " Pek muhtesem degil."

" Evet."

" Aman, o kadar da kotu degil canim. Maceraperest ruhun nerede kaldi senin?"

" Evde, icinde olmayi diledigim yatagimda uyuyor." Alexis yine icini cekip yataga oturunca bir gicirti duyuldu. " Pekala nerede yatacaksin?"

" Eh, seninle tabii." Alexis'in bunu sormasına sasirmis gorunuyordu.

Genc kadin gozlerinden kivilcimlar sacarak basini salladi.

" Aynı odada olabilirsin, ama aynı yatakta yatmayacaksın."

" Alexis pek olgun davranmıyorsun."

" Tam tersine çok olgun davranıyorum. Böyle ancak çocuklar kandirilir."

Dün gece seni kandirdigimi hatırlamıyorum." Adamin tebessumu anlam doluydu.

" Dün deceyi hatırlıyor musun?"

" Butün o güzelim ayrıntılarıyla," dedi Derek yavaş bir sesle. Genç kadına yaklaşmak isteyince Alexis onun acık kollarına bir yastık fırlattı. Havaya kalkan toz adamı hapsirtti.

" Güzel oyleyse, çünkü ayrıntılarla yetinmek zorundasın. Bir tekrarı olmayacak. Sen iskemlede uyursun."

" Adata bir iskence aletine benziyor," diye sızlandı Derek.

" İyi gittigin yer hakkında sana iyi fikir verir," dedi Alexis yatağın üstüne atlayarak. " Pekala, kitabını görelim."

Genç adam ince cildi cebinden çıkarıp ona uzattı.

Alexis kendi kitabını da çıkararak ikisini yatağın lime lime, cicekli ortusunda acip bağdas kurarak dikkatle üzerlerine egildi. İkisinde de arkadaki kapığın içine yazılmış aynı küçük sayılardan vardı. Derek bir cesit sifre olduklarını söylemese genç kadın bunların rastgele yazılmış yazılar olduğunu düşünürdü. Kitabı kutuphaneden almasının tek sebebi Shakespeare'in Windsor'un Sen Kadınları'nın bu açıklamalı cildini okumaktı. Arkadaki yazıların akademik bir çalışmanın izleri olduğunu sanmısti.

Derek yanına oturdu. " Sana bir anlam ifade ediyor mu?"

Alexis basını sallayarak. " Sayılar," dedi anlamsızca.

Derek uzanıp iki kitabı da eline aldı. " Herhalde alfabeadaki harfleri temsil ediyorlar."

" Belki de obur ciltlerde sifrenin anahtarı vardır," dedi genç adam neseyle. Hala yataktan kalkmak için hiçbir caba göstermiyordu.

aylarca

21.11.2006 11:21

" Belki de," diye onayladı Alexis bekleyerek.

" Ne oldu?"

" Uyumak istiyorum."

" Daha çok erken."

" Evet ama ben hızla çokuyorum. Biraz dinlenmeme izin verirsen çok sevineceğim." Sonra kapının sesini duydu. Butün gücünü harcayarak tek gözünü acip sordu: " Nereye gidiyorsun?"

" Disari? Bu kadar erken uyuyamam."

" Kutuphaneye gizlice girmeyi mi düşünüyorsun yoksa?" Genç adam cevap vermeyince Alexis yatakta doğruldu. " Ciddi değilsin değil mi?"

" Vakit cok uygun Alex." Derek bu sanki tek secenekleriymis gibi konusuyordu.

" Attica'daki hucreler de oyle."

" Bizi Attica'ya gondermezler, orasi New York'ta."

" Ben hapishaneden bahsediyorum sen cografya ayrintilariyla ugrasiyorsun!" Ellerini inanmazcasina kaldirdi, butun uykusu kacmisti. " Hem bu 'biz' hikayesi de ne oluyor?"

" Ortagiz degil mi? Sonra su senin kitabina bir kez baktikten sonra beni gozunun onunden ayirmazsin."

" Nedenmis o?" Alexis ayaga kalkmisti coktan.

" Fotografik bir hafizam vardir."

" Gorecegiz," dedi Alexis kapida ona yetisirken. " Dus bakalim onume."

Genc kadin anahtari alip onunla odadan cikarken yuksek sesle homurdandi.

BOLUM ON.....

" Gerçekten bunu yapmamiz gerektigini sanmiyorum," diye fisildadi genc kadin Derek'in sirtindan. Kutuphanenin arkasindaki hizla kararmakta olan sokagi kolacan ederek huzursuzca cevresine bakindi. Kimse yoktu. Bogucu, sıcak bir meltem esiyordu.

Derek arkasina donme zahmetine bile katlanmadan, "Istedigin zaman otele donebilirsin," dedi.

" Hic sansin yok." Alexis kendini bunun kisa bir sure sonra coktan bitmis olacagina inandirmaya calismasina ragmen, kalbi hop hop atiyordu. Onu endiselendiren bir durumla karsilastiginda, hep ilerisini dusunmeye calisirdi. Bir saat, iki saat, bir gun icinde gecmis olacakti. Discideki randevularina dahi hep boyle giderdi. Ne var ki bu sefer formul islemiyordu.

Alexis sokagi gozlemeyi birakip ne yaptigini gormek icin uzanarak Derek'in omzunun uzerinden bakti. Yaptigi her neyse bitirmisti genc adam. Kapi adeta sihirle aciliverdi.

" Daireme girenin sen olmadigindan emin misin?" Gerçekten bunu kac kisi becerebilirdi ki?

" Kesinlikle," dedi Derek, sonra da eliyle susmasini isaret etti.

Alexis onun ardindan iceri girdi, bir seye takilmamak icin kucuk adimlarla yuruyordu. Ana salonda los bir florasani acik birakilmisti. Onun ve pencerelerden sizan ayin isigiyla yollarini bulmalari gerekiyordu.

Genc kadin, Derek'in kolunu cekistirip adam ona donunce kulagina fisildadi, " Aradigimizi nasil bulacagiz gercekten?"

" Icinde sandiklar olan bir oda ariyoruz," diye fisildadi genc adam ve yeniden sessizlige gomuldu.

Sanki bu cok kolaymis gibi konusuyordu. Ya bir bekci varsa? Ya yakalanirsa? Bunu ailesine nasil anlatacakti bakalim? Ya da Miss Krrebs'e? Isini ve kendine saygisini kaybeder, ailesine utanc verirdi. Hepsi de sirf o kitabi evine goturdugu icin!

Derek elini yakalayip hafifce konustu, " Bu gurultu de ne?"

" Kalbim olamaz, kapiyi actiginda durdu cunku," diye fisildadi Alexis genc adam koluyla onu duvara bastirirken. Derek bir refleksiyle ona siper olmustu, bu genc kadinin icini isitti. Kendi kendisine aklini kacirdigini soyluyordu. Iceri gizlice girmekten tutuklanmak uzereydiler, oysa kalkmis centilmenliginden oturu Derek'e puan veriyordu.

Ses gittikce yaklasiyordu. Bir miyavlama duyana dek nefeslerini tutup bekletiler. Alexis gozlerini kapayip bir dua mirildanmaya basladi. Sonra birden kedinin bekciye ait olup olmadigini merak etti.

Ama ortaya bekci filan cikmadi. Etrafta gorevli birisinin olmadigini anladilar. Hotlands buyuk sehir korkulari gelistirmek icin fazlaca kucuk bir kasabaydi.

Tam Alexis, kedinin iceri sizip kutuphane kapandiginda icerde kilitli kalan bir serseri oldugunu soyleyecekti ki, iki sandikla burun buruna geldi.

" Simdi ne olacak?" diye sordu.

" Ise koyulacagiz."

" Ama etrafi goremeyorum ki..." Genc adam ona kaleme benzer bir sey vererek itirazini yarida kesti. " Ne isime yarayacak bu benim?" diye sordu Alexis sabirsizlikle.

Derek tek kelime etmeden kalemin tepesini bastirince, kucuk, kuvvetli bir isik belirdi. Alexis'in elindeki bir cep feneriydi. Genc kadin basini salladi, bu adam her sey hesapliyordu. Bunun onu yureklendirmesi gerekirdi ya, oyle olmadı. New York'ta uc yil yasamisti ve korkulari-ozellikle de hirsizlikten sonra-henuz cok canliydi.

Sandiklar sanki birisi onlari yarin sabahki is icin hazirlamis gibi acikti. Derek'le Alexis hizla calisarak rekor denecek bir surede kitaplari gozden gecirdiler. Genc kadin artik korkunun harika bir uyarici oldugunu biliyordu. Tabii bir de bu kutuphaneye gonderilen hibe cok sukur digerlerine gonderilenlerden azdi. Aranacak yalnızca iki sandik vardi burada.

Ancak hicbir sey bulamadilar ve Alexis son kitabi da yerine birakirken inanilmaz bir hayal kirikligina ugradigini hissetti. Bu kadar kusursuz bir operasyondan sonra odulleri hic olmazsa bilmecenin bir cildi olmalıydı.

' Hayir,' diye dusundu genc kadin. Yorgunluktan sacmaliyordu. Kusursuz operasyonlarının odulu yakalanmamakti.

Kedi onlari takip ederek disari cikmaya niyetlendiyse de Alexis, Derek arkalarından kapiyi kapamadan onu kovmayı basardi. Su sirada tam da kendilerini otele dek izleyecek kara bir kediye ihtiyaclari vardi dogrusu. Alexis'in genellikle batil inanclari yoktu, ama sansini da zorlamak istemiyordu.

" Belki de gormemisizdir, ne de olsa karanlikli..."

" Gormemis olamayiz." Derek hakliydi. Hepsini dikkatle elden gecirmisti, onun da boyle yapip yapmadigini sormasina gerek yoktu.

Sokaga ciktiklerinde, keyfi kacan Alexis ona cep fenerini geri verdi.

" Diger iki cildin yok olmus olabilecegini dusundun mu hic?"

" Hic," dedi genc adam duraksamaksizin.

" O zaman sandigim kadar zeki degilsin." Ne hissettigini pek kurcalamamasina ragmen, baska bir cilt bulamadiklari icin dus kirikligina ugramisti ve kendisini aldatilmis hissediyordu. Icini bosaltacagi Derek'ten baska kimse de yoktu.

" Hayir, sandigindan daha fazla iyimserim ben. Sen de basta sandigimdan daha kotumser. Inancin nerede kaldı Alex? Ruyaların nerede?" Adamin ona bakan gozlerinde kivilcimlar vardi.

“ Uyuyorlar, tipki benim de yapmam gerektiği gibi.”

Genc adam koluyla onu sararak guldu. “ Pekala, bu gecelik yatma vaktin geldi. Yorucu bir gun gecirdin.”

Alexis onun sanki kendisini yonetir gibi konustugunu soyleyerek itiraz etmek istedi, ama bunu yapacak gucu yoktu. Butun yapabildigi adimlarini birbiri onune atmakti. Dayanilmaz sicaklik ve nem bir yana, hayal kirikligi ve yorgunluk fiziksel dayanikligini zayiflatmaktaydi. Sac diplerinde tomurcuklanan ter damlaciklarini hissedebiliyordu. Otele vardiklarinda artik nefes bile alamiyordu.

“ Sen iceri gir,” dedi Derek kapilarini isaret ederek. Yoneticinin ofisinin onunde durdu. “ Icerde bir kola otamati gormustum galiba. Biraz soguk icecek iyi gider.”

Alexis zorlukla basini salladi, bu bile basini agritmaya yetmisti. Butun istedigini kendini yataga atip bir yil uyumakti. Nasil becerdigini anlayamadan pembe kapiyi bulup anahtari delige soktu. Daha anahtari cevirmeden kapi acilivermisti. Hayretle omuzlarini silkerek kapiyi ardina kadar itti. Kendisi hicbir sey yapmadan kapi arkasina carparak kapandi. Genc kadin neden sonra sebebini anladi.

Kuvvetli bir kol neredeyse bogacakmis gibi arkasindan boynuna dolanmmisti. Sert, soguk bir sey de sakagina dayaniyordu.

“ Nerede?” diye tisladi alcak bir ses.

“ Ne nerede?” Genc kadin kendini toparlamaya calisirken korku butun vucudunu sariyordu.

“ Bana kurnazlik taslamaya kalkma,” diye tehdit etti adam ofkeyle.

“ Kurnazlik yapmiyorum. Su anda cok aptalim herhalde. Neden bahsettigini anlamiyorum,” dedi Alexis zaman kazanmaya calisarak. Kahrolasi Derek! Nerelerdeydi! Susamak icin bula bula bu ani mi bulmustu?

“ Kitap! kitap nerede?” Adam basinin hemen yaninda dislerini gicirdatiyordu. Alexis’in korkudan tuyleri diken diken oldu.

“ Bende degiller!” diye bagirdi.

“ Degiller mi?”

Genc kadin hemen hatasini fark etti. Bu ana kadar saldirgan onda yalnız bir kitap oldugunu saniyordu. Simdi de ona dahasi da oldugunu soylemisti. Ofkeyle parmaklarini avuclarina gecirdi.

“ Kafamda bir silahla dogru durust dusunemiyorum,” dedi kizgin bir sesle. Gosterdigi cesaretilten oturu kendisine hayret ediyordu. Yoksa aptalligidan mi demeliydi? “ Aklimi karistirdin.” Adamin onu ne kadar siki tuttugunu gormek icin birazcik cirpindi. Demir bir cemberdeydi sanki.

“ Ya kafanda bir silahla dusunursun, ya da hic dusunmezsin,” diye kukredi adam. Kendisini tutusundan Alexis adamin pek uzun boylu olmadigini tahmin etti. Ama elinde bir silahla bir cuce bile oldurucu olabilirdi. ` Hey Tanrim,” diye dusundu Alexis, ` Bir seyler dusunsene!”

“ Eee?” Metal yuvarlak sakagina daha da bastirildi.

“ Onlari bir otobus terminalinde biraktik kiralik bir dolapta.” Iste, bu ise yarayacaga benziyordu. Dedektif hikayelerinde boyle yaparlardi.

Ama zaferi kisa omurlu oldu. Adam onu havasiz birakarak bogazindaki kolunu sikti. Alexis silahin yakinligini, nefes alma ihtiyaci disinda her sey unutarak cirpindi. Yavas yavas adamin kolu gevsemi ve Alexis oksurek

nefes almaya calisti.

" Bu Tanrının cezası kasabada terminal filan yok." dedi adam.

" Onlari bu kasabada degil, Charlotte'ta biraktik."

" Vaktiniz olmadı ki."

Genc kadının sirtı urperdi. Birisi, bu adam yani onlari izlemisti. Derek hakliydi. Aklından ondan ozur diledi, sonra da bu hayvani kovalamak için burada olmadigından dolayi kufretti.

" Evet, biraktik," diye usteledi sonra. " Ama odayı dagitmaktan cekinme istersen. Bu senin stilin oyle degil mi?" Eger kibirle konusursa adamin dizlerinin birbirine carpmasını duymayacağını umuyordu.

" Coktan dagittim bile." Adamin sesi soguk, hesapliydi. Hicbir acıma belirtisi yoktu. " Kitaplar izerinizde," diye bitirdi adam sozunu.

Bu ellerin elbiselerini parcalayıp kendisine dokunacağı dusuncesi Alexis için bardağı tasiran son damla oldu. Bu... ve bir de tokmanın tikirdaması. Derek! Tetigin çekildigini duydu genc kadin. Aniden kitapların nerede olduğu hakkında bir sonuca varmış olan adamin Derek'le sohbet etmeye hic niyeti olmadigini anladı. Onu oldurecekti.

Gozu kor bir icgudu genc kadını iradesine aldı. Adamin kaburgaları oldugunu umit ederek dirsegini o tarafa vurdu. Bu ani vurus adamı savunmasız yakalamış olmalı ki onu birakti. Alexis basını egerek Derek'in odaya sicradigini gorur gormez geri çekildi.

Saldırgan, genc adamin ustune atlayarak yere devirdi. Alexis duvari yoklayarak isik dugmesini cevirdi. Aydınlığa alismaya calınsarak Gozlerini kirpistirdi. İlk gordugu mavi bir takım elbise oldu. Ikincisi de Derek'le adamin yerde alt alta ust uste bogustukları. Silah havaya dogrulmuş, deli gibi sallanıyordu. Genc kadin ates alanında olabileceginden korkarak kenara sicradi. Silah olarak kullanabilmek için etrafta bir sey arandı, ancak yeterli agirliktaki tek sey odayı aydinlatan abajurdu.

Caresizlikle, adamin basına isabetli bir vurus yapmaya niyetlenerek ayakkabısının tekini cikardi. Ama Derek'le adam durmadan yer degistirerek yuvarlanıp duruyorlardı. Derek silahlı saldırganın elinden alıp yatagın altına atmaya basardı. Birden mavi elbise adam ondan ayrıldı ve carcabuk ayaga kalkıp kapıdan fırladı. Derek basını tutarak yerde yatıyordu.

Alexis onun yanına dizlerinin ustune caktı. " İyi misin?" diye bagirdi bir yara izi arayarak.

" Kacti." Derek'in sozleri sanki kufur gibiydi.

" Kipirdama," dedi Alexis sakagındaki bir tutam siyah sacı iterek.

" Kaniyor."

" Kafama silahla vurdu," dedi Derek onu kenara itmeye calınsarak.

" Ne olmasını bekliyordun yani?"

Derek ayaga kalkıp kapiya kostu. Ama mavili adamin izi yoktu. Bir beddua savurup odaya geri dondu. " İyi misin?" Diye sordu yeniden kontrolunu kazanmış olarak.

Alexis gulumsedi. Derek bu kez degisiklik yapıp onu kitaptan bir on siraya koymustu. Basını salladı. " Ama sen degilsin. Gel buraya da otur." Gidip banyodan bir havlu aldı. Temiz gorunmesine ragmen isi sansa birakmayıp sicak suyla iyice bir duruladı.

Derek yataga oturup kendisini onun ellerine birakti. Boylesine basit bir isi yapmak genc kadını cok

rahatlatmaktaydi.

" Sana bir daha asla paranoyak demem," diye soz verdi. " Attigimiz her adimi biliyor gibiydi. Kitaplari Charlotte'ta bir otobus terminalinde biraktigimizi soyleyerek blof yapmaya calistim. Ama yeterli zamanimizin olmadigini soyledi." Birisi tarafından boylesine yakindan izlenmek dusuncesi onu titretti. Hem hic de dostca olmayan birisi.

" Kim oldugu hakkında bir fikrin var mi?"

" Evet."

Alexis yaraya pansuman yapmayi birakti. " Ne?" Derek'in olumlu bir cevap verecegini beklemiyordu hic. Yalnizca lafliyordu, o kadar.

" Kim peki.?"

" Norman Sawyer tarafından ziyaret edilmiş bulunuyoruz."

" Yani mirasi paylastiran noter, oyle mi?"

" Tam ustune bastin."

" Noterlerin, okullu tipler oldugunu sanirdim!" Hala inanamiyordu. Insan notere de guvenemezse kime guvenirdi?

" O yumrukların pek okullu bir havasi yoktu," dedi Derek cenesini ovusturarak. " Belli ki Sawyer'de bu ise bulasmis," diye ekledi sonra dusunceli bir tavirla.

" Pek siki tutulan bir sir degilmis desene?" diye sordu alayla. Derek'in alnındaki kirmizi yarayi silmeye devam etti. " Butun hazine avcilarinin dovusmeyi bildigini sanirdim."

" Ben o sinifi atladim," diyerek ayaga kalkti genc adam.

" Bunun bakima ihtiyaci olacak sanirim," dedi Alexis onun onunde durup sacini yaranın ustunden cekirken.

" Gorecegi butun bakimi gordu zaten. Bunu atlatirim, daha kotulerini de gordum. Eger Sawyer bagirmasaydi daha da kotusunu gorecektim. Bagirmasinin nedeni neydi?"

" Ben kaburgalarına dirsek attim. Iceri girdigimde burada bizi bekliyordu."

" Canini yakti mi?" diye sordu Derek. Alexis genc adamin sesinde kaygi olduguna yemin edebilirdi.

Genc kadin basini salladi. " Bir daha banyoda hic sarki soyleyemeyebilirim," dedi boynunu tutarak. Sonra rengi sarardi.

" Beni oldurebilirdi, degil mi?" Bu aklina birdenbire gelmisti.

Derek yavasca basıyla onayladi.

Alexis yatagin ustune cokuverdi. " Olebilirdim," diye tekrarladi. Bu dusunceyi kafasinda evirip cevirdi. Bir yani bu maceraya bir son verip New York'a giden ilk ucaga atlamak, kendisine uc yeni kilit bir de Doberman almak istiyordu. Ama diger yani da olanlar karsisinda buyulenmisti. Daha once hic bu kadar canli, hayat dolu hissetmemisti kendisini. Hic... Derek'le sevistigi zamanin disinda. Gozlerini genc adama cevirdi.

Derek gulumseyerek yanina oturdu. "Hayatimi kurtardin. Eger Sawyer'a vurmasaydin beni oracikta oldururdu." Genc adamin gozlerinde taktir okunuyordu. Mantigi ona takdir edilmeyi tercih edecegi baska seyler oldugunu

soylenmesine ragmen, bu duygu genc kadinin icini isitmisti. Su Sawyer denen adamin butun istedigi kitapti en basta. Derek ona sifreden bahsetmemis olsaydi, Alexis herhalde kitabi sehpanin ustunde birakir, Sawyer da eve ikinci girisinde onu buluverirdi. Genc kadin da simdi guvenlik icinde yataginda olurdu. Guvenlikte ama yalnız.

Refleks olarak hafifce Derek'in yuzune dokundu. " Kursunlari buyulemenin bir yolunu bulurdun."

" Hayir! Sansim ancak kadinlarda tutuyor. Ozellikle de guzel ve korkusuz olanlarda."

" Ben pek korkusuz sayilmam," diye Fisildadi Alexis. Dudaklarinin arasinda birkac santim vardi ancak. " Kalbim catlayacak kadar hizli carpiyor."

" Bunun caresine bakilmali," dedi Derek dudaklari genc kadininkilere kapanirken. Alexis'in gogsune dokununca, butun vucudunu bir anda kaplayan sicaklik Sawyer'in gelisiyle ilgili butun kotu anilari siliverdi genc kadinin aklindan. Derek onu kollarina aldiginda, onu savuran tayfunlar hissetmedi. Bu sefer genc adamin kollari guven ve siginak demekti, suruye donen kaybolmus bir kuzucuk gibi sarildi ona Alexis.

Icinde bir ates, yalnız Derek'in verebilecegi doyumunu isteyen bir ates yaniyordu.

aylarca

22.11.2006 09:59

Bir erkekle sevismenin bu kadar guzel olabilecegini dusunmezdi hic. Hayatindaki diger erkekler simdi kok birasi gibi geliyordu. Derek'se sampanyaydi adeta, en iyi cins sampanya. Ve Alexis'in sarhos olmaya ihtiyaci vardi. Daha onceki Derek'in isimsizleri'ndeki uyeligini hakkinda dusundukleri ruzgarlara kapilip kaybolmustu.

Derek onu kendisine bastirirken simsicak bir arzu dalgasi genc kadini sardi. Fermuarinin agir agir ciplak sirtindan asagi kaydiginin hissediyor her santimde ihtirasi artiyordu. Derek once bir omzunu, sonra digerini optu. Yumusak hareketlerle askilari ve elbiseyi cikarmaktaydi.

Bu genc kadini iyice tahrik etmistti. Onun tenini kendi teninde hissetmek istiyordu. Ancak oylece hareketsiz durup Derek'in onu buyulemesine izin verecek degildi. Bu buyunun birazini olsun paylasmak istiyordu. Genc adamin yakici opusunden zorla ayrilarak onun gomleginin dugmelerini cozmeye koyuldu. Derek gulerek gomleginin etegini pantolonundan cikarip dirseklerine dayanarak geri kaydildi.

" Yardim etmeyi severim," diye mirildandi.

" Eger bu kadar sevseydin, yardim ederdin..." Genc kadinin sesi boguklasti.

" Ne yani? Seni bu ise karistirmasa miydin?"

Normal olarak Alexis buna evet derdi. Ancak Derek onu bu ise bulastirmasaydi, bu avin heyecanini kaciracakti. Daha da kotusu, bu anin ve bunu izlemekte olan anlarin heyecanini da tabii.

" Cok konusuyorsun," dedi genc kadin dusuncelerini kelimelelere dokmekten kacinarak. Adamin adaleli omuzlarindan gomlegi siyirdi.

" Henuz bitirmis sayilmazsin," dedi Derek ellerini kemerine goturerek.

" Korktugumu saniyorsun degil mi?"

Derek hicbir sey soylemedi.Gozleriyle onu cagiriyordu.

" Al iste, korkmuyorum," diyerek kemeri gevsetti Alexis. Sonra pantolonu kapayan dugmeyi acti. Fermuari indirirken kabadayiligi birazcik sarsildi. Yeniden sicaklar basti.

" Simdi durma," dedi Derek. Bu yalnızca bir cumle olmaktan uzakti, bir yalvaristi bu. Adamin onu etkiledigi kadar kendisinde onu etkiliyordu. Alexis fermuari indirirken heyecanin icinde yükseldigini hissetti.

Gene de pantolon acilmiyordu. Genc kadin icerde de bir dugme oldugunu kesfederek soran gozlerle adama bakti.

" En iyi kalite," diye acikladi Derek. " Her zaman birinci sinif olmak gerektigine inanirim, sonuna kadar." Ellerini genc kadinin saclarından gecirerek onun basındaki agir topuzu tutan uc tokayi cikardi. Alexis'in saclari omuzlarına dokuldu. Genc adam kalcilarini kaldirarak son dugmeyi de acti. " Devam et," diye fisildadi sonra.

Alexis onun pantolonunu siyirdi. Sonra birden yon degistirerek adamin coraplarına yoneldi. Onlari cikarmak icin asiri bir zaman harcadı.

" Disi bir tilkisin sen ." dedi Derek. Sonra kalkip ona arkasından sarılarak ensesinden opuverdi. " Hem de sapına kadar."

Genc adam sirtini kucuk, bastan ckarici opucuklerle kaplarken Alexis hic kipirdamadan durdu. Ya da durmaya calisti. Ama yumusak hareketlerle goguslerini oksamaya baslayınca oynamaya niyetlendiği oyunu tamamen unuttu. Bir anda yataga yuvarlanivermislerdi. Sawyer'in kitapları ararken dertop ettigi carsaflara aldirmadilar hic. Ikisinin de tek dusuncesi kendileri icin yarattıkları dünyaydi. Bu ask ve huzur dunyasında önemli olan tek sey, su andi.

Dudaklarını genc kadininkilere bastiran Derek, " Aman Tanrim Alex. Bana neler yaptigini bir bilseydin," diye mirildandi.

" Gecici bir sure icin hazineyi unutturmak mi?" Alexis'in cevabında bir alaycilik vardi. Ihtirasın doruklarında bile, Derek'in ona kapılmadigini dusunmesini istiyordu umutsuzca.

Genc adam kalcilarini kavrayarak kolay bir hareketle onun ic camasirini cikardi. " Su anda tek dusundugum hazine kollarımdaki."

Alexis titrekce guldu. " Tabii, tabii. Sana bir de inanirsam bana bir kopru satmaya kalkacaksın herhalde."

Ancak Derek'in teninin vucudunda yandigini hissettiginde genc kadin garip bir sekilde, bir kopru satin almaya bile hazır oldugunu fark etti. Derek onu surtustu yatirip bedenini atesli opucuklerle kaplayınca da bir kopru dizisi almaya hazirdi artik.

Aklinin bir kosesinden Alexis o Guneyli'ye ve sifresine sukretti.

BOLUM ON BIR.....

Alexis otel odasındaki tahribata bakıyordu. Dun gece de daginikligi gormustu, ama o zaman aklında baska seyler vardi. Gun isiginde goruntu aklını basına getirmisti. Sawyer kitabı ararken bazı mobilyalar kirilmis, parçalanmış ya da yirtilmisti.

" Butun bunları odememiz gerekecek," dedi ofkeyle basını sallayarak. " Resepsiyondaki herif de cilgin bir gece gecirdigimizi sanacak."

Alexis cevap vermedi, hafifce guldu sadece. Evet cilgin bir gece gecirmislerdi, hem de ilk seferkinden daha nefes kesici bir gece, ama bunu Derek'e itiraf etmek istemiyordu. Sanki sessizligi adami kandirabilirmis gibi, yirtilmis minderi alip koltuga koydu. Yastigin icindekiler yere dokulunce icini cektı. Sonra yataktaki derin bir yarigi carsaflarla ortmeye koyuldu. Belki de kitapları oraya sakladıklarını dusunmustu o aptal Sawyer.

Sandigi gibi yalnızca seyretmek yerine Derek de ona katilip obur taraftan düzeltmeye çalıştı.

" Sawyer bir makale okumus ya da yerel bir hikaye duymus olmalı. Belki de onu sorularıyla ben uyandırdım," dedi Derek ikisinde aklından geçenleri kelimelere dokerek.

Alexis burus burus olan yatak ortusunu alıp yaydı. " Nasıl bulduğu önemli değil," dedi. " Önemli olan kitaplar için her şeyi yapmaya hazır olması. Peki biz ne yapacağız?"

Derek ortunun obur ucunu düzeltti. " Çok dikkatli olacağız."

" Bu beni neden cesaretlendirmiyor acaba?"

Kapıdan çıkarken Derek kolunu ona doladı. " Çünkü sen doğustan evhamlisin asil buna bir çare bulmamız gerekecek."

Sanki genç kadın onun hayatında artık kalıcıymış gibi konuşuyordu. Ama Alexis'e göre, yalnızca konuşuyordu o kadar. Bir kere bu mesele çözüldüğünde, altın bulunduğu her şey bitecekti. Tabii Alexis'i o kadar uzun yanında tutarsa. Paylaştıkları şiddetli sıcaklık ve ihtirasa rağmen, eğer fırsat çıkarsa Derek'in kitapları alıp ortadan kaybolmayacağından emin değildi. Bunu yapmayacağını düşünmek isterdi, ancak kendisinden daha akıllı nice kadın bu çapkın tarafından oyuna getirilmisti.

Uzun süreli bir ilişki mi? Genç kadın kendine güldü. Neler düşünüyordu böyle? Geri döneceği bir işi, devam ettireceği bir hayatı vardı. Bu işin havasının kendisini alıp götürmesine izin veriyordu. O sorumlu bir insandı, görevlerinden kaçan birisi değil. Ama Derek kredi kartıyla hesaplarını kapatırken yaptıkları başka bir şey değildi. Alexis onun bir daha kimsenin kullanamayacağı koltuktan hiç söz etmediğini fark etti. Genç adam şimdi carsafların ve yatak ortusunun altına gizlenmiş olan parçalanmış dosekten de hiç bahsetmemisti.

Resepsiyondan çıktıklarında suçluluk duygusu Alexis'in içini kemiriyordu. Suçluluk duygusu ve bir de sinir. " Adama odanın halini anlatmamız gerekmez miydi sence?"

" O koltuğu çoktan değiştirmesi gerekirdi zaten. Hem böyle yerlerin bu tip olaylara karşı sigortası vardır."

Alexis itiraz etmenin anlamsızlığını görerek omuzlarını silkti.

" Uzman sensin."

" Ayrıca ona olup biteni anlatsaydım, mutlaka bir polis raporu doldurmamız için ısrar ederek bizi orada alıkoyardı." Derek onun yüzündeki ifadeyi görerek devam etti, " Eğer bu seni rahatlatırsa, altını bulduğumuzda ona isimsiz bir çek yollarım."

" Pekala," dedi Alexis dalgın bir tavırla. Sonra omzunun üzerinden arkaya baktı.

" Ne oldu?" diye sordu Derek kasabanın ortasındaki taksi duragina yaklaşıırken.

" Bizi izliyor mudur dersin?"

" Otel katibi mi?"

" Hayır, Sawyer."

" Herhalde. Bunun için endişelenme."

" Zaten kitapları ele geçirmek için bizi öldürmek isteyen bir adam hakkında neden endişeleneyim ki?" Derek'in nasıl bu kadar sakin durabildiğini bir türlü anlayamıyordu.

"Endiselenme," diye tekrarladi genc adam. "Hicbir seyin seni incitmesine izin vermem." Bu kelimeler adamin her zamanki tatasiz tonunda degildi. Alexis ona bir bakis firlatti. Adam aralarinda gercekten uzun sureli bir sey varmiscasina ciddiyle konusmustu.

"Birkac parca giysi satin alabilir miyiz?" diye sordu Alexis Richmond'da ucaktan inerlerken.

"Almak, almak almak... butun dusundugun bu mu?" diye sordu ciddiymis gibi yaparak. "Benimle sirf param yuzunden birliktesin galiba."

"Oyle olsaydim korkarim fena halde dus kirikligina ugrardim," dedi genc kadin gulerek.

Terminalden cabucak cikip bir taksiye atladilar. Derek, konusmaya kaldiklari yerden devam ederek. "Ya , sahi mi?" dedi. Daha Alexis cevap vermeden de onun butun dogru durust bir otele gidip dinlenme umutlarini suya dusurerek sofore listesindeki kutuphanenin ismini verdi.

"Evet." dedi genc kadin. "O sefil otel odalari icin odemedigin paralarla bir hazine toparlamadinsa tabii."

"Bu benim stilim degil, ne de o rezalet otel odalari. Bununla birlikte..." dedi Derek uzanip ona sarilarak, "O sicak bir hatira olarak hafizamda kalacak.... Sonsuza dek."

"Kafanin ezilmesi sende sicak anilar mi birakiyor yoksa?"

Hayatinda ilk kez utangaclik ediyordu. Duymayi diledigi sozlere ihtiyaci oldugunu fark etti.

Derek ona siki siki sarildi. "Su anda Sawyer'i kastetmemistim."

Alexis icgudusel olarak basini onun omzuna dayadi. Genc adam kibarlik ediyordu herhalde. Alexis'in arkadasligindan hoslandigi belliydi, gene de genc kadin, birlikte gecirdiklerinin kalici olmadigini, surdugu surece tadini cikarmasi gerektigini kabullenmek zorundaydi. Torunlarına anlatacak bir hatira iste. Yeterince yaslandiklarinda... Alexis icini cekti. Son zamanlarda sik sik icini ceker olmustu.

"Her sey yakinda bitecek," dedi Derek onun icini cekmesini yanlis yorumlayarak.

Evet, Alexis bunu biliyordu.

Richmond Kutuphanesi'ndeki gorevli, onlari kiskuyla suzdu. Derek'in hikayesi bu kez ise yaramayacaga benzeyordu. Azalan saclariyla pek resmi gorunen adam kalin dudaklarini birbirine bastirarak kiris kiris olmus agiz kenarini ovusturdu.

"Bu kurallara aykiri."

Derek daha agzini acmadan Alexis yonetimi ele alip one cikti. Yikilmis gorunmeye calisiyordu.

"Biliyorum, Mr. Abernathy, ama o kitap benim her seyim." Genc kadin sesini alcaltarak yakinlardaki hic kimsenin onlari duymayacagindan emin olmak istercesine etrafina bakindi. "O benim gunlugumdu. Bazi..." Alexis uygun bir kelime ariyormus gibi duraladi. "Sey olabilecek, ozel seyler var da, yani anliyorsunuz ya..." Yaslarla dolan yesil gozlerini adama dikti yalvarircasina. "Lutfen."

"Tabii, tabii," dedi adam yari saskin, yari onu yatistirmek istercesine. Bu onun icin alisilmadik bir durumdu. Daha once kimse ona yalvarmamisti herhalde. Derek'e bakarak, "Neden bana gunlugunu aradigini soylemediniz? diye sordu.

"Doris'i utandirmak istemedim de," diye cevap verdi genc adam bir an bile bocalamadan.

'Hep dort ayagi uzerine dusen kedi gibi pacayi kurtarmayi biliyor,' diye dusundu Alexis. Ama Derek hakkında

dusunecek hali yoktu simdi. Dikkatini `rolunde' toplamakla mesguldu. Abernathy'yi kandirmekle bir bakima, gosterilerine burun kiviran butun o zuppe yonetmenlere karsi becerisini kanitlamis gibi hissediyordu kendisini.

" Beni durmadan sasirtiyorsun," diye fisildadi Derek adam onlari ustunde sandiklardan cikarilmis, kayit edilmeyi bekleyen kitaplarin durdugu uzun bir masanin yanina goturdugunde. Alexis ona memnun bir gulus firlatti.

Tam o sirada odaya bir kadin girdi, onlari gorunce cok sasirmisti.
" Burada ne yapiyorsunuz?"

Derek isi ele aldi. " Her sey yolunda," dedi kibarca. " Mr. Abernathy bize izin verdi."

" Mr. Abernathy'mi?" diye tekrarladi kirkinin merdiven dayamis gorunen kadin. Abernathy'nin bes dakikalik bir kahve molasina bile izin vermedigini, gec kalmaya da hicbir mazeret kabul etmedigini iyi biliyordu. Onlari tipki adamin ilk basta yaptigi gibi kuskuyla suzdu.

" Kardesimin gunlugu de yanlislikla gonderilen kitaplarin arasina karismis da," diye anlatti Derek. " Deri bir kapagi vardi. Basit bir yanlislik iste."

Bunun basit bir tarafi yoktu ama kadin itiraz etmek icin Derek'in konusmasina fazlaca kapilmisti. " Izin verin yardim edeyim."

" Hayir," diye atildi Alexis cabucak. Sonra " Sey... Ozel de," diye ekledi sesini alcaltarak. " Ben..." Dudagini kemirerek bu kadindan nasil kurtulacaklarini dusundu.

Derek'in bu konuda bir cozum bulup onu isle yalniz birakacagini dusunmesi gerekirdi. Genc adam caktirmadan kadini odadan cikarirken onlari izledi goz ucuyla.

" Kente yeni geldik. Acaba kalacagimiz bir otel onerebilir misiniz diye merak ediyordum. Havaalanindan dosdogru buraya geldik de."

Kutuphaneci kadin Derek'in her kelimesine sariliyordu sanki. " Hicbir kadin icin farkli degil," diye dusundu Alexis bos kapiya bakarak. Cikarilarina en cok uyan neyse onun icin cazibesini kullaniyordu bu adam. Bunu aklindan cikarmamali ve icinde ona karsi uyanan duygularini unutmaliydi. Derek'e asik olmak ruhsal bir intihar demektir.

Ama artik is isten gecmisti.

" Dur." diye emretti kendisine genc kadin. Kadin geri donmeden ya da baska birisi gelmeden once kitaplari gozden gecirmesi gerekiyordu. Kutuphaneler tanimlari geregi duzenli yerler olurdu. Bu kitaplarda raflara yerlestirilecekti. Cabucak hepsini kontrol etmeliydi.

Mekanik hareketlerle bir kitabi acti, sonra bir baskasini. Ve sonra...

Alexis nefesini tutarak durdu. Elleri titriyordu. Iste bulmustu! Heyecan her tarafini kaplayarak onu titretti. Aramalari bosuna degildi. Demek ki baska kitaplarda vardi gercekten. Odadan firlayip Derek'e bagirmamak icin kendini guc tutuyordu.

Gozlerini kapiya dikip kimsenin bakmadigindan emin olarak kitabi cantasina atti. Butun o iyi yetistirilmisligi ve ahlaki ciglik cigliga karsi cikiyordu. O, Alexis Travis New York Halk Kutuphanesi'nin bas kutuphane yardimcisi, kalkmis kitap caliyordu. Kim inanabilirdi ki buna?

Ama zaten, kimse de sefil bir otel odasinda aski bulduguna inanacak degildi. Yirtik carsaflar ve parcalanmis bir yatagin ustunde hem de.

" Ayrica," diye kendi kendine dusundu, vicdaninin sesini bastirmaya calisarak, Hazineyi bulur bulmaz kitabi geri postalayacagiz. Hazineyi bulunca! Derek gibi dusunmeye baslamisti. Dudaklarindan bir tebessum geceri gibi

oldu.

Kesfinden oturu heyecanlanan Alexis, diger kitaplari da gozden gecirdi. Dorduncu cildinde bunlarin arasinda oldugundan kuskuluydu ama isi sansa birakmayacakti. Son zamanlarda ona gariplikler olmaya baslamisti.

Derek geri geldiginde isini bitirmek uzereydi. " Neden hep ben hammalligini yapiyorum isin?" diye sordu genc adam odaya girdiginde. Sakin bir yuz takinmaya calisiyordu. Kesfinin mujdesi dilinin ucunda dans etmekteydi.

" Son bir saattir yanimda olsaydin boyle konusmazdin. Bu kadar cok konusabilen bir kadin daha tanimamistim daha once. Sanirim butun yasam oykusunu biliyorum artik."

" Eger anlatmasi bir saat surduyse pek bir yasam sayilamaz dogrusu," diye kikirdadi Alexis.Artik bastiramadigi tebessumu yuzunun butun koselerine yayiliverdi.

" Bir saat ve upuzun on bes dakika," dedi Derek duvardaki saate bir goz atarak. Sonra tekrar Alexis'e bakti. " Neden siritiyorsun... Bulmussun!" diye bagirarak genc kadini omuzlarindan yakaladi.

Alexis muzaffer bir edayla basini salladi.

aylarca

23.11.2006 09:22

" Nerede peki?"

" Cantamda," dedi Alexis kendini Mata Hari gibi hissetmeye baslayarak sesini alcaltti..

" Hepsine baktin mi? Derek genc kadinin onunde duran duzgun kitap yiginlarina yoneldi. Hangilerinin gozden gecirilmis oldugunu anlamak onun icin cok guctu. Alexis inanilmaz derecede duzenliydi.

" Hemen hemen," dedi Alexis. " Bir tek grup kaldi." Basiyla son kalan kitap yiginini isaret ediyordu.

Derek ise koyulunca genc kadin onu yalnız birakti. Tipki bekledigi gibi dorduncu cilt burada yoktu. Ama bu kez dus kirikligina ugramamisti. Ucuncu cildi bulmuslardı ya dorduncu de bir yerlerde, gelip kendisini bulmalarini bekliyor olmalıydı. Butun ruhunu bir iyimserlik kapladi.

" Hadi," dedi Derek. " Cikalim buradan."

" Mr.Abernathy'ye bir sey soylememiz gerekmez mi?"

" Kesinlikle hayir. Seni kaybindan oturu teselli etmek isteyecegini saniyorum."

" Ona buldugumu soyleyebilirim," dedi Alexis keyifle kikirdayarak.

" Adamin icindeki kutuphaneci, kutuphane malini calip calmadigini anlamak icin kontrol etmeye kalkabilir."

Alexis elini kederli bir tavirle bogrune bastirdi. " Ne? Benim ozel, atesli anilarimi mi yani? Asagilik adam!"

Derek ona gulumsedi. " Seni gidi haspa, senin ne tur atesli anilarin olabilir ki?"

" Iki tanesini gozumu kirpmadan anlatabilirim hemen," dedi Alexis, Derek kolunu ona dolarken gulumseyerek.

" Itifatina tesekkur ederim, ancak artik bir otel bulsak iyi olacak. Ayri odalar mi olsun?"

" Aniden karanlikten korkar oldum."

“ Isigi acik birakabilirsin.” Derek yuzunu anlamsiz tutmakta cok basariliydi.

“ Ayni sey degil ki.”

“ Bunu duyduguma sevindim,” dedi Derek onu sap diye operek.

Kutuphaneci kadinin, Derek’i mazesine daldirmadan once onerdigi Sheraton Oteli’ne yerlestiler.

Alexis kirmizi elbisesini bir an daha uzerinde tasimayi reddederek dogruca otelin butigine gitti. Derek de onunla gelmeyi onerdiyse de genc kadin ona odalarina cikip ogle yemegi soylemesini istedi. Gun boyunca tek yedigii sey ucakta hostesin ona getirdigi kuflu peynirdi. Kitabi bulmus olmanin zafer sarhoslugu biraz dinince, genc kadin acликтan olmak uzere oldugunu fark etti.

“ Seksi bir sey al,” dedi Derek onu operek.

“ Ucuz bir sey al,” diye dusundu kendi kendine butige girerken Alexis. Kredi karti su son birkac gundur buyumekte olan ivir zivirla inlemektedir herhalde. Bir de hazine ortaya cikmazsa eger, pek yakinda yuklu faturalarla ugrasmak zorunda kalacakti.

Dusuk kollu, mavi bir etek bluz takimi ve bir yani yirtmaci duz bir etek carpti gozune. Ustunde gordugunde Derek’in de gozune carpacagini umuyordu. Gizliden gizliye kullanmayacagini umit etmesine ragmen icindeki namusluluk onu bir de gecelik almaya zorladi. Satici kiza kirmizi elbisesini paket ettirerek odaya cikarken ustune mavi takimi giydi.

“ Cok, cok guzel,” dedi kapiyi acan Derek.. Genc kadin onun begeni dolu bakislarini gorunce rahatlamisti. “ Etegin bicimi hosuma gitti,” dedi genc adam onu kollarina alarak.

“ Gormekten sevinc duydugun ben miyim, yoksa kitaplar mi?” diye sordu Alexis neseyle. Aralarindaki iliski hala siradan bir seymis gibi davranmaya calisiyordu. Bu ona garip bir rahatlik veriyordu, tipki bir battaniyenin bir cocugun korkularini dagitmasi gibi. Derek’in ona ne kadar onem verdigini bilmesini istemiyordu.

“ Durust bir cevap mi istiyorsun?”

“ Evet,” dedi Alexis hala bekleyerek.

“ Ikisi de,” diye itiraf etti Derek. “ Gerçi dun gece seninle yaptiklarimi asla bir kitapla yapamayacagim ama...”

Alexis onun kucagından kurtulup yanından suzuluverdi.

“ Oh, bakıyorum oda servisinin hizli olmasını saglamissin,” dedi bu konusmanın onlari yemekten farkli yerlere vardiracagini hissederek.

“ Onlara, ellerinde bir deri, bir kemik iki cesetle kalakalmak istemiyorlarsa iki, cift porsiyon dort dortluk yemek yollamalarını tembihledim.” Derek gumus bir tabagini kapagini kaldirince mukellef bir yemek ortaya cikti. “ Ve sozumu dinlediler.”

Alexis pencerenin onune hazirlanmis masaya otururken midesindeki kazinmanın arttigini hissetti. Icindeki bu duygu yatistiktan sonra yemegin tadini cikarmak icin bir yandan agir agir yerken, dusunceli bakislarla Derek’i suzmeye koyuldu.

“ Senin icin tatli da istedim,” dedi Derek ona ustu kapali bir tabak uzatarak. Kapagi kaldiran genc kadin tabakta koca bir dilim cikolatali Alman pastasi oldugunu gordu.

“ Enfes!” diye bagirdi.

" Butun onlari nerene sigdiriyorsun?" diye sordu yemegini birakip saskinlikla onu seyreden Derek.

" Icim bosmus gibi hissediyorum."

" Hayir oyle degilsin," dedi Derek tekrar tabagina bakarak.

Bu cumle Alexis'i dondurmustu. Ancak adamin yuzune baktiginda hicbir ifadeye raslayamadi. 'Yalnizca konusuyor Alex, cene caliyor,' dedi kendi kendine. Birden bir lokma daha alamayacak gibi hissetti kendini.

" Daha sarap?" diye usteledi Derek.

Genc kadin basini sallayarak eliyle kadehinin agzini kapadi. " Hayir sanirim yeteri kadar ictim."

Yumusak bir hareketle onun elini yana iten adam, " Seni rahatlatir," dedi.

" Rahatlamaya ihtiyacim yok," diye itiraz etti Alexis, otelden ciktiklerinden beri gergin oldugunu bile bile, Sawyer'in bir yerden cikivermesini bekliyordu.

" Bir utu tahtasiyla uyumaya hic niyetim yok," dedi Derek kadehini doldurarak.

Sonra da elini birakmayip avucunu cevirdi ve optu. Kolundan vucuduna suzulerek yayilan sicak duygular Alexis'i kapladi. Bu adam, ayni zamanda hem bir yatistirici hem de uyariciydi. ' Eger tip dunyasi onu siseleyebilseydi, bir servet kazanirdi,' diye dusunuyordu genc kadin elini cekerken.

" Geriye kac tane kutuphane kaldi? diye sordu asil meseleye dikkat cekmek isteyerek..

" Yalnizca bir tane."

Bir tane daha demek. Son giderek yaklasiyordu. ' Bunu dusunme artik,' duye uyardi kendisini icinden. Ondan once cok sey olabilirdi. Genc adamin yemegini bitirmesini seyrederek sarabini yudumladi. Bu is sona erince Derek nereye gidicekti acaba? Peki ya kendisi? Eger Derek'in dusundugu kadar cok para varsa, yeniden eski, basit yasantisina donebilir miydi? Sifir paranin kendisi bile bir suru soru getiriyordu akla.

" Altini buldugumuzu Ulusal Gelir Servisi'ne bildirmemiz gerekmeyecek mi?" Ne guzel duracakti bu bilgi formunda kim bilir. Gelir kaynagi: Yuz yirmi yillik bir tren soygunu.

Sorusu neredeyse Derek'i gulmekten oldurecekti. " Gercegi gormeliyiz. Biz bildirdikten sonra devlet cok buyuk bir bolumunu vergi olarak alacaktır. Bu, bir de yol boyunca biriken faturalar goz onune alinirsa, benim isim karli olmaktan pek uzak kalir. Goruyorsun ki bu is iste gercekten yalnizca keyfi icin varim ben."

Adamin her soyledigi mantikliydi. Alexis basini salladi.

" Sanirim kitaplari incelemek icin biraz zaman harcamamiz gerekecek." dedi. " Dort cildi de ele gecirsek bile."

" Dort cildi de ele gecirdigimizde," diye duzeltti Derek.

" Pekala, dort cildi de ele gecirmis bile olsak gene de sifreyi cozmemiz gerekecek. Belki de uzerinde simdiden biraz ugrassak fena olmaz."

Derek bunu onaylayarak basini salladi. " Ben de nasilsa, otelde sakin bir ogleden sonra ve gece gecirmeyi planliyordum."

Alexis kalkip cantasini biraktigi masaya gitti. " Bana anlattiklarina bakilirsa, su bizim Guneyli'nin zor bir sifre bulacak vakti olmasa gerekti."

" Dogru." Derek catalini birakti. " Ve de eger kizinin sandigi kadar akilli idiyse, arkasinda bir sifre anahtari birakmis olmalı. Sifreyi dogru hatirlayacagina guvenemezdi."

Alexis kitaplari cikarip masanin ustunde yan yana koydu. Masum, suslu gorunuslu Shakespeare kitaplarina benziyorlardı; ` Dorduncu Henry'nin ikinci cildi ve ` Windsor'un Sen Kadinlari.' Kim Shakespeare'in kahramani Falstaff'in oykusunun son sayfasinin arkasinda boyle bir sirrin gizlendiğini bilebilirdi ki?

Derek'in daha onceki iddiasini hatirlayarak ona bakan Alexis,
" Hatirlayabilirdi," dedi. " Eger fotograf gibi bir havizasi vardiyisa."

Derek buna karsi cikarmis gibi yaparak kendi kitabini da cikarip otekilerin yanina koydu. Bu da ` Dorduncu Henry'nin ikinci cildi idi.
" Nesemi kacirmaya bayiliyorsun Alex. Unutma, her is yoluna girer."

" Bazen de yollarina konmaları gerekir," diye bir teori atti ortaya genc kadin. Kitaplardan cok Derek'le ilgili olan kendi durumunu kastediyordu. Bu macera her ne kadar heyecanlı olsa da, Alexis'in, Derek hakkında hissettiklerinden sonra geliyordu. Genc kadin artık yasantisinin o olmadan ne kadar sikici ve renksiz oldugunu anliyordu. Derek, Alexis'in gri dunyasinda parlayiveren gu nes isigi gibiydi adeta. Genc kadinin yasaminin monoton oldugunu soylediginde hakliydi. Hem monoton, hem belki daha da kotuydu hayati. Derek gittikten sonra gene oyle yaşamaya nasıl dayanacakti acaba?

Derek kendi ` Dorduncu Henry'sini acti. Onda da diger iki ciltteki isaretler vardi: Arka kapagin butun cevresini kaplayan duzgun, kucuk rakamlar.

Genc kadin basini sallayarak kitabi ondan aldi. " Ne anlama geliyor acaba? Nereden basliyor? Sonra ilk siradaki kitap hangisi?"

" Belki de butun bu sorularin cevabini dorduncu cildi buldugumuzda cozebilecegiz."

Alexis kaslarini catti. " Son dakikaya kadar bekleyebilecegimi sanmiyorum."

" Ben de," dedi Derek saclarini kaldirip genc kadinin ensesine kucuk bir opucuk kondurarak.

Kitap parmaklarinin arasindan kayarken " Derek, bilmeceyi cozmek istedigini saniyordum," dedi Alexis.

" Once biraz canlanmaya ihtiyacim var."

" Dolu bir karinla mi?" diye sasirdi genc kadin. Neredeyse catlayacak kadar cok yemislerdi.

" Herhangi bir karinla ozellikle de seninkiyle," dedi Derek. Eteginin elastikli belini asagi cekerek Alexis'in belini ortaya cikardi. " Ah, iste enfes bir yemek ustü cesnisi. Tadina bakmaliyim." Onu yataga yatirdi dumduz. " Seni nasıl bastan cikarabilirim ki?" diye basini salladi Alexis gulmekten sarsilan karnina bakarak. " Kipirdayan bir hedefi opmenin ne kadar zor oldugunu hic dusundun mu?"

" Ozur dilerim," diye kikirdadi genc kadin eliyle agzini kapayarak.

" Yardimci olmaya calisacagim." Gulmesini tutmaya calisti, sarap yuzundendi bu ve tabii bir de Derek'in.

" Iste boylesi daha iyi," dedi genc adam dudaklarini onun gergin karnina yaklastirirken.

Kahkahalari bogazinda kaybolurken, ` Evet' diye dusundu Alexis,
` Cok daha iyi.'

BOLUM ON İKİ.....

Alexis gozlerini acti, nasil uyuyakaldigini hatirlamiyordu. Derek'in kollari gevsekce ona dolanmisti. Agir, duzenli nefes alislarindan genc kadin uyuyakalanin yalniz kendisi olmadigini anladi. Ne garip, sevisme onlari yenmisti gene.

Adamin kollarindan siyirilip yataktan kalkti. Bir an onun uyumakta olan saf yuzunu seyretti. Bir kadinin kendisini sakinmasi gereken birisine benzemiyordu hic. Uyurken yuzu masum bir sakinlige burunuyor, bu da Alexis'in kalbini yerinden oynatip, onu daha cok sevmesine yol aciyordu.

Ask! Nasil olmus da bu noktaya gelmisti Alexis? Ustelik de bu kadar cabuk? Basinda bu ise girmesinin tek nedeni, o saldirganin evine donmesini engellemekti yalnizca. Yasamini altust eden olayi cozup huzurlu duzenine donecekti yeniden. Simdiyse geri donmek dusuncesi ona aci veriyordu.

' Tam bir aptal gibi davraniyorsun,' dedi kendisine kizginlikle. Genellikle melankoliye yenilmezdi. Ne olursa olsun disari vururdu. Evet belki 'Kut' diye degil ama mutlaka disa vururdu. Neden bu sefer farkli olsundu ki? Cevap cok acikti. Daha once asik olmamisti. Hele boyle kesinlikle.

Alexis icini cekerek gelecekle ilgili dusunceleri aklindan cikardi. Kitaptaki bilmece aklini kurcalamaktaydi.

Bacaklarini yatagin kenarindan tasirip ayaga kalkti. Bir an yeniden giyinmeyi dusundu, sonra buna gerek olmadigina karar verdi. Odanin icindeydi nasilsa. Ustune ustluk de Derek butun gece uyuyacaga benziyordu.

Alexis yeni aldigi geceligi uzerine gecirerek masaya yurudu. Uc kitapta duzgunce dizilmisti. Cekmecedan kagit kalem alip oturdu ve sifreyi incelemeye koyuldu.

Bir saat kadar sonra butun kefedebildigi kalemin murekkep akittigi ve bir daha omru boyunca boyle kafa yorucu bir seyle ugrasmayacagiydi. Umutsuz bir tavirle kitaplari ters ceviriip teker teker inceleyerek bir sey bulmaya calisiyordu.

Hic bir sey bulamadi.

Sabirsiz bir ofke giderek buyuyordu icinde. Boynu aciyordu, omuzlarinda da sizlayan bir agri vardi. Tipki universite de sinavlar icin calisirken yaptigi gibi kitaplarin uzerine egilerek oturmakta oldugunu fark etti. Mutlulugun temelinin bir sinavdan ' A ' almak oldugu o gunleri hatirlayinca bir uzun duygusuna kapildi. Hayat o zamanlar ne kadar basitti. Gene de, o siralar ona hic de kolay gelmiyordu tabii. Mesela Shakespeare'i anlamak kolay olmamisti, kesinlikle.

' Dorduncu Henry'nin ikinci cildini aldi. Bu oyun gecmiste ona cok eziyet vermisti. Kitabi da alarak rahat bir koltuga kivrildi ve sayfalari cevirmeye basladi. Oyunu tamamen anlamak azmiyle, kendisini odasina kilitledigi o hafta sonundan sonra onu nasil sevmeye basladigini hatirlayarak gulumsemi. Bu bir donum noktasi olmustu. Ondan sonra gercekten Shakespeare okumaktan zevk almaya baslamisti. Simdi de ne kadar garipti ki, bu oyun kendisini yeni bir bilmeceyle sasirtmak uzere karsisina cikmisti yeniden!

Tanidik bir arkadasa ihtiyac duyarak kitabi basindan acip okumaya basladi. Zengin kafiye orgusu, her derde deva bir ilac gibi bas agrisina iyi gelmekteydi. Bacaklarini altina toplayip okumayi surdurdu. Bir sakinlik duygusu icini sarmaya basliyordu.

Sayfalari ceviriirken ust sag kosede minik, zorlukla secilebilen bir yazi carpti gozune. Sayfa numarasinin uzerine murekkeple bir 'D' harfi yazilmisti duzgunce. Alexis kendisine henüz heyecanlanmaması gerektiğini tembihlemesine ragmen kalp atislarinin hizlandigini hissedebiliyordu. Carcabucak, akici sozlere aldirmaksizin yalnizca sayfa numaralarina bakarak titreyen ellerle kitabi gozden gecirmeye basladi. On ikinci sayfada bir 'F', yirmi ucuncu sayfada da 'H' harfi vardi.

Sansina bir turlu inanamayan Alexis, kenarlari yaldizli sayfalari cevirebilmek icin nedense birden kuruyuveren parmaklarini islatmak zorunda kaliyordu. Her birisi bir sayfa numarasinin tepesinde, daha bir suru harf vardi.

Iste bulmustu!

"Derek!" Diye bagirarak koltuktan firlayip yataga atladi, degerli kitabi hala simsiki elinde tutuyordu. "Derek uyan!" Adamin kendisine gelmesini beklemeden onu sarsmaya basladi.

aylarca

24.11.2006 09:31

"Dur, dur bir dakika," diye homurdandi genc adam onu kollarinin arasina almaya kalkarak.

"Hayir, hayir, duramam," diye bagirdi Alexis onun ellerini iterek.

Derek uzun bir ogleden sonra uykusunun etkilerinden kurtulmaya calisarak basini salladi.

"Yoksa coktan biktin mi benden?" diye takildi esneyerek dogrulurken.

"Buldum!" diye acikladi Alexis kitabi Derek'in burnuna sokarak.

"Biliyorum. Sana ben verdim ya."

"Anlamiyorsun," dedi Alexis umutsuzlukla. Akli bir anda milyonlarca farkli yone islemekteydi.

"Eh, boyle sifreli konusmasaydin anlardim. Sifre!" Birden genc adamin gozleri berraklasti, beynindeki sis dagilmisa benziyordu.

"Sifreyi mi cozdun?" diye sordu hemen.

Genc kadin basini oylesine siddetli salladi ki saclari darmadagin oldu. "Oyle sanirim bak!" Otuz ikinci sayfanin ust kismini isaret ediyordu.

Derek sayfa numarasina bakti, sonra yukardaki 'R' harfini gordu.

Kitabi Alexis'in elinden aldi. "Bunun gibi baskalari da var mi?"

Inanilmaz derecede sakin bir tavri vardi, genc kadinin heyecani biraz sonuklesti. "Evet," diye cevap verdi. "Kitap onlarla dolu. Kesin olmak gerekirse yirmi alti, alfabenin her harfi icin bir tane. Heyecanlanmadin mi?"

"Tabii heyecanlandim," dedi Derek, Alexis'in yanilmadigindan emin olmak icin obur sayfalari gozden gecirerek.

"Hic belli olmuyor."

"Artiyor, artiyor," dedi genc adam kitabi incelemeye devam ederek. Sonra kapatip "Giyin," dedi kendisi de ayni seyi yapmaya yönelerek.

"Neden? Bir yere mi gidiyoruz?" Ama bir yandan bunu sorarken bir yandan da ic camasirlarini ariyordu genc kadin.

"Artik daha fazla zaman yitirmememiz gerektigini dusunuyorum. Son kutuphaneye gidiyoruz. Bu noktada oldurucu darbeye hazirlaniyoruz artik."

"Baska bir kelime kullanman daha iyi olmaz mi? 'Oldurmek' cok bitirici geliyor kulaga, hem de Sawyer hala bizi kovalarken..." Adamin onlara burada neden saldirmadigini merak ediyordu. Nerede olduklarini mutlaka biliyor olmalıydı. Alexis onu kaybedecek kadar sansli olduklarini sanmiyordu. Ne de olsa herkesin belli oranda bir sansi vardi, Derek de kitaplari bulup sifreyi cozdurerek kendisinininkini kullanmisti. Alexis ise Derek'i buldugunda

bitirmisti kendisinininkini. Su gecen son birkac gun icinde tattigi ask bir omur boyu saklanacak bir seydi. Genc kadin bunun cok ozel bir sey oldugunu ve herkesin de basina gelmedigini biliyordu.

" Sawyer hakkında endiselenme," dedi Derek elini umrsamaz bir edayla sallayarak. " Sifreyi ucaktayken yazabilirsin."

" Bitirince de kagidi yutacak miyim?" diye sordu Alexis. Giyinmeyi bitirmis, geceligini otelin butiginden aldigi plastik torbaya tikistirmaktaydi.

Derek bir kahkaha atti. " Cok fazla casus romani okumussun." Ceketini uzerine gecirdikten sonra kitaplari alip iki tanesini Alexis'e uzatti. " Iste lutfen bunlari cantana koy. Sunu da ben alirim."

Genc kadin onun, icinde sifre anahtari olan kitabi aldigini gordu. Bu canini sikmisti. Derek'in ona hala guvenmedigini dusundu ve kendisinin de ona tamamen guvenmedigini hatirladi. Bu adami seviyordu, ama guvenmiyordu ona. Pek can sikici bir durumdu bu.

" Neden onu sen aliyorsun," diye sordu dumduz bir sesle. Bunu sormaktan nefret ediyordu ancak icini kemiren kuskularini da seslendirmek zorundaydi.

Derek onun neden bahsettigini anlamamiscasına kitabın kapagina bakti. " Bu benim daha once de tasidigim kitap," dedi olagan bir tavirle.

" Ayrica da icinde sifre olan," diye belirtti genc kadin gereksizce.

Derek en sonunda onun ne demek istedigini anlayarak duraksadi.

" Obur ikisi de sende."

" Evet ama sifre anahtari sende."

" Hepsini beni uyandırmadan önce bir yere çekmediğini nereden bileyim?"

Alexis saskinlikla ona bakti. " Bunu yapmazdim ki!"

" Yalnızca sozune guveniyorum," dedi Derek yavas bir sesle. " Sende yalnızca benim sozume guveneceksin." Bakislari genc kadinin ruhuna bir yara acti. " Kalbinde bana guvenecek cesareti bulamiyor musun hala?"

Belki de aptallik ediyordu, ama Alexis, Derek'e guven vermesi gerektigini dusunuyordu.

" Evet," dedi pismanlikla. "Ben sifre anahtarini kopya etmedim ayrica."

Odadan cikarlarken Derek onun elini kendi elinin icine aldı.

" Biliyorum."

Lobiye indiklerinde Derek, kendisi bir taksi ayarlamak icin cikarken Alexis'e otel faturasini halletmesini soyledi.

Onu karsisinda dururken goren gorevli cok sasirmisa benziyordu.

" Bir sorun mu var?" diye sordu genc kadina endiseyle.

" Sorun mu?" diye tekrarladi genc kadin ustunde kusu verici bir sey olup olmadigini merak ederek.

" Daha bir kac saat once oda ayirttiniz da."

" Kocam ani bir is telefonu aldı," diye acikladi Alexis kacamak bir cevapla.

Resepsiyon onun yuzuksuz sol eline bakti. Genc kadin elini yanina birakip goz onunden uzaklastirirken adama

zoraki ve sicak bir tebessum etti. " Modernlik iste. Anlamsiz sembollere inanmiyoruz."

Adam kibar bir taviryla basini salladi, Alexis onu inandiramadigini biliyordu. Peki Derek dolaplarini nasil o kadar kolaylikla tezgahlayabiliyordu? Oldukca eskimis kredi karti tekrar cuzdaninda lobiyi terk ederken Derek'in keyifli bir hayat surdugune karar verdi.

Disarda bekleyen bir taksinin icindeki genc adam doner kapinin ardinda ona el salliyordu.

" Yeni bir gun, yeni bir kutuphane," diye sizlandi Alexis yeni bir terminalde ilerlerken. Derek'in pesinden merdivenlere yönelirken,
" Bu son kutuphane nerede?" diye sordu.

Alexis gece ucaga binmekten pek oyle aman aman hoslanmiyordu ancak bu konuda cok az soz sahibi oldugunu anladi. Tam Derek'in hazineyle fazla ilgilenmez gorundugunu dusunurken, genc adam yuz seksen derecelik bir donus yapip tam yol ileri atilmisti. Bu adami hic anlamayacakti herhalde. Ama denemek icin bir fırsat cikacagini umuyordu.

Terminalin tepesinde merdiven tabanla ayni hizaya geldiginde, Alexis genc adamin dirsegini tutan elinin sikilastigini hissetti. " Ne oldu?" diye sordu.

" O burada."

Alexis butun tuylerinin diken diken oldugunu hissetti. 'O'nun kim oldugunun soylenecegi gerekmiyordu. " Emin misin?" diye mirildandi bogazi kuruyarak.

" Ayni kiyafet," diye cevapladi Derek. " Ayni boy."

Alexis omzunun uzerinden bir bakis atma riskini goze alarak basini aniden arkaya ceviriverdi. Yuruyen merdivenin dibindeki adam Sawyer'di onu ancak oteldeki bogusma sirasinda, ustelik de hareket ederken gormesine ragmen Alexis bu adamin Sawyer oldugundan emindi.

" Peki simdi ne yapiyoruz?" diye sordu, sesi kisik ve alcakti.

" Ucaga biniyoruz."

" Ondan baska yani." Kolunu Derek'in koluna takarak merdivenden olabildigince cabuk uzaklasmaya calisti.

" Bekliyoruz." Bu cevabini Alexis kadar bile begenmedigi anlasiliyordu. Derek orada ki tek grup olan bir takim insanların ortasina yoneldi. " Kalabalik guvenlidir," diye mirildandi genc kadina. Alexis'in bunu tartisacak hali yoktu.

Sawyer bir kac metre otede durarak bir gazete okuyormus gibi yapti.

Sevdigi adamin celikten sinirleri oldugunu dusunuyordu Alexis. Keske kendi sinirlerini yatistiracak kuvvetli bir icki olsaydi. Ancal bombos gorunen icki salonuna gidebilmek icin Sawyer'in yanindan gecmesi gerekti. Bunun dusuncesi bile onu urpertmeye yetti. Yakindaki kahve otomatindan ilikn acik bir kahveye razi oldu. Minicik kagit bardagin ancak yarisi doluydu. Ama kahvenin tadi oylesine berbatti ki miktarin bu kadar olusuna sukretti.

Derek parmaklarini onunkilere kenetlemisti. " Telaslanma," diye fisildadi kulagina. " Her sey yoluna girecek."

West Virginia'daki Charleston'a ucus, sonu yokmus gibi geldi. Koltuklarin arkalarinin yuksek olmasina ragmen Alexis, Sawyer'in delici bakislarini hissedebiliyordu. Ucak yere inip herkes disari ciktiginda sinirleri coktan harap olmustu. Icinden adama gidip peslerini birakmasini soylemek geliyordu.

Havaalanında bir taksiye bindikten sonra, Derek one egilip, sofore
" Izimizi kaybettirebilir misin?" diye sordu.

" Bayim bes saattir direksiyon basındayım. Isi bırakmak için uc müşteriye daha ihtiyacım var. Butun istediğim eve gidip bu geceki macin sonucunu öğrenmek. Simdi, gidecek bir yeriniz var mi yok..."Adamin ters konusmasi Derek'in burnunun ucuna salladigi yirmi dolar karsisinde yarida kesildi. Parayi alip kontrol ettikten sonra
" Bahsis mi?" diye sordu.

" Tesvik," diye cevapladı Derek.

" Sapkanizi siki tutun," dedi sofor gaza basarak.

Bunu takip eden araba yolculugu Kuzey California'dakinden de betardi. Alexis icinde ne var ne yoksa hepsini cikaracagini dusunuyordu. Ama gecen defaki gibi itiraz etmedi. Sawyer'den kurtulmayı Derek'ten bile fazla istiyordu.

En sonunda araba Hilton Oteli'nin onune yaklasti. " Hayir, dur biraz," dedi Derek. " Fikrimi degistirdim. Bizi Savoy'a gotur."

Alexis'in vucudu kemiklerine kadar dinlenmek için isyan ediyordu.

" Ne var?" diye sordu boynunu uzatıp karanlık gecede bir baska taksinin izini arayarak " Hala pesimizde mi?"

" Hayir, ama birden hatırladım... Bir kac ay once burada kalmistim da."

" Ya," dedi genc kadin siritarak. Gerilmis sinirleri ve bitkinligi yuzunden birden kendini cok gevsemis hissetmeye baslamisti.

" Henuz adenmemis bir hesapla ilgili kucuk bir sorun mu yoksa?"

" Oyle bir sey," diye kabul etti Derek. " Ama sana aradigimiz seyini yerini buldugumuzda butun borclarimi odemeye niyetli oldugumu soylemistim."

" Ben bir sey dememistim ki?"

" Yalnizca hatırlatmak istedim," dedi genc adam yumusak bir sesle.

" Ve de bana inanmani."

Savoy'daki odalarına girdikten uc dakika sonra Alexis yataga yigildi. Ruyasiz uykusunda Derek'in sozleri yankılanip duruyordu.

Ertesi sabah genc kadin bir sey yiyebilmek için cok sinirliydi. Butun cizgilerin sonu da olabilecek bir seye variyorlardı. Eger kitap kutuphanede yoksa , baska ip ucu da yoktu artik. Geri kalan uc cilt, bilmeceyi cozmeleri için yeterli bilgiyi saglayabilirdi belki, ama Alexis bundan kuskuluydu. Eger bunu yapabiliyorlarsa bir dorduncu cilde ne gerek duylmustu ki?

Derek'in bir tabak sahanda yumurta, jambon, sosis, tost ve bir porsiyon coregi silip supurmesini seyretti. " Nasil bu kadar cok yiyebiliyorsun?" diye sordu kahvesini yudumlayarak.

" Saglikli bir midem var da ondan."

" Sen bir mide kurdusun," dedi Alexis kahvesini suzerek. Coktan sogumustu ya, bunun farkında degildi. Saatine bir goz atti. Daha ancak sekizdi. " Kutuphane acilmis midir sence?"

Portakal suyunu için Derek kaslarini kaldirdi. " Sana sasiyorum dogrusu. Kutuphanecisin, kutuphanelerin de sekizde acilmadigini bilirsin."

" Artık ne oldugunu ben de bilmiyorum," dedi Alexis huzunle. " Bu arama basladigindan beri kendimle ilgili daha once hic bilmedigim seyler kesfettim."

" Ne gibi?" diye ısrar etti genc adam tek kasini kaldirarak.

" Heyecandan hoslanıyorum." Alexis kalkip dolanmaya basladi.

" Çok da korkuyorum, gene de bunu seviyorum."

" Ve?"

Genc kadin onun neyin pesinde oldugunu biliyordu. Ancak Derek'e olan olumsuz asklarini ilan eden o inek bakisli kadinlar surusune katilmayacakti. Derek'e asik olmustu, ama bunu soyleyecek degildi.

" Ve sanirim simdi de sifreye bir goz atacagim."

Kagit kalem alip Dorduncu Henry'nin ikinci cildinin basina oturdu.Sifreyi cozme disinda baska bir sey dusunmemeye calisiyordu. Agir agir alfabenin her harfini ayri bir satira yazdi. Sonra da her birine uyan sayfa numaralarini karsilarina gecirmek icin kitaba dondu yeniden. Bu is yirmi dakikasini aldi. 'E' harfi son sayfalara dek gizli kaldi. Bir ara buldugunu sandiyse da hafifce uzerinin cizilmis oldugunu farketti. Altina 'S' harfi yazilmisti.Kayip 'E' en sonunda yuzuncu sayfada ortaya cikti.

Alexis uc kitabın arka sayfalarına bakti. " Hangi kitap ilkiydi? Hem sonra mesaj sayfasinin neresinden basliyor?"

Derek bos tabagini iterek onun oturduđu tarafa geldi. Uzanip kitaplari kapayarak dusunceli dusunceli suzdu onlari. " Belki de kitaplari kronolojik bir sekilde kullanmistir, Dorduncu Henry'nin birinci cildi sonra ikinci cildi, ve ucuncu olarak da Windsor'un Sen Kadinlari, ya da belki birinci sirada, cunku numarasi yok."

Alexis basini salladi. " Ancak ucuncu olabilir. Kralicenin ozel ricasi uzerine birinci ve ikinci ciltlerden sonra cikarildi cunku." Genc kadin dudaklarini kemirmekteydi. Bir turlu berraklaşmayan bir fikir, aklını kurcalayip duruyordu. Hatırlamaya gayret ettikçe daha da belirsizlesiyordu aklında. Derek'e bakarak onun uzun boylu, kibar bir Dorduncu Henry'yi ne kadar guzel oynayacağını dusundu ya da daha iyisi oglunu.Prens Hal, Derek'e daha çok benziyordu, genc , capkin ve kaygisiz. Ancak Prens'in alayciliginin altında, okuyucu, bir Kral olmaya layik, azim dolu soylu bir erkek bulurdu.

Iste bulmustu!

" Besinci Henry;" diye atildi.

" Ne olmus ona?" diye sordu akli karisan Derek.

" Adamdan degil oyundan bahsediyorum! Anlamiyor musun, eger Guneylimiz o kadar metodik davrandiyse ona gore yapmistir siralamasını. Windsor'un Sen Kadinlari ucuncu kitap degil, dorduncu! Prens Hal'in maceralarını anlatan 'Besinci Henry' geliyor birinci ve ikinci ciltlerin ardından. Aradigimiz kitap o." Genc kadin nefesini birakti, bu kadar hizli konusmak onu yormustu bir an icin. Sonra ayaga kalkti. " Ne bekliyoruz?" dedi cantasına iki kitap sikistirarak.

İcinde sifre anahtari olan kitabı alfabeyi yazdığı kagitla birlikte Derek'e verdi. Ona gosterebilecegi tek guven isareti buydu,

Ve yeterliydi.

" Gidelim," dedi Derek onun elinden tutarak.

" Simdi ne olacak?" diye sordu Alexis keyifsizce Charleston Halk Kutuphanesi'nden cikarlarken. Geldiklerinde kitaplarin kataloglanip Raflara yerlestirilmek uzere hazir bekledigini ogrenmislerdi. Derek bir kez daha kutuphaneci kadini kitaplarini cabucak bir gozden gecirebilmeleri icin ikna etmeyi basarmisti. Ancak aramalari bir sonuc vermemisti. Bilmecenin dorduncu parcasi hala kayipti.

Onu tanidigindan beri Derek ilk kez zor durumda gorunuyordu.

" Bilmiyorum," dedi dusunceli bir tavirla.

Alexis ellerini kuvvetli ogle gunesinden korumak icin gozlerine siper ederek, " Baska kutuphane kalmadigina emin misin?" diye sordu.

Binadan uzaklasmaya basladilar. Ancak nereye oldugu hakkında Alexis'in hicbir fikri yoktu. Sawyer'in hala onlari takip edip etmedigini ve de New York'taki kutuphane disinda, ziyaret ettikleri butun o kutuphanelerde neden onlardan once bulunmadigini merak ediyordu. Onda da kutuphanelerin bir listesi vardi. Peki oyleyse neden onlari onune gecmeye calismamisti?

Kendileri ondan bir adim onde oldugu icindi, herhalde. Eh, hepsinin bosa gittigini ogrenince sasiracakti. Derek'in aklina yeni bir sey gelmedigi surece, bilmece cozulmeden kalmaya mahkumdu.

Alexis sonu olmayan seylerden nefret ederdi. Kitaplari bu kadar cok sevmesinin de nedenlerinden biri buydu. Her zaman bir baslangic, bir orta ve de bir son vardi kitaplarda. Bu bilmeceyse esrareniz bir sekilde havada kalacaga benziyordu.

" Hadi," dedi Derek onu kolundan tutarak. " Otele donup yalnızca obur uc kitaptan yararlanarak parcalari biraraya getirebilecek miyiz, bir bakalim?"

Alexis omuzlarini silkti. "Oyle olsun. Zaten yapacak baska bir sey yok."

" Bu kadar yikilmis gibi konusma. Henuz yenilmedik."

Bunu nasil basardigini merak etti genc kadin. Bu sonsuz iyimserligi nereden geliyordu? " Eger sen oyle diyorsan," diye mirildandi.

Aksamin geri kalanini sifreyi cozmekle gecirdiler. Genc kadinin Dorduncu Henry'nin ikinci bolumunden cikardigi semayla, harfleri cikarip yazmak cok kolaydi. Asil zor olansa bunlardan bir anlam cikarabilmekti.

Son kitaptaki harfleri cikarmakla ugrasan Alexis, " Simdi de sayilar yerine bir harf corbimiz oldu," diye soylendi. Butunuyle onundeki bilmeceye dalmis dudaklarini dislemekteydi. " Bir anlami olmasi gerek."

Derek bir mola almisi disarisini seyrederek pencerenin kenarinda duruyordu. Birkac dakika sonra onun sessizliginin farkina varan genc kadin basini kaldirdi. " Yoksa disarida mi?" diye sordu birden aklina Sawyer gelerek.

Derek guldu. " Sehrin gobeginde ve de yedi kat yukarda bunu bilmem imkansiz."

" O mavi giysisi var ya," diye hatirlatti Alexis.

" Ortalikta mavi bir giysi falan yok," dedi Derek pencereden geri donerek. " Alex..." diye basladi dusunceli bir tavirla.

" Hmmm?" Bir bir atlayarak harfleri kontrol ediyor ve yeni bir iliski kurmaya calisiyordu. Simdiye kadar ortaya bir sey cikmamisti.

" Ya dorduncu kitap Sawyer'daysa?"

" Ne?" Genc kadin kafasini kaldirdi. " Bu da nereden geldi aklina?"

" Icime dogdu," diye cevap verdi genc adam. Sesinden giderek buna inanmaya basladigini belli ediyordu. " Ya herhangi bir sebeple bazi kitaplar yollanirken kazara unutulduysa ve Sawyer'de munasebetsiz isciler hakkında homurdanip dururken sans eseri kitaplardan birinin arkasina bakivermisse?"

" Kutuphaneye geri verilme suresinin kac yil gecmis oldugunu gormek icin mi?"

" Isin puf noktasini anlamiyorsun Alex," diye azarladi Derek. " Belki de benim sorularim aklinda bir sey uyandirdi ve ne oldugunu arastirdi. Boyle de olabilir."

" Pek zoraki bir aciklama bu."

" Elimizde baska ne var ki?"

Genc kadin elindeki kitabi kapatarak " Hicbir sey," diye katildi ona. Agriyan boynunu ogusturunca Derek yanina gelip ona masaj yapmaya basladi. Elleri agir ve tipki konusmasi gibi yumusakti.

" Onu devreden cikarmak zorundayiz."

Alexis, Sawyer'le bir kez daha karsilasmaktan hic hoslanmayacakti.

" Ben biraz daha bilmece uzerine calisayim. Belki o kitap olmadan da birazini aciga cikarabilirim."

" Alex, denemeye deger bu."

Genc kadin kabul etmek istemese de Derek'in hakli oldugunu biliyordu.

Planiniysa bundan da az istiyordu.

" Peki neden ben yem olmak zorundayim?" diye sordu.

Derek gozlerinde bir piriltiyle " Cunku minik ve savunmasizsin," diye cevap verdi.

Alexis yataga oturup ortunun olmayan tuylerini yolmaya koyuldu catik kaslarla. " Eger yakalarsa da minik bir olu olacagim."

Genc kadinin silahtan bahsetttigini sanarak " Tabancayi otelde birakmisti," dedi Derek.

Alexis basini kaldirdi. " Ne yani? Bir tane daha alabilecegi aklina gelmiyor mu? Ya da donup o biraktigini alabilecegi? Eminim o yatagin altini yillardir kimse supurmemistir."

Derek yataga uzanip onu yanina cekti. " Bize her an saldirabileceginden haberim var. Bu sekilde, onu kendi sayemizde bulacagiz. Boylesi cok daha guvenli."

Genc adam mantikli konusuyordu, ama bu Alexis'in karninda burulma hissini gecirmedi. " Senin icin! Sen caddenin obur tarafinda olacaksin."

" Sana bir sey yapmaz. Yalnizca kitaplarin pesinde o. Onun sahte kopyalari almasini saglayacagiz?"

" Peki biz o sahte kopyalari nereden bulacagiz," diye sordu genc kadin.

Derek siritarak cevap verdi. " Az once ciktigimiz kutuphanede tabii. Unutma ayni gorunmeleri gerekiyor."

Alexis tas kesilmisti. " Onlari calacagimizi soylemek istemiyorsun degil mi?"

" Tabii ki hayir. Onlari odunc alacagiz... Planimiz isleyene dek yani."

Simdiye dek kutuphane kitaplarini hic geciktirmemis olmasina ragmen, genc kadin baska sanslari olmadigini kabul etmek zorundaydi. Geri postalamak zorunda kalacagi kitaplarin listesi giderek kabariyordu. Ancak Derek ise yarayabilecek tek plani soylemisti iste. Bir miktar sans ve de Sawyer'in onlari izledigi varsayimi-ki Alexis bundan emindi goz onune alinirsa yani. Tabii bir de aradiklari son kitabın onda olmasi kaydiyla, ne var ki genc kadin iste bundan biraz kuskuluydu.

Ama eger o son kitap Sawyer'daysa, haritayi tamamlayabilmek icin onu almalari gerekiyordu.

" Yani kutuphaneye geri mi donuyoruz?" diye sordi Alexis ayaga kalkarak.

" Kutuphaneye," diye tekrarladi genc adam.

Odadan cikarlarken Alexis calistigi sirada elini surmedigi salamli sandvici kapti. Icinden bir ses yemek aralarinin uzayacagini ve toplayabilecegi butun enerjiye ilerde ihtiyaci oldugunu soyluyordu.

Plan cok basitti. Derek bir araba kiraladi ve birlikte kutuphaneye gittiler. Derek masadaki genc kadinla koyu bir sohbeta dalarken Alexis dogruca Montaigne'in kitaplarinin durdugu raflara yoneldi. Kitaplarin yerlestirilmeye duzenini ezber bildigi icin onlari bulmakta hic zorluk cekmemisti.

Zor olanin, kendisini iki kitap almaya zorlamak oldugunu kesfetti. Icindeki her sey buna isyan ediyordu. Ama bunu yapmasi gerektiginin farkındaydi. İlk siradaki raflarin arkasina kayarak bir kitaba dalmis gibi yapti. O aralikta birisi de birtakim kitapları incelemekle mesguldu. Alexis bos bir aralik bulana dek ilerledi. Her an kutuphane gorevlinin suclayici parmagini ona dogrultarak cikagelebilecegini bilerek, carcabuk iki kitabi gitgide sismekte olan cantasina atti. Sonra agzini sikica kapayip hafiften kosturmaya basladi.

Iste! İlk soygununu basariyla tamamlamisti.

" Sonuncu olur umarim," diye mirildandi yuksek sesle, kayitsiz bir tavirla giris kapisina yoneldi. Goz ucuyla masadaki kadinin ona dikkat bile etmedigini gordu. Butun bakislari Derek'e yonelmisti demek.

" Hirsizlar kulubune hosgeldin," dedi binadan cikip kiraladiklari arabaya dogru ilerlerken.

Iceri girergirmez kapilari kilitleyip iki kitabın da arka kapaklarinin cevresini gelisiguzel numaralarla doldurmaya koyuldu. Derek sofor tarafındaki kapiyi acip ona katildiginda hala vicdaninin sesini susturmaya calisiyordu.

" Planin ikinci bolumu," dedi genc adam.

Alexis ikinci bolumu ilkinden de az sevmisti. Bu bolum Derek'ten ayrilip yakındaki spor salonuna gitmesinden ibaretti. Dunyevi mallarini bir dolaba kilitleyip pek de yumusak olmayan uzun, bayagi havluya sarinarak kadinların saunasina dogru yurudu.

Amac Sawyer'in, kitaplarin onda oldugunu dusunerek dolabini kurcalamasiydi. Sahte kitaplar da orada onu bekliyor olacakti. Adam bununla mesgulken de Derek onun arabasini arayacak ve umuyordu ki son kitabi bulacakti. Tabii bir arabasi varsa. Derek eger onlari izlemek niyetindeyse Sawyer icin yapılacak en mantikli sey bir araba kiralamak oldugunu ileri surmustu.

Simdi oturmus, yukselmekte olan buhari seyrederek neden koca insanların, istakozların hayatları boyunca kacınmaya calistikleri bir seyi gonullu olarak yaptıklarını anlamaya calisiyordu. Sicaktan nefret ederdi, nemden

de oyle ve de kendisini sicak, islak bir sunger gibi hissediyordu. Salinarak disari cikan sisko bir kadini izleyerek Derek'in onu bu ise razi etmesine nasil olup da izin verdigini dusundu can sikintisiyla. Her santimetre karesinden seller gibi ter bosaniyordu.

Basini kaldirip terliyormusa benzeyen duvar saatine bakti. Neredeyse bes oluyordu. Derek en azindan yarim saat saunada kalmasini soylemisti. Onun icin soylemesi kolaydi tabii. O disarda, acik havanin tadini cikariyordu. Genc kadininsa basina turban gibi doladigi havluya ragmen saclari sirilsiklamdi.

Her tarafini bir uyusukluk kapladi, goz kapaklari agirlasmaya baslamisti. Kendisini kursun gibi agir hissediyordu. ` Bu herhalde su aldigim icin,` diye dusundu. Bir insanin bu kadar buharin ortasinda oturup birazini emmemesi dusunulemezdi. Cehennemnin kendisi bile bu kadar eziyet verici olamazdi.

Bir kadin daha cikti, Alexis kiskanclikla suzdu onu. Disari cikmak icin daha on dakikasi vardi ve butun bunlarin bosa gidip gitmedigini merak ediyordu. Ya Sawyer'de kitap filan yoksa? Ya o noter bozuntusu ortalarda bile degilse ve o da icerde bos yere erimekteyse?

Derek ve cilgin fikirleri! Hem bakalim onun tarafindan oyuna getirilmediginden emin miydi? Onu bu ise razi etmisti ve belkide Alexis simdi erimekle mesgulken oradan uzaklasiyordu. Tabii, Derek ve Sawyer daha basindan beri birlikte calisiyor da olabilirlerdi.

Genc kadin ofkeyle ayaga firlayip coktan bosalmis olan saunadan cikti. Acele ederse, belki hala yetisebilirdi...

Aniden durdu.

" Bir yeremi gidiyorsun?" Sawyer sauna kapisinin hemen disindaki bos koridorun golgelerinde durmaktaydi.

Herkes gitmisti.

aylarca

24.11.2006 17:38

Kiralik arabasina yaslanmis kendi kendine gulumseyerek bekleyen Derek, pek cok kadinin bakislarini cekiyordu. Bir vakitler birisi ona bir camur golcugune bile dusse agzinda bir gulle cikacagini soylemisti. Iyi ve kotu gunlerinde hep siki siki inanirdi buna. Dogru bilmisti: Son cilt Sawyer'daydi ve o da tipki Derek'le Alexis gibi kitabi hep el altinda bulunduruyordu. Derek genc kadini biraktiktan sonra bir tur atip spor salonunun karsisina, caddenin obur tarafina park etmisti. Sawyer'in spor kulubunun yan cikisina arabasini yanastirip binaya girdigini gormek icin tam zamaninda donmustu. Adamin arabasinin torpido gozunde hizli bir arama sonucunda Eski bir ` Besinci Henry' kopyasi bulmustu. Alexis basligi dogru bilmisti demek.

Arabanin kapisini yavasca kapayip kendi arabasina donerken.

" Ne zeki kadin," diye mirildandi.

Simdi de Sawyer'in cikmasini bekliyordu. Geriye yalnızca Alexis'i toparlayip havaalanina gitmek kaliyordu. Biraz zaman kazanmis olacakti. Sanslari yaver giderse, Sawyer bir yarim saat kadar kitabın kayboldugunu anlamazsa. Bu da onlara soygunun asil yeri olan Herpers Ferey'ye gitmek icin yeterli zaman birakirdi.

Beklerken dalgin dalgin gelip geceleri seyretmeye koyuldu. Saat besi geciyordu ve eve donus kosturmacasi baslamak uzreydi. Korna sesleri yukselerek etrafi dolduruyordu.

Binanın yan girisinde bir hareket Derek'in gozune carpti ve genc adamin agzi acik kaldi.

aylarca

25.11.2006 13:51

Sawyer cikiyordu, ama yem kitaplarla degil. Yaninda Alexis vardi.

" Bundan yakani siyiramayacaksın," dedi Alexis adama. Cesaretini yitirmemeye çalışarak normal, rahat bir tavırla konuşuyordu. Hem cesaretini, hem de havlusunu. Sawyer genç kadının böyle kalmasının daha çok işine geldiğini söylemişti kukreyerek.

Onu arabanın sağ tarafına binmesi için iterken " Ciplak kadınlar sokak ortasında kosturmaya kalkmazlar," dedi adam. " Ben de yakami siyiririm bu arada."

" Bana ne yapacaksın?" diye sordu Alexis bunun bir tehdit gibi çıktığını umarak. Kahrolası Derek ve tasarıları! Saunaya giren neden o değildi sanki?

Kitabı kendisinde kolayca alabilirdi. Yani eğer Derek bir araba kilidini nasıl açacağını öğretmiş olsaydı. ' Sakin ol, sacmalıyorsun. Bundan kurtulmak için aklına ihtiyacın olacak.' Kendisine az önce Derek'le Sawyer'ın ortak olduklarını düşünmesinin sacmalıktan da öteye gittiğini çoktan itiraf etmişti zaten, neredeyse delilikti bu.

Sawyer arabayı trafige sokarak en hızlı akan siraya girdi. Alexis caresizlikle çevreye bakındı. Hiçbir polis arabası yoktu. Derek'ten de bir iz görünmüyordu. Onlara ihtiyacı olduğunda neredeydi bu insanlar?

" Sakin ol. Erkek arkadaşın kitaplarla cikip gelecek. Tek yapmam gereken otelinizi arayıp seni kacırdığımı söylemek."

" Kitaplar saunadaki dolapta," dedi Alexis dislerinin arasından.

" Yeniden bu dolap numarasına baslama," diye tehdit savurdu Sawyer direksiyonu tek eliyle idare ederek. Obur elinde besbelli o motel odasından topladığı tabanca vardı. Adamin kucagında olmasına rağmen namlusu genç kadına çevrilmişti. " Karsınızda bir ahmak yok."

' Hayır delinin teki var,' diye düşündü Alexis korkusunu yenmeye çalışarak. Bu adam onu nereye götürüyorsa, oraya varırlarsa çok az sansi kalacağını biliyordu. Sawyer kitapları alır almaz onu öldürürdü. Eğer Derek kitapları onun hayatıyla değiştirmek isterse tabii. Sırf genç kadını kurtarmak için her şeyi tehlikeye atar mıydı acaba? Hala emin değildi bundan. Kendi basının caresine bakmak zorundaydı; hemen bir şeyler yapması gerekiyordu.

Kırmızı ışık yandı ve bej bir Thunderbird'un arkasına aniden fren yapan Sawyer bir küfür savurdu. Arabanın açık pencerelerinden dışarı bangir bangir bir müzik yayılıyordu.

" Aptal çocuk. Yola biraz dikkat ediyor olsaydı yesili yakalayabilirdik," diye homurdandı adam.

Adamin dikkati ondaki sürücüye, Thunderbird'e ve de trafik lambasına açık sacık küfürler sıralamakla meşgulken Alexis kapiyi açıp dışarı fırladı. Sawyer uzanıp havlusunu yakalamak istedi ama çok geçti.

" Hey, bayan, bir gezintiye ne dersiniz?" diye bağırды bir sofor genç kadın arabasının yanından kayarken.

Alexis havlusuna canı gibi sarılmış kosmaya devam ederken tam bir sokak skandali yarattığını ve gelip geçen herkesin beyaz havlusuyla kosturan cilgin kadına baktığını düşünmemeye çalışıyordu.

Parçalardan biri ayagını kesene dek yerdeki kırık siseyi bile fark etmedi. Cıglığını bastırarak kosmaya devam etti. Butun umudu bir polis bulmaktı.

Mavi bir arabanın yanından geçerken bir kol uzanıp onu yakaladı. Genç kadın kim olursa olsun yuzunu dumduz etmek üzere yumruklarını kaldırdı, sonra Derek'in sesini işitti.

" Alex! Atla hadi!"

Alexis ofke, hiddet ve sevinc gozyaşlarını tutmaya çalışarak arka koltuğa yığılıverdi. " Sen ve o kaçık planların

yok mu!" diye haykirdi. Teni plastik dosemede yaniyor ve terden sirilsiklam oluyordu. Derek hizla saga kacip bir arabanin onune kirarken direksiyonu genc kadin oturdugu yere yapisti.Uc keskin donusten sonra Sawyer'i simdilik kaybetmeyi basardiklarina kanaat getirdiler.

Derek penceresini tekrar kapayinca Alexis hemen havalandirmanin sakinlestirici etkisine birakti kendini. Ayni zamanda az onceki macerasinin etkilerini de hissediyor ve kontrolunu kaybetmemek icin caba harciyordu.

" İyi misin?!" diye sordu Derek.

" Evet, sana da tesekkur ederim dogrusu, " dedi Alexis yavasca dogrularak. " Bir daha parlak fikirlerin oldugun da lutfen beni dahil etme."

" Ozur dilerim. Canini yakti mi?"

O degil," dedi genc kadin ayagini incelerken. " Ama kirik bir sise yakti." Uzun kotu gorunuslu yara oluk gibi kaniyordu. Bu ayagina cam saplanmadigi anlamina geliyordu. Tabii ayrica da cok kan kaybetmekte oldugu anlamina. " Sey... Derek?"

" Efendim?"

" Bu arabanin her tarafini kana boyamadan once biraz bandaja ihtiyacim olacak."

Genc adam elini cebine daldirip ona mendilini verdi. " Al, bunu kullan. Sanirim son blokta bir eczanenin onunden gectik."

Alexis one egilip mendili ayagina bastirirken arabanin dondugunu hissetti. Yari ciplakti, ustelikte ayagi kaniyordu... Gunun boyle bitecegini ummamisti pek.

Derek birkac dakika sonra arabayi durdurup ceketini cikardi. Oturdugu yerde yan donerek ceketini Alexis'in omuzlarına koydu.

" Al, buna ihtiyacin olacak."

Genc kadin kollarini cekete sokarken havlusu asagiya kaydi,
" Kitabi aldin mi? diye sordu adama.

" Evet, torpido gozunde duruyormus, tipki senin soyledigin gibi,
" Besinci Henry." Adamin gozlerinde anlasilmaz bir pirilti vardi.

" Hey gidi 'Besinci Henry' hey! Harika bir adammis dogrusu." Bunu soylerken Derek'e bakiyordu. Birdenbire genc adam onu omuzlarından yakalayarak opuverdi.

" Bu ne icindi simdi?"

" Sag oldugun icin," diye cevap verdi adam ve arabadan cikip eczaneye dogru yurudu.

Alexis buyulenmiscesine arkasından bakiyordu.

Saga sola boyle gizlice dalmaktan usandim... iyi bir nedeni olsa bile," diye fisildadi Alexis, Derek'in spor salonunun arka kapisini acmasini beklerken onun ustune abanarak. Sawyer'in izlerini tekrar bulmayacagindan emin olmak icin neredeyse iki saat arabayla dolanmislardi. Ancak artik hava kararirken salona gelme riskini goze almislardi.

" Daha iyi bir fikrin var mi?"

" Hayir."

“ Oyleyse bu isi bana birak.”

“ Sauna fikrinde de boyle konustumun, bunun bana neye mal olduguna bak, YARALI ve CIPLAGIM.”

“ Alex, kavga etmekte ısrar edersen beki bizi duyar. Ona neden Bayan Ciplak Amerika adayi gibi kosturdugunu anlatmaya calismak istersin belki?”

Alexis onun ceketine daha siki sarindi ve hicbir sey soylemedi. Ancak eger bakislar oldurebilseydi, Derek son nefesini almıs oldugunu anlardi.

aylarca

27.11.2006 12:38

Kapi yavasca acildi ve genc adam onu iceri cekti. Tepede tek bir lambayla koridor, urkutucu gorunuyordu. Her tarafta golgeler vardi, Alexis’se neredeyse Sawyer’in bir yerden fırlamasini bekliyordu. Sessizce koridorda ilerlerken siki siki Derek’in eline yapisti.

Yan tarafta bir koridoru isaret ederek, “ Buradan sanirim,” dedi fisiltiyla. Cift telli pencereleri olan bu kapilar dolaplara gidiyordu.

“ Hangisi?” diye fisildadi Derek kulagina egilerek.

“ Hatirlamiyorum,” deyiverdi genc kadin aniden gercekten hatirlamadigini fark ederek. Goz ucuyla Derek’in ona inanmazcasina baktigini gordu.

“ Eh, Charleston’un gobeginde ustunde havluyla kosturduktan sonra bunlari hatirlamak pek kolay degil dogrusu!”

“ Dusun,” diye usteledi Derek. Alexis gozlerini kapayip odaya girisini canlandirmaya calisti. Bir kac sira dolabi gecmis ve...

“ On uc numara sanirim.”

On uc numara bostu. Alexis derin bir soluk alip banka cektu. Birisi esyalarini ve cuzdanini da almisti. Derek kitaplari arabaya saklamisti ama cuzdaninin icinde kredi karti ve kimligi vardi. Onlari kaybetmis olmak genc kadinin kendisini iyiden iyiye savunmasiz hissetmesine yol acti.

Genc adam onun giyebilecegi herhangi bir giysi bulabilmek icin butun dolaplari acmaya basladi. Az bir zaman icinde agzi acik dolaplar uzun siralari olusturmustu. Derek birbiri ardina yeni bir siraya baslarken Alexis oturmus, kara kara kaderinin ne olacagini dusunuyordu. Derek coktan otele donusu reddetmisti, ama elbiseleri oradaydi. Sawyer de orada kendilerini bekliyordu mutlaka. Gidecek baska bir yeri yoktu ki. O adamla bir sure birlikte olduktan sonra, Alexis intikamin Norman Sawyer icin cok eglenceli bir sey oldugundan emindi. Genc kadin da ona bu zevki tattiracak insan olmak istemiyordu. Ama elbiselerini istiyordu. Ne elbise olursa olsun.

“ Yuz on uc dolapmis megerse,” dedi Derek onunde belirerek. Kollarinda genc kadinin iki parcadan olusan takimini, ayakkabilarini ve cuzdanini tutuyordu. Ic camasirlari da parmaklarinin ucunda sallanmaktaydi.

“ Seni opsem mi, yere mi devirsem bilmiyorum,” dedi Alexis giysilerini onun elinden kaparken.

Cabucak adamin ceketini cikarip ic camasirlarini giyerken.

“ Oy verme sansim var mi,” diye sordu genc adam.

“ Hayir. Her sey boyle basladi zaten, seni dinlememle!” dedi Alexis oturup corabini bacaklarina gecirirken. “ Seni ilk gordugumde o matkabi sende deneseydim basima bunlar gelmezdi.”

“ Belki oyle, belki de degil.”

Ansizin yaklasan ayak sesleri duydular. “ Kim var orada?” diye bagirdi catlak bir ses.

Alexis basini kaldirdi. Derek parmagini dudaklarina goturup ‘ Bekci’dedi agzini oynatarak. Genc kadin ayakkabilarini, Elbiselerini ve cantasini kaparken Derek ceketini omuzlarına atip cift taraflı kapiya dogru yurudu.

“ Silahim var,” diye ihtar etti adam. “ Buradan ciksaniz iyi olacak!”

“ Bunu tekrarlamana gerek yok,” diye bagirmaktan kendini alikoyamadi Derek.

Arabaya vardiklarinda, Alexis’in ayagi acimaya baslamisti yeniden. Derek kontagi calistirirken etegini kalcilarina gecirmeye calisarak yerinde kiprdanmaktaydi. “ Derek, daha fazla heyecana dayanabilecegimi sanmiyorum gercekten.”

Genc adam guldu. “ Tabii ki dayanabilirsin.”

Alexis kendine guvenebilmeyi isterdi.

BOLUM IN DORT.....

Alexis yorgunluktan olmak uzereydi, ama gene de o gece kitaplari inceleyip butun her seyi aydinliga cikarmakta ısrarlıydi. Charleston’dan carcabuk kacip bir sonraki kasabada bir oda bulmuslardı. Derek onun yataga yigilip sabaha kadar uyuyacagından emindi ya, Alexis cok inatciydi. Genc adamin ismarladigi aksam yemegini sogumaya terk edip ‘ Besinci Henry’deki bilmecenin son parcasini kopya etmeye koyuldu.

“ Tam bir kesmekese benziyor,” diye itiraf etti Derek onun yazdigi kagitlardan birini alarak. Harflerin gidisini takip ederek kagidi elinde ceviriyordu.

“ Evet, ancak anlami olan bir kesmekes,” dedi Alexis alt dudagini kemirerek. “ Kendimi sanki Joyce’un Ulysses’inin son bolumunu okur gibi hissediyorum. Otuz sayfa uzunlugunda ve hic noktalama isareti olmayan bir bolumdur. Bu da tumuyle insanin beynini harap ediyor.”

“ Oldukca beceriklisin, oyle degil mi?” diye sordu Derek yatagin uzerine otururken.

“ Kitaplar uzerinde evet,” dedi Alexis bilgilic bir tavirle. Hayata gelince, o baska bir hikayeydi. Kendi hayati Derek’inkiyle kiyaslanirsa, ne sekil, ne anlam acisindan hic yasamamisti.

“ Coktandır biliyoruz ki, su bizim Guneyli... Sahi adi neydi?”

“ Ezra Stone.”

“ Tamam, Ezra’nin pek metodik oldugunu biliyoruz. Demek ki bilmecenin ilk parcasini ‘ Dorduncu Henry’nin ilk bolumune yazmis olmalı, sonra ikinci bolume ve boylece devam etmistir.” Birinci cildin sayi siralamasından elde ettigi sayfayı cikardi. “ Sanirim bu ilkinden baslamam iyi olacak.”

“ Bence biraz uyuman iyi olacak asil.”

“ Bir dakikacik,” diye genc adami basından savdı Alexis.

Derek elini uzatıp dusurdugu sayfayı aldı. “ Eger inatçılık edeceksen bende sana katilabilirim pekala.” Odada yalnızca bir tek masa olduğundan çalışmak için yataga kuruldu. Bunun bir hata olduğu bastan belliydi. Biraz

sonra Alexis onun duzenli nefes alislarini fark etti. Genc adam elinde hala duran kagitla uyuyakalmisti. Genc kadin icten bir gulumseyle isine dondu.

Hep degisik yerlerden baslayarak sayfayi defalarca okudu, ta ki son satira gelene dek. Iste, birdenbire karsisina cikivermisti! **Hapsegirdigim yere git.** ` Hapse girdigim yere git!`

Heyecan her tarafini sarmisti. Baska ip uclari arayarak devam etti, ama baska bir sey yoktu. Yazinin geri kalani abuk sabuktu. Stone her kitaptaki mesaji, hicbir anlama gelmeyen bir harfler kumesiyle gizlemisti.

Genc kadin ikinci sayfaya gecti.

Iste, tam ortada, **'Kasabadanyirmikilometreuzaklas,'** yaziyordu.

" Kasabadan yirmi kilometre uzaklas," dedi Alexis yuksek sesle.

" Pekala, ise basladik iste. Bakalim burada baska bir sey var mi?" Hayir, o sayfada baska bir sey bulamadi.

'Sogutkorusunubulenortasinagit.' " Sogut korusunu bul en ortasina git." E, peki ya sonra? Derek'in elindeki kagidi cekerken genc kadinin elleri titriyordu. O da gomukyerinin butun ayrıntilarini tarif ediyordu. Bunlari yazarken kendisini sarhos gibi, ayni zamanda da keyifli hissediyordu.

" Derek!" diye bagirdi genc adami sarsarak. " Derek, uyan!"

" Uyumuyordum ki, yalnızca gozlerimi dinlendiriyordum,"

" Hadi bakalim, gozlerini bir de bunda dinlendir!" dedi Alexis calismasinin sonuclarini onun burnunun dibine uzatarak.

Harpers Ferry, yuzyil onceki soygundan bu yana epey degismisti. Ancak Alexis bu degisimin en az duzeyde gerceklesmis olmasini umuyordu. Rustik gorunumlu kucuk kasabaysa dort yuzun biraz ustundeki nufusuyla pek umut verici gorunmuyordu. Cevre butunuyle John Brown'un anisina ve onun Ic Savas'taki direnisine adanmisti. Burada bir ipucu bulabilecekler miydi acaba?

" Baslamak icin en uygun yer yerel gazetenin burosu," dedi Derek. John Brown Mumya Muzesi'nin yanindan gecelerken.

Alexis yerinde kipirdandi. Derek'in arabayi kiraladigi Parkersburg havaalanindan buraya kadarki araba yolculugu onu perisan etmisti.

" Eger oyle bir sey varsa tabii. Bana sanki zaman burada John Brown'la birlikte durmus gibi geliyor."

" Hayir, Stonewall Jackson kasabayi ele gecirince donakalmislar sanirim."

Bu duygular karmasasi Alexis'i suruklemektedir. Bir parcasi bu kovalamacanin heyecanina kapilmisti, Sawyer'in ne kadar onunde olduklarini, adamin onlari Harpers Ferry'ye kadar izlemeyi basarip basarmadigini merak ediyordu. Adam arkalarini doner donmez karsilarina cikiveriyordu sanki.

Bir parcasi da hala asil sonuc icin endiseleniyordu. Altini bulana dek... tabii eger bulabilirlerse Sawyer'den yakalarini kurtarabilseler bile, sonra ne olacakti? Sawyer hala hayatinda bir sorun olmaya devam edecekti... Derek'se olmayabilirdi. Altini bulduktan sonra onunla kalmasi icin bir sebep kalmayacakti. O, ucari ve kestirilemez hayatini surdurecek, genc kadin da New York Halk Kutuphanesi'nin koridorlarına donecekti. Hayati kataloglayip gerekli isaretleriyle raflara yerlestirmek icin.

Pek tabii, cevredeki en zengin kutuphaneci olacakti, artik elli bin dolar eskisi kadar uzun dayanmiyordu, ama gene de hic fena sayilmazdi. Hatta ona Derek'i bile unutturabilirdi.

Gene de bundan pek emin degildi ya, neyse.

Hayatinda hic olmadigi kadar karmakarisik ve kararsiz hissediyordu kendisini.

" Derin bir uykuda gibisin," dedi Derek arabayi Ciliffside Hani'nin park yerine cekerken.

" Haritayi dusunuyordum." Genc kadin anlik dalginligini gizlemeye calisti hemen.

" Bu konuda kendine duseni yaptin dogrusu."

" Simdi ne yapiyoruz?" dedi Alexis iceri girerken.

Derek sesini alcaitti. " Kucuk bir otele kayit yaptirirken arkadas canlisi resepsiyon gorevlilerine pek cok soru sorabilir insan. Etrafta dolanmaktan daha kolaydir bu."

Sonra Derek genc kadinin gozleri onunde bambaska birisine donusuverdi. Resepsiyondaki adamin elini icten bir tavirle sikarak.

" Merhaba," dedi. " Ben H. F. Bradley." O yumusak Guneyli aksani kaybolmustu. Onun yerine bir New York'unun sozcukleri yutan tonu gelmistti. " Burada bir is tatili icin bulunuyorum, ne demek istedigimi anladiniz degil mi?"

Alexis onun kayit defterine adlarini yazisini izledi. El yazisi , her zamanki stilinden farkli olarak iri, aceleci ve akiciydi. Sanki tepeden tirnaga tumuyle degismis gibiydi genc adam.

Alexis gercek Derek Montaigne'e mi asik oldugunu merak etmekten alamadi kendini. Ya da dunyada bir Derek Montaigne olup olmadigini. Isleri halletmek icin takindigi bir kisilik de olabilirdi bu. Adamin bunu nasil zahmetsizce basarabilecegini goruyordu iste ve bu da onu cok rahatsiz ediyordu. Bu bukalemuna asik olmak kolay bir is degildi.

Resepsiyon gorevlisi Derek'in bahsettigi anlami yakalamaya calisarak gulumsedi. Cok fazla zorlanmasi da gerekmedi. Derek anlatmakta pek hizliydi.

" New York Times'tan bir gazeteciyim." Derek adama oyle hizla bir kart gosterdi ki bu pekala da ehliyeti olabilirdi. Alexis saskinlik icerisinde seyrederken gercekten de oyle olabilecegini dusundu. " Yerel gazetenizin editoruyla biraz cene calmak istiyordum da. Kendisini nerede bulebilirim?"

Gorevli neredeyse bos olan anahtar rafından bir anahtar aldı. Su gecen hafta isler iyi gitmistti. Hele yazın hep boyleydi, ana babalar cocuklarına Harpers Ferry'de azicik gecmis tarihi ogretmek isterlerdi bu mevsimde. " Harper Gazette de," diye cevap verdi Derek'e anahtari verirken. " Uc blok asagi yuruyup sola donun."

Derek minnetle basini salladi. Sonra aklina bir sey gelmis gibi duraksadi. " Ah, adi ne demistiniz?"

Adam bunu soylememisti, ancak mesele cok onemli olmadikca da turistin yanlisini hicbir zaman duzeltmemek gerektigini de uzun zaman once ogrenmistti. Bu durumda da musteriye uymak isine gelecekti. " Horace Waterley."

Derek isaret parmagiyla bas parmagini bitistirip adama 'tamam' isareti cekti.

" Neydi bunlar?" diye sordu Alexis yeniden sokaga cikarlarken. Genc adamin aksanini kastediyordu. " Adeta bir Guneyli, Evine Don! gosterisi izlemis gibi oldum."

" Strateji, sevgili Alex, Strateji. Bin hadi."

" Ama buro topu topu uc blok otedeymis ya," diye hatirlatti genc kadin. " Yuruyebiliriz de."

“ Ancak ne bulacagimiza bagli olarak, geri de donmeyebiliriz.”

Alexis arabaya binerken “ Hicbir sey sonrasi bilinebilen bir hayata benzemez,” diye mirildandi.

“ Bilinirlik bu kadar onemli mi senin icin?” dedi Derek arabayi calistirirken.

Hayir, degildi. Gecen hafta oyleydi. Ancak gecen hafta, durmaksizin toparlanmasi gereken karisiklik, yani Derek Montaigne ortada yoktu. Simdiyse genc kadin kendisini bir firtinaya kapilmis gibi hissediyordu. Nefesini tutmasi pek kolay degildi.

“ Bilinirligin de bazi avantajlari vardir. Guvenilecek birkac sey olmasi guzel bir sey,” dedi kacamak bir tavirle. Ya da galiba pek o kadar kacamak degil. Genc adama bir mesaj gonderiyordu... Ona guvenebilmek istedigini yani.

Derek sessizdi, Alexis onun kendisini duyup duymadigini, ya da cevabinin keyfini kacirip kacirmadigini merak etti. Acaba gizli anlami yakalamis miydi? Bu onu korkutmus muydu yoksa? Tabii ki olabilirdi boyle bir sey. Bagimlilik, Sawyer’in elindeki silahthan daha fazla korkuyor olmaliydi mutlaka.

Alexis koltuguna iyice gomulup dumduz ileri bakmaya koyuldu.

Araba, aniden buyuk kentlerin gazete burolariyla uzaktan yakindan hicbir ilgisi olmayan, yikik dokuk, iki katli bir binanin onunde duruverdi. Cantasini omuzuna atip Derek’in ardisira tahta cerceveli kapilardan iceri girerken ‘buyuleyici’ kelimesi Alexis’in aklinda dolasmaktaydi. Buro tipki Benjamin Franklin’in kendisini evinde hissedecegi bir yere benziyordu. Henuz elektronik olmamis daktilolarin tikirtisi odayi dolduruyordu.

Derek uc sira masayi gecti. Alexis o gecerken herkesin donup baktigini fark etti. Kadinlar onu aniden kivilcimlanan bir ilgiyle, erkekler de biraz kiskanclikla suzuyorlardi. Derek bir odayi etkilemeksizin birakmazdi. Besbelli ki genc kadinin hayatini da degismeksizin birakmayacakti. Bu dusunce geldigi gibi aniden siliniverdi. Alexis hemen onundekiler disinda baska bir sey dusunmemeye zorladi kendisini.

Hemen onundekiyse, kisa kollar, demode yakali beyaz gomlegi gelip gecen yazlar boyunca belirgin ter lekeleriyle sararmis, kipkirmizi yuzlu bir adamdi. Kizil renkli, asi bir sac tutami oldukca garip bicimli kafasinin tepesinde dikilmis duruyordu. Neticede tam bir armuda benziyordu. Gurleyen bir sesi olan armuda.

“ Size icin ne yapabilirim?” diye sordu beline ulasmayi reddeden pantolonunu yukari cekistirerek. Pantolon savas alanini coktan terk etmist. Gene de adam aliskanlikla hala asiliyordu, ya da belki de sinirli bir enerjiden bu.

“ H. F. Bradley, The New York Times’tan,” dedi Derek. Adamin gozlerine aniden bir ilgi oturuverdi. Soluk yuzu daha canli bir renge burundu. Derek’in elini onu dost bir gazeteci gordugunu belirtircesine yakaladi. “ Sizin icin ne yapabilirim Bradley?” diye sordu Derek’in omzunun uzerinden bakarak. Alexis’i fark edip cabucak suzdu onu. Genc kadin tartilmakta mi oldugunu, yoksa adamin onun bir fotagrafci olmasini bekleyerek ustunde bir kamera mi aradigini bilemedi.

“ Insanlarla ilgili bir program hazirliyoruz, Guney’deki yerel efsanelerle ilgilenmekteyiz...”

Vay canina, mezarinda curuyen koca John Brown var ya iste...”

Alexis adamin her an hikayenin geri atlayabileceginden korkuyordu. Belli ki Derek’in de aklindan gecmist, genc adam hemen atildi.

“ Hayir, hayir onun cicigini cikardilar. Herkes biliyor John Brown...”

“ Sey,” dedi Waterley pantolonuna bir kez daha asilarak. “ Bir de devrimin Bunker Hill yerine burada baslamis gercegi var...”

Derek basini salladi. " Bu bizim dusundugumuzden de muthis bir sey."

Editor kolunu genc adamin omzuna atip, onu darmadaginik brosunu yari cekerek yari yol gostererek gotururken, bagrina basiyordu sanki. Alexis kendisini sessiz bir ortak olarak hissetmeye baslayarak onlari izledi. Ama zaten, oyle Derek gibi ha deyince durumlara uyuvermenin kendisi icin pek kolay oldugunu sanmiyordu. Ancak isler cikmaza girdiginde de Sawyer'a blof yapmayi denemis, ayrica bir kez kutuphanedeki kitaplara ulasmalarini da saglamisti. Belki de, her seye ragmen o kadar kotu degildi canim.

Ama su anda Waterley'le ortak bir sigara tutturmekte olan Derek'le kiyaslandiginda, aceminin teki, ormanda yolunu yitirmis bir bebektir.

" Yani," diyordu Derek, " Bana ve asistanima eski gazeteleri gosterirseniz ayaginizin altindan cekilip sizi isinizle bas basa birakacagiz."

Waterley yigili kagitlar ve yazilar yuzunden uzeri gozukmeyen masasina bakti. " Neden ben de size yardim etmeyeyim? Burada pek cok oyku vardir..."

Sessiz sessiz oturmaktan sikilan Alexis " Hayir, biz gercekten cok eski efsaneler ariyoruz," diyerek atildi. Yumusak sesi Waterley'den begeni dolu bir bakis almisti.

" Tipki ic savasi gibi," diye basladi Waterley.

Alexis basini sallayarak araya girdi. " Tamamen."

" Yani biz eski sayilarinizi sakladiginiz yere gotururseniz tabii," diye usteledi Derek. Alexis'e bir bakis firlatarak. Bu isaret uzerine genc kadin ayaga kalkti.

" Tabii, gelin hadi." Adam arkasina dusmeleri icin koca elini salladi. Uc sira masayi gecip kendi burosu kadar duzensiz bir odaya girdi. Oda eski gazetelerle tumuyle karman cormandi. Alexis yuzunu burusturdu. Ayni zamanda da tozla kapliydi her yer. Genc kadin Derek'le tanisali beri ne kadar cok toza bulanmis olduguna sasiyordu. Toz tehlike ve kendinden gecis. Bunlarin birbirine pek uymadigini dusundu, ama hayatinin son zamanlarini tamimliyorlardir iste.

Basini egmis dua eden gri renkli bir zurafaya benzeyen bir seyin, Gazete'nin mikrofilm makinesi oldugu ortaya cikti. Alexis buradaki personelin henuz bir bilgisayara sahip olmadiklarini bilmeliydi. Waterley bir zamanlar seffaf denilen cinsten olan tozla kapli, catlak plastik kapagi kaldirdi. Tozlar uzerine dogru savrulunca Alexis geri cekildi.

" Uzgunum," diye homurdandi Waterley kapagi makinenin ustunde durdugu uzun masanin arkasina firlatirken.

" Kimse kulmanyali epey zaman oldu da."

" Belli oluyor," diye atildi Alexis. Oda onda tam bir klostrofobi uyandiriyordu. Kutular dolusu kaydedilmemis gazete dokuza on ikilik alana sacilmis, birisinin onlari kagittan filme gecirecek zaman bulmasini bekliyorlardir.

Waterley kosede duran bir dosya dolabina gidip pasliya benzeyen celik bir cekmeceye asildi. Dolap ona takilmaya kararli gorunsede guclu bir cekis, cekmeceyi pasli kenarlarini gicirdatarak disari cikardi. " Eski mikrofilmleri burada saklariz," diye belli belirsiz isaret etti.

Alexis cekmecenin icine goz gezdirdi. Dosyalar adamin masasindakinden daha iyi saklanmiyordu burada. Iclerindeki film olan kucuk kutucuklar, zaman siralamasi olmaksizin gelisi guzek yigilmisti.

Alexis butun bundan hic de rahatsiz olmamisa benzeyen Derek'e bakti kuskuyla. Neden olsundu ki zaten? Icindeki bir agirlik ona, mikrofilmlerle ve bunu izleyen goz agrisiyla ugrasacak olan kisinin kendisi oldugunu

soyluyordu.

" Kasabaniz John Brown'un basarisiz direnisiyle unlu olduguna gore," dedi Derek, " ise pekala bununla baslayabiliriz. Ic savas'a ait dosyalar nerede olabilir?"

Waterley kizil saclari her yone dagilarak basini kasidi. " Belki de bundadir," dedi en alttaki cekmeceyi isaret ederek. " Tabii bunu garanti edemem. Yalnizca on bes yildir buradayim ben. Korkunc bir hengame devraldim zaten."

' Bayagi da toparlamis,' diye dusundu Alexis.

" Onceki editor her seyden habersiz oldugundan organizasyon nedir bilememis," diye acikladi adam kendisine sanki suc ortagiymiscasina basini sallayan Derek 'e bakarak. " Sey yapabilecegim bir sey olursa haber verin. Cok onemli bir hikaya var da, her an patlak verebilir." Sonra onemli bir isi varmiscasina yanlarindan ayrildi.

" Herhalde yakinlardaki bir kedinin bir suru yavru dogurmasiyla filan ilgilidir. ' Babanin kim oldugu konusundaki arastirmalar Bayan Kedi yeniden sagligina kavustugunda kesinlik kazanacak,' dedi Alexis bir sipikeri taklit ederek. Perisan haldeki odaya bir goz gezdirdi, ise baslamak icin pek isteksiz bir hali vardi.

Derek'se boyle tembelce duygulara yenilmemisti. " Hadi bakalim, ise baslayalim," dedi Waterley'in gosterdigi alt cekmeceye asilarak. Cekmece acilana kadar bir kac defa ugrasmasi, gerekti.

" Hakli miymis?" diye sordu Alexis.

" Eger toz bir isaretse evet." Derek bir film kutusu cikarip elinde cevirmeye basladi. Kutuda hic bir etiket filan yoktu. " Bunun ne kadar eski oldugu da bir tahmin meselesi."

Alexis'in cesareti kirlilmisti. " Samanlikta igne aramaktan baska bir sey degil bu," diye sizlandi. Sonra neden kitaplara gomulu altinin kesin yerini tarif etmedigini dusundu.

Icini cekip masaya bir iskemle yanastirdi. Yani yanastirmaya calisti. Iskemle yurumemekte direniyordu. Hic kuskusuz yere yapismisti. Toz bu arada kumtasina donusuyordu cunku.

Iskemleyi istedigi yere cekmek icin ugrasirken, " Burada havalandirma yok," dedi Butun bunlar bir bitse paradan payini alip Alaska'ya tasinacakti.

" Cok uzun kalmayacagiz zaten," dedi Derek film kutusunu uzatarak.

Genc kadin onun elinden alip makineye takti kutuyu.

" Uzun'u tanimlasana."

" Gelecek noel'den once cikariz yani," dedi genc adam onu basinin tepesinden operek.

" Harika," diye soylendi Alexis aleti calistirirken. Hayatinin son demlerini yasayan bir vakumlu temizleyicisinin alcak ugultusu duyuldu ve ekranda soluk bir aydinlik belirdi. Genc kadin agir agir filmi cevirdi.

" Su adam neden treni Charleston'da soyamamis sanki? Orada hikayeler tarih oncesi bir mikrofilm makinesine degil, bir bilgisayara gecirilmis olurdu."

" Kendisini bir daha gordugum zaman bu noktayi hatirlatirim," dedi Derek alayla.

Sonra dizlerinin uzerinde comelerek kutulari arastirmaya basladi. Ucte birinden azinin ustunde tarih vardi ancak. Geri kalanlar coktan etiketlerini kaybetmislerdi.

" Sendeki ne?" diye sordu genc adam uzerinde tarih olan kutulari digerlerinden ayirmaya koyularak.

" Bin sekiz yuz doksan," dedi Alexis filmi geri sararak. Sonra kutuya geri koyup " Baska," dedi elini uzatarak.

" Bunu dene."

iki saat kadar sonra calismalari henuz meyvesini vermemisti. Alexis sertlesen boynunu ovarak gozlerini kirpistirdi. Gozleri sulanmaya baslamisti.

" Derek aciktim." Sanki gunlerdir yemek yememis gibi hissediyordu kendisini. En son yedigi yemegi hatirlamaya calisti.

" Bakalim disarida kendimize bir seyler bulabilecek miyim? Korkmazsin degil mi?" Genc adam endiseyle etrafa bakindi.

" Tabii," dedi Alexis. " Burada basima ne gelebilir ki? En kotusu minnacik tarihleri okuyarak kor olabilirim. Kontrol ettiklerimize bir baksana." Masanin bir tarafindaki koca film kutulari yiginini gosterdi basiyla. " Kisa surede aradigimizi buluruz."

" Bu benim kizim iste," dedi Derek onu operek.

' Onun kiziymis! Ne kadar basmakalip bir deyim,' diye dusundu onun arkasindan bakarken. Ayrica da ne kadar cok istiyordu bunun dogru olmasini. Yeniden icini cekti.

Siradaki filmi alip makineye takti. Filmi gerekli dislilere gecirmek icin cekistirdi. Cok caresizdi. Derek'le kalmak, altini bulmaktan daha cok mesgul ediyordu aklini. Kendisinin ona gerekli olduguna inandirmak icin bir sey yapmak zorundaydi. Bir sekilde onun ayrilmaz bir parcasi oldugunu kabul ettirmeliydi. Tipki zekasi ve cekiciligi gibi yani.

Adamin temelsiz iyimserligini dusundu makinenin yanindaki tutuk dugmeyi cevirisken. **1 mart 1865** gunu...Bir sekilde Derek'in olaylari onun gibi gormesini saglamasi gerekiyordu. Bir sekilde...

Alexis filmi cevirmeyi birakti. Gozlerini birkac kez kirpistirarak filmi yeniden tarihe dondurdu. Oncelikle **Mart**. Derek soygunun hemen savasin bitiminden once gerceklestigini soylememis miydi? En sonunda yani? Once ilk hikayeyi taradi, ardindan ikincisini, sonra oburunu.

Bir ses dikkatini cekti. " Dondun mu hemen?" diye sordu arkasina donme zahmetine katlanmadan.

Ancak hicbir cevap alamayinca kafasini kaldirdi. Odada kimse yoktu. Ensesinin urperdigini hissetti. " Kimse var mi orada?" Aptalcaydi bu. Aklinin ona oyunlar oynamasina izin veriyordu. Bu odanin yalnızca bir tek kapisi vardi.

Gorebildigi bir tek kapi yalnızca diye dusundu aniden. Ya su dosya dolabinin ardinda gizli bir tane daha varsa? Dolap tepeye kadar kagitla doluydu. Arkasini goremiyor ve duvara dayali durdugunu tahmin ediyordu yalnızca.

' Ise devam et,' dedi kendi kendisine. Yapabilecegi en iyi sey buydu. Aradigi makaleyi ne kadar cabuk bulursa buradan ve bu rahatsiz edici havadan o kadar cabuk kurtulurdu. Ve de temiz havayi icine o kadar cabuk cekerti.

Sonra sesi yeniden isitti. Butun sinirleri ayaga kalkmisti, vucudu karincalanliyordu. " Pekala, neler donuyor burada?" dedi yuksek bir sesle. Titrek bacaklarla iskemleden kalkarak orada olabilecek herhangi birisini korkutmak umuduyla en uctaki raflara yuruyerek bir gosteri yapmaya calisti. Dolabin arkasina dolanirken bir

golgenin diger tarafa kaydiginini gordu. Kendisinden pek de uzun boylu olmayan bir golge. Sawyer!

Az kaldi kacip gitmek arzusuna yeniliyordu. Ama onun yerine, " Bu kez o kadar kolay olmayacak," dedi " Cantamda bir silah var. Neden geri donup noterlige devam etmiyor ve bizi izlemekten vazgecmiyorsun?" Yuregi agzindaydi adeta.

" Neden bahsettiginizi anlamiyorum, bayan," diye karsi cikti yuksek tonlu bir ses. Alexis karsisinde dikilen kisa, on dort yaslarindaki tiknaz gence bakti. Asi bir tutam kizil sac, cocugun gozlerine dusuyordu. " Beni burada buldugunuzu babama soylemeyin n'olur," diye yalvardi.

" Mr. Waterley'ye mi?" diye tahmin yuruttu Alexis. Su kizil saclarla baska kimin cocugu olabilirdi ki bu velet.

Cocuk basini salladi. " Adim Billy Waterley. Onemli gazetecilaeri is basinda gormek istemistim yalnızca. Pek bir sey yapamiyorsunuz degil mi? diye sordu basiyla mikrofilm makinesini isaret ederken sesi biraz dus kirikligina ugramis gibi cikiyordu.

" Pek bir sey gibi gorunmeyebilir," diye kabul etti Alexis.

" Ama, dedikleri gibi, gorunus aldatici olabilir."

Cocuk sikilmisa benziyordu. Sonra aklina bir sey geldi.

" Sahiden silahin var mi?"

" Hayir yalnızca seni korkutmak icin oyle soyledim."

Cocugun sikkin bakislari geri geldi. " Eh, ben artik gitsem iyi olacak."

Alexis elini onun omuzuna koydu. " Iceri nasil girdin sen?"

Cocuk dolabi isaret etti. " Orada bir kapi var da."

" Gizli bir gecit mi yani?" diye sordu genc kadin gulumseyerek.

" Onun gibi bir sey iste. Gelip insanlari seyretmek icin guzel bir yer. Gladys ve B.J.buraya sik sik gelip oynasirlar," dedi cocuk cikarken.

Alexis basini sallayarak cocukta tam bir mufettis tavrini oldugunu dusundu. Gladys'le B.J.de bu korkunc mekani randevulari icin kullanmak zorunda kaldiklarina gore oldukca zor bir durumdalardi herhalde. Ancak ask, yonetimi ele alinca, akil bazen unutuluverirdi, toz topragin icinde. Genc kadin yeniden gulumsedi.

" Hadi bakalim, ise donelim," dedi kendi kendine yerine otururken. Gozlerinin rasladigi ilk sey bir mansetti; Curetkar bir Tren Soygunu.**Para bulunamadi.**"

BOLUM ON BES.....

Soygunun ayrıntılarını ve adamın bunu izleyen yakalanışını okumaya oylesine dalmisti ki Derek'in geri dondugunu isitmedi Alexis. Genc adam elini omzuna koyunca irkiliverdi aniden.

" Sakin ol,' dedi Derek, "Benim. Kimi bekliyordun ki?"

Genc kadının omuzları gevseyerek dustu. " Sawyer'in her an bize saldirabilecegini dusunuyorum hep."

Derek basini salladi. " Sawyer altini bulmamizi bekleyecektir mutlaka. Onunla ondan sonra ugrasmamiz gerekecek."

Alexis ona dikkatle bakti. "Nasil bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Yalnizca bir tahmin bu."

"Pek de bilimsel dogrusu," diye alay etti genc kadin.

Derek onun elestirisini hic umursamadi. "Tahminlerim hayatim boyunca bana yardim etti ve hala yasiyorum," dedi kollarini iki yana acarak.

"Bunu inkar edemem," diye onayladi Alexis. Sonra mekaleyi okumaya dondu yeniden.

"Ac oldugunu saniyordum." Derek getirdigi kagit torbayi acip one egilerek bir selam verdi ve yagli kagida sarilmis bir sandvic uzatti ona.

Genc kadin basini kaldirmadan aldi sandvici.

"Sansimiz nasil gidiyor?" diye sordu Derek kendininkini acarken.

"Iyi," dedi Alexis. Agzi et ve sos karisimi bir tadi olan bir seyle doluydu. Bayat et ve sos.

Derek sandvici masaya dusurdu. "Neden bir sey soylemedin?" diye sordu onun omzunun uzerinden hafifce aydinlik olan ekrana bakarak.

"Bu ani biraz uzatmak istedim," diyerek guldu genc kadin. Artik heyecanini dizginleyemiyordu. "Iste bu," dedi ekrana vurarak. "Cok agdali bir lisanla bizim curetkar hirsizimizin tam olarak nerede yakalandigini anlatiyor. Sogut korusundan bile bahsediyor."

Genc adam hikayeyi okurken onun profilini seyretti. Derek'in heyecaninin kontrol edilemeden yuzune yayildigini gorebiliyordu. Birden Alexis'i kollarina alan genc adam.

"Basardin!" diye bagirdi Alexis'i sapirtiyla operek. Bu, mekaleyi buldugu icin bir opucuktu. Alexis icin degil, altin icindi. Genc kadin fazla aldirmadi bu yuzden.

aylarca

28.11.2006 11:38

Derek bunu fark etmemise benziyordu. Anlatilan yeri yazmakla fazlasiyla mesguldu. "Bununla ilgili baska bir hikaye var mi?"

Alexis basini salladi. "Bilmiyorum. Daha o kadarini okuyamadim. Neden ben bu filmin geri kalanini okurken sen de o mayonezin yere dokulup dokulmedigine bakmiyorsun?"

Derek yerdeki mayonezi silmek icin sadvicini sardigi kagidi kullandi.

"Sana koca bir restoran satin alacagim," diye soz verdi neseyle.

"Bir sandvic daha iyi olur," dedi Alexis filmi ileri sararak. Gozleri yaniyordu, ancak filmin sonuna gelene kadar gozlerini ekrandan ayirmadi. Ondan baska tek makale idamin ayrintilarini vererek adaletin gerceklestigini muzaffer bir edayla anlatan kucuk bir yaziydi. Adam asmaktan urkutucu bir keyif aliyorlardi sanki. Bunu Derek'e de soyledi.

"Televizyondan once eglence pek azmis," dedi genc adam sakadan.

Alexis urperdi. Bunun nedeninin Derek'in sozleri mi yoksa onlari bekleyen sey in heyecani mi oldugunu bilmiyordu.

Onlari ne bekliyordu peki? ihtiyaclari olan butun ipuclarini ele gecirmislerdi. Artik mesele yalnızca yeri ve altini bulmakti. Tabii bir de Sawyer'ı hesaba katmak gerekti. Ondan sonra kendisini sonuca vardıkları için teselli etmesi gerekecekti. Bunu basarabileceğinden pek emin degildi.

Derek filmi dislilerden cikarirken " Nedir bu eksi yuz?" diye sordu. Alexis kipirdamaksizin oturmus, dumduz ileri bakiyordu, akli dusunceleriyle karmakarisikti.

"Seyyy... Gene Sawyer'ı dusunuyordum da," dedi iskemlesinden kalkarak.

Derek arkasından yaklasip kollarini onun beline sardi. Genc kadini kendisine cekerek " Onun hakkında kaygılanma," dedi. " Senin canini yakmasına izin vermem."

Derek'in sozleri sicak ve rahatlatıcıydı. Simdi onun bu kadar yakininda olmak hem cok guzel bir his, hem de bir iskenceydi. Genc adamin varligini tumuyle icini doldurmak istemesine ragmen, boyle yakin gecirdikleri her an ayrılıslarina daha guc dayanmasına sebep olacakti.

Derek genc kadinin ensesine egildi, ama onu tekrar opemedi Alexis sertce bu kollari belinden siyirdi. " Gitmemiz gerekmiyor mu sence? Belki acele edersek Sawyer bizi bulmadan oraya varip altini ortaya cikaririz."

Derek ilk kez pek iyimser gorunmuyordu. Sawyer hic durmadan ugrasilmasi gereken bir nesneydi. Ama Alexis'i uzmek istemeyerek hicbir sey soylemedi.

Birlikte odadan cikarlarken genc adam dosya dolabinin arkasından bir ses isitti. " Neydi bu?" diye sordu geri donmeye niyetlenerek.

Alexis onu kolundan tutup cekti. " Sadece bizi hos bir durumda yakalamayi uman editorun oglu."

Genc adam anlamaz gozlerle bakti ona. " Bu onun hobisi." Arkasini donmeden elini dolaba dogru salladi. " Uzunum Billy, bu sefer sansin yok galiba."

" Pek garip arkadaslar ediniyorsun," dedi Derek kapiyi arkalarından cekerken.

" Evet," dedi Alexis ona bakarak. " Biliyorum."

Ikisi de Sawyer'in saklandigi yerden ciktigini gormemisti.

Yardimlarini belgelemek için fotoğraflarını cekecekleri sozuyle Waterley'den ayrıldıktan sonra Alexis ve Derek arabalarını park ettikleri yere kostular.

Alexis koltuguna yerlesirken arka tarafta duran garip aletler ilisti gozune. Kucuk bir baltayla bir kurek arabanın bir tarafina dayali duruyorlardı. " Bunlari ne zaman aldın?"

" Nalbur hemen kahvenin yanındaydı da."

" Simdi butun ihtiyacimiz bir harita."

Derek torpido gozunu acararak bir harita uzatti. " Buradaki tek benzin istasyonumuzdan," dedi kaldirimdan ayrilarak. " Siki dur hazine, biz geliyoruz."

Benzinciden alınan haritayla, kitaplardan cikarttiklari arasında gidip gelerek Harpers Ferry'nin yirmi kilometre disina ciktilar. Derek arabayı yolun kenarina cekti.

" Burasi oldugundan emin misin?" diye sordu Alexis etrafına bakinarak. Cevre issiz gorunuyordu. Ortalikta tek

bir ciliz sogut bile yoktu. Ama, agaclar kesilmis de olabilirdi tabii ki.

“ Mekale kasabanin guneyine dogru yirmi kilometre diyordu. Ama...”

“ Ama ne?”

“ Kasaba o zamanlar simdiki kadar buyuk olmayabilirdi. Kasabanin bin sekiz yuz altmis besteki tam sinirlarini gosteren bir haritaya ihtiyacimiz var bizim.” Genc adam yeniden arabayi calistirdi.

“ Bir harita daha,” diyerek icini cekti Alexis. Sungusu iyiden iyiye dushman. “ Bu is bittiginde sayisiz haritamiz olacak. Nereye gidiyoruz?” diye sordu Derek arabayi dondururken.

“ Kasabaya donuyoruz. Gerekli bilgiyi tapu dairesinden aliriz.”

“ Bu is fena halde karisiyor,” dedi Alexis.

Derek gulumsedi. “ Biliyorum. Eglenceli ama, oyle degil mi?”

“ Butun bu kosturmaca ve entirikalardan gercekten hoslaniyorsun, degil mi?”

“ Tabii. Bir seyden zevk almazsan onu neden yapasin ki zaten? Hayat uzulmekle harcamak icin cok kisa Alex. Ne istedigine karar ver, sonra da gidip onu en iyi bildigin sekilde ele gecir.”

Alexis bir sey soylemedi. Genc adama istediginin o olduguna karar verdigini ve de onu bildigi gibi-bir kez nasil olacagini bulur bulmaz yani- kovalayacagini soylese Derek’in ne diyecegini merak ediyordu.

Kasabada tabu dairesi olmadigini anladilar. Alexis hic sasirmamisti buna.

“ Tabii,” dedi resepsiyon memuru, “ Ilce kaymakamligina da gidebilirsiniz. Orada butun haritalar vardir.”

“ Nerede orasi?” diye sordu Derek.

“ Eyalet baskentinde.”

Alexis inlemesini gizlemek zahmetine katlanmadi. “ Peki bize yardim edebilecek, yerel efsanelerden haberi olan yasli biri yok mu?”

“ Sey, sanirim var,” dedi adam agir agir. “ Ama Silas’tan pek bir sey ogrenebileceginizi sanmam.”

“ Neden? Bunak filan mi?”

“ Hayir daha cok sarhos,”

Alexis Derek’e bakti. “ Bir deneyelim. Charleston’a geri donmekten iyidir hic olmazsa.”

Derek bir kahkaha atti. “ Bayagi kaptirdin bakiyorum.”

“ Yalnizca vakit harcamamaya calisiyorum.”

Resepsiyon gorevlisi bu konusmadan oldukca saskina donmuse benziyordu.

Alexis, “ Silas’i nerede bulabiliriz?” diye sordu ona.

“ Barda filan takiliyordur herhalde. Ya icinde ya da disinda.”

Silas disardaydi. Onu biriyle karistirmanin da imkani yoktu. Ince, uzun bir adamdi. Pek sevilen bir biranın reklamini yapan yesil neon isikli cemekana dayanmistti. Tek sevdigidinden ayrilmis bir asiga benziyordu.

Biraz daha derli toplu giyinse, yikanip tiras olsa altmislarinin sonlarina, ya da yetmislerinde bir adama benzeyebilirdi. Ama simdi daglar kadar yasli gorunuyordu. Ona yaklasirken Alexis adamin yasini kestirmenin cok guc oldugunu dusunuyordu. Birkac gunluk tirassiz kircil sakalli, cicek bozugu yuzunde, yillar boyunca olusmus kederli bir ifade vardi. Bu her gelip geceni bir anda sucluluk duygusuna kaptirmak icindi.

“ Silas misiniz?” dedi Alexis.

Bugulu gozlerde bir hayat kivilcimi parladi, adam egilerek selam verdi. Sapkasi da bu arada bir tutam kalmis saclarini ortaya cikararak basindan dustu.

“ Sizin icin ne yapabilirim guzel bayan?”

Alexis adamin sesinin gurlugune hayret etti. Bu ses tok ve derindi, yeri bir tevarna kapisinin onu degil, bir tiyatro sahnesi olmalidi.

“ Rivayete gore,” dedi Derek, Silas’in obur yanina dolanip kolunu adamin omzuna atarak, “ Bize biraz bilgi verebilirmissiniz.”

“ Kimbilir, belki de...” dedi adam ihtiyatli bir tavirle. ‘Belki de zamaninda o da bir oyuncuydu,’ diye dusundu Alexis. Derek de boyle mi olacakti acaba sonunda? Yo, hayir, Derek boyle olamazdi. O ickiyle degil ruyalariyla yasayan bir tipti.

“ Ama sey, bogazim cok kuru da.” Silas omzunun ustunden tevarnanin kapisina bakti. “ Neden sohpetimize icki icerek devam etmiyoruz?”

Derek cuzdanini acip bir yirmi dolarlik cikardi. Ama Silas almak icin uzaninca geri cekti parayi. “ Simdi konusacagiz, senin aclin daha berrakken yani.”

“ Birazcik bilgiye ihtiyacimiz var yalnizca,” dei Alexis.

Silas’in gozleri yirmilikteydi. Sanki gokkusaginin ucunu gormuscesine parliyorlardi. “ Tabii, tabii. Ne istiyorsunuz?”

“ Resepsiyondaki adam sizin uzun zamandır buralarda oldugunuzu soyledi,” diye cevap verdi Derek yumusak bir sesle.

“ Butun hayatim boyunca, tipki babam ve de onun babasi gibi,” dedi Silas. Alexis bir an umuda kapilir gibi oldu. “ Bir ickide mi yok? Dilim damagim kupkuru.”

Derek anlayisli bir tavirle basini salladi ama tavernaya girmek icin hicbir harekette bulunmadi. Bu umdugundan da iyi bir sonuctu. Adam buranin yerlisiydi. “ Bize ogrenmek istediklerimizi anlatir anlatmaz. Buyuk baban kasabanin daha onceleri bundan kucuk oldugundan hic bahsetmis miydi? O gencken yani?” dedi Derek. Yukselen heyecani yuzunden, kelimeleri birbirine karistiriyordu.

Bulanik gozler once yirmi dolara, sonra da Derek’e bakti. “ Ne?”

“ Biz gazeteciyiz,” dedi Alexis, Derek’in sorusunun biraz daha acikliga kavusturulmasi gerektigini hissederek. “ Bin sekiz yuz altmis beste olmus bir soygunu okuyorduk da. Haber, Soyguncunun kasabanin yirmi kilometre disinda bir sogutlukte yakalandigini anlatiyor. Yazimiz icin orasinin birkac resmini cekmek istiyoruz, merak ettik acaba...”

Silas, Alexis'in once soluna sonra da sagina bakti.

" Fotograf makinemiz nerde?"

" Arabada," diye atildi Derek cabucak. " O zamanki yirmi kilometrenin simdiki yirmi kilometre olup olmadigini merak ediyoruz."

" Kasaba eskisinden daha kucuk artik," dedi adam. " Insanlar durmadan gidiyor. Ozellikle de gencler. Artik burada pek fazla para kazanmanin imkani yok." yasli adam gururla ceketini sarinip gogsunu kabartti. " Ben bile ne sefil hallare dustum."

" Yeterince uzaklasmamisiz," diye bagirdi Alexis. Aralarinda duran adami unutmustu bir an icin.

" Al, Silas, bunu hak ettin." Derek parayi adamin eline sikistirdi.

Daha Alexis'le Derek arabalarına varmadan, Silas tavernaya dalmisti bile.

Yarim saat kadar sonra bir turlu bulunamayan, aglayan sogut korusu gorundu. Oldukca eski ve kutsal bir yere benziyordu. Etraf piknik ya da ogleden sonra kacamagi icin cok uygundu. Burada silahlı bir catismanin olduguna ve bu gizli ve sakin korunun bir yerinde bir altin hazinesinin, olayin bir hatirasi olarak hala sakli durduguna inanmak gercekten guctu.

Sawyer'den bir iz yoktu. Onun ortalarda gorunmeyisi Alexis'i neselendirerek ona adami bu kez, bu son asamada atlattiklerini umudunu verdi.

Derek, arabayi toprak yola park edip, kuregi alarak disari cikti. Aleti omzuna atip korunun merkezi gibi gorunen bir yere gelene dek Alexis'i izledi. Ustu yosun kapli, gri renkli koca bir kaya, sanki bir anitmiscasına bir agacin onunde duruyordu. Burasi baslamak icin uygun bir yerdi herhalde.

" Pekala," dedi Alexis haritayi inceleyerek. " Kuzeydoguya elli adim demis, sonra guneye otuz adim, sonra da..."

" Yavas ol Alex, ben Superman degilim," dedi Derek hala ilk soylediklerini yaparken.

Alexis durup bekledi. Derek ikinci kume adimlerini da bitirince onun gozden kayboldugunu gordu. Genc adami gonderdigi yone kosarak tam Derek'in arkasından bir cikmaza daldi.

" Bir magarada," dedi saskinlikle.

Onlerinde davetkar agziyla esneyen koca bir kaya olusumu duruyordu. Alexis'in elleri bu goruntu karsisinda buz kesmisti.

" Oyle gozukuyor," dedi Derek magaranin girisinde durarak. " Iceri saklamis olmalı."

Alexis dudaklarını kemirerek. " Harita magaradan hic bahsetmiyor ki," dedi.

" Ama tarifler buraya variyor." Derek onun elini sikica tutunca nasil buz gibi oldugunu fark etti. " Ne oldu?" diye sordu.

Alexis geri geri cekildi. " Bir magaradan iceri girme fikri hosuma gitmiyor. Ben de klostrofobi var." Bunun dusuncesi bile alnini boncuk boncuk terletmisti.

Derek vazgececege benzemiyordu. " Asansore binyorsun, degil mi? O kucuk kutularda, incecik iplere bagli olarak..."

Genc kadin elini alnina koydu, harita gozlerini ortuyordu.

" Pakala, pekala, dus bakalim onume." Derek'in ardindan iceri girerken dislerini sikti. Ancak birkac metre ilerler ilerlemez haritayi okuyabilmek icin fazla karanlik oldu icersi.

Bir el feneri almak icin kasabaya donmemiz gerekecek," dedi genc kadin. Bu karanliktan pek hosnut olmus benzemiyordu. Gogsunun darlastigini hissetmekteydi cunku. Butun oksijen magaranin disinda kalmisti sanki.

" Hayir," dedi Derek. " Yalnizca arabaya donmemiz gerekecek. Torpido gozunde bir el feneri olacakti."

" Bazen cok fazla ileri goruslu bir adam," diye dusundu Alexis.

" Neden sen burada beklemiyorsun? Ben hemen alip gelirim," diye onerdi genc adam.

" Burada mi?" diye bagirdi Alexis, icine kotu hisler veren bu ugursuz magaraya bakinarak. Tavandan sarkan sarkitlarin hepsi ona cevrilmis kiliclardir sanki. " Asla. Eger senin icin bir sey fark etmezse ben disarda bekleyeyim.

Magaradan ciktiklerinde Derek kuregi yere birakip arabaya yurudu. Alexis belki de bir sey yanlis kopya etmis ya da kayayi atlamis olabilecegini dusunerek haritayi incelemeye basladi. Magarayi atlamak oldukca buyuk bir dalginlik olurdu. Ezra Stone'un bunu tarifine katmamis olmasi genc kadinin garibine gidiyordu. Belki de sifrede bir yeri yanlis okumustu.

" Biliyor musun, butun bunlar bir tuzak olabilir," dedi Derek'in dondugunu isitince.

" Dile ki oyle olmasin."

Bu ses Derek'in sesi degildi.

Alexis cabucak basini kaldirdi. Daha bir sey soylemeden Derek'in elleri basinin arkasinda kenetlenmis bir halde yaklastigini gordu...Onun arkasindan da silahini Derek'in sirtina dayamis olarak Sawyer yurumekteydi.

aylarca

29.11.2006 10:38

" Bil bakalim bagajimizdan ne cikti," dedi Derek. Sirtina silah dayanmis bir adam icin inanilmaz derecede sogukkanliydi. Alexis de cesaretini toplamaya calisti. Ancak gorunuse bakilirse fazla cesareti kalmamisti.

" Iste yeniden karsilastik," dedi Sawyer. " Seyehatimiz de sona ermek uzere artik. Bir magara! Ne guzel! Koca Simeone Amca'nin hazinesinin bir magarada oldugunu biliyor muydunuz? Diyorlar ki insanlar icine girip kaybolurlarmis. Bazen birisinin onlari bulmasi yillar almismis." Bu korkunc dusunce adami guldurdu.

" Buyuk amca mi?" diye sordu Derek. " Yani seninle bir akrabaligimiz mi var demek istiyorsun,"

" Herhalde. Ama altin kandan daha agir gelir. O orospu cocugu bana tek bir kurus bile birakmadi. Babam onun caresine bakmis dedigine gore. Babamin parasi da pek fazla dayanmadi. Onunsa butun parasi hayir dernekleriyle, vakiflara gitti.

" Cok bencilce bir tavir," dedi Alexis.

" Bana hukmetmeye kalkma." Sawyer Ayaga kalkti. Gene de topuksuz haliyle bile Alexis'ten kisa gorunuyordu. Simdi onunla boyle yuz yuze gelince adam hic de tehlikeli bir tipe benzemiyordu, elindeki silah disinda tabii. " Butun hayatim boyunca, insanlar beni yonettiler. Ama, insanlar parayi yonetemezler. Onu ne kadar kisa zamanda ele gecirsem o kadar iyi." Aralarindaki uzakligi korumaya calisarak silahiyla isaret etti Derek'e. " Su kuregi al da gidelim."

Alexis magaraya onden girdi, her adimi kararsizlik doluydu. Arkalarinda parlayan fenerin isiginda ayaklarinin

altındaki duzlemin biraz sonra kaybolarak, onlerinde birdenbire dipsiz bir kuyunun acildigini gordu. Duvara yapisirken karnina bir agri girdi.

“ Sen haritayi oku!” diye emretti Sawyer.

“ Okuyamiyorum,” dedi Alexis. “ Burasi cok karanlik.”

Sawyer homurdanarak ona el fenerini uzatti. Alexis mahsustan elinden kaydirarak onu yere dusurdu. Derek’in aradigi fırsat da buydu iste. Omuzunda tasidigi kuregi hizla savurarak Sawyer’in midisini bulup adamin nefesini kesti. Ama bu darbe adamin elindeki silahi dusurememisti. Bir patlama sesi duyuldu ve Alexis cigligi basti.

Hemen bunu izleyen bogusmada fener bir tarafa firladi. Genc kadin ne yaptiginin henuz farkinda olmadan ucurumun kenarina yuvarlanan fenerin uzerine atladi. Onun icin bu isik cok onemliydi. Baska sekilde de kurtarmasına imkan yoktu. Ama eger bir an durup dusunseydi, feneri asagi yuvarlanmaya birakirdi mutlaka.

Duvarin kenarından elleri ve dizleri uzerinde emekleyerek geri donerken Derek’le Sawyer’in hala dovustuklerini gordu. Derek, digerinden daha uzun boylu ve agir olmasına ragmen, Sawyer adeta cilgin gibi bogusuyordu. Silah ellerinde kilitlenmis ileri geri sallaniyordu.

Panige kapilan Alexis ayaga kalkip Sawyer’e vurmak icin bir sey arandi etrafta. Yerdeki kuregi alip Sawyer’in kafasinin arkasini hedef almaya calisti. Tipki o otel odasındaki gibi, ona vurmak neredeyse imkansizdi. Genc kadin guclu bir darbe indirmeyi basardi, ama bu ancak adamin omuzuna isabet etti ve onu durdurmakta bir ise yaramadi.

Genc kadin iki adam o dipsiz ucuruma dogru alt alta ust iste yuvarlanirken caresizlik icerisinde sessizce nefesini tuttu. Bir silah sesi daha duyuldu ve Alexis’in butun hayati gozlerinin onunden gecti. Butun hayati yalnızca su son bir iki gundu. Burada bitemezdi, yerin icinde bir delik olamazdi sonu. Olamazdi!

Derek’in uzerindeki Sawyer ucurumun agzina yuvarlanirken, Alexis ileri firladi. Adamin agirligi az kalsin Derek’i de beraberinde asagi cekiyordu. Genc kadin Derek’in bacaklarına atlayip siki siki sarildi. Vucudunu var gucuyle yere bastirmaya calisiyordu. Her taraftan sarkit parcalari yagiyordu, ama o yalnızca Derek’i dusunebiliyordu su anda. Ona sarilmak zorundaydi. Derek’i kaybetmeyi goze alamazdi.

Derek, mukemmel bir hareketle dogrulup Alexis’e uzandi. Onun sag salim oldugunu gorur gormez kendini birakarak topragi kucakladi Alexis.

“ Hayir, simdi zamani degil,” diye bagirdi Derek. Sesi magarada yankilaniyordu. “ Buradan cikmaliyiz. Hemen!”

Alexis dogrulmaya calisti ve genc adam onu yari cekerek yari surukleyerek magaradan cikardi. Tam o anda magarada huzurunu bozanlara karsi ofkesinin son haddine vararak cokup, agzini bir kaya ve toprak seliyle tikadi.

Alexis cimenlere yigilmisti, kalbi magaranin icinden gelen gumburtuler gibi atiyordu. “ Ne oldu?” diye sordu yari baygin bir vaziyette. Konusurken agzina cimenler doluyordu.

“ Sawyer’in ates etmesi bir seyleri yerinden oynatmis olmalı.” Derek bir dirsegine dayanarak dogruldu. “Hey,sen bir harikasin; biliyor musun?”

“ Magara ici dovuslerinde cok iyi oldugumu soyerler.”

Uyusukluk hissi agir agir kaybolurken genc kadin bedeninin parcalarini hissetmeye basladi yeniden. Zar zor dogrularak oturdu .

“ Iyi misin?” Derek’e bakti. Genc adam bir baca temizleyicisine benziyordu.

“ Az daha olmayacaktim, eger sen yetismeseydin. Sawyer bizi oldurmeye niyetliydi. “ Magaraya bakip icini

cekti. " Acele giden ecele gider."

Alexis gozlerini kapayip basini zonklatan bu agrinin basini da birlikte alarak kaybolmasini diledi. " Bunda hic bir komiklik goremiyorum," dedi.

" Eh, eger altin maltin vardiyisa da Sawyer'la birlikte gomuldu."

" Sence hala yasiyor olabilir mi?"

" Ancak eger Supermen ortalarsaysa. Silahi onu oldurmediyse ucukum icabina bakmistir."

" Bunu Polise bildirmemiz gerek," dedi Alexis. " Onu oylece orda birakamayiz..." Birden Derek'in yirtilmis gomlegini tutarak dizlerinin uzerinde dogruldu. " Sakin bir kursun..."

" Siyirmadi bile," dedi Derek gururla.

Alexis inanmazcasina basini salladi. Buyulu bir adamsin sen," dedi onun gomlegini birakarak.

" Kimi zaman." Derek yavasca ayaga kalkti. " Fakir bir adamla bir aksam yemagine ne dersin?"

" Neden olmasin? Daha once de yaptim bunu," diyerek onun eline asildi genc kadin. Ayaga kalkip etegindeki cimenleri silkmeye calisti, ama bunun bir yarari yoktu.

Derek arabaya donene kadar onun elinden tuttu. Iceri girip oturdular. Bitmisti! Sonunda bitmisti. Ikisi de kotu bir cokuse kapilmislardi.

" Biliyor musun? Hala Stone'un haritasinda magaradan neden hic bahsetmedigini anlayamiyorum, Her seyde o kadar titizdi ki. Bir tek seyi cizinceye kadar yani... Derek, arabayi durdur?" diye bagirdi Alexis.

Derek sesindeki ani degisiklige sasirarak ona bakti. " Daha calistirmadim bile," dedi elindeki kontak anahtarini gostererek.

Alexis ona cevap vermedi. Aksine arkaya uzanip arabanin doseмесinde duran kitaplari almaya calisti. Dorduncu Henry'nin ilk cildini kaparak yerine oturup cilgin gibi sayfalari karistirmaya basladi.

" Ne yapiyorsun?" diye sordu Derek.

" Stone sifreyi yazarken bir hata yapti. Iki yere 'E' harfi yazip sonradan ustunu cizdi. Birinin yerine baska bir harf yazdi. Bir seyi kontrol etmek istiyorum. Hah, iste burada!" Genc kadin muzaffer bir edayla bagirarak parmagini bir sayfaya koydu.

Derek onun gosterdigi yere bakti. Tipki Alexis'in hatirladigi gibi 'E' harfinin ustu cizilmisti. Onun yerine 'D' harfi yazilmisti.

" Peki ya yonleri de tarif ederken ayni hatayi yaptiyisa? Ya yirmi yedinci sayfa yerine yuzuncu sayfa yazdiysa?"

" Kuzeybati yerine kuzeydogu yani," diye atildi Derek heyecanla.

" Eee, ne bekliyoruz oyleyse?" diye sordu arabanin kapisindan firlarken. " Ise koyulalim hadi!"

Genc adam adimlari olcmeye basladiklari noktaya kosarken Alexis ona zar zor yetisebiliyordu.

" Dur bir dakika," dedi Derek elini basina koyup dikkatini toplamaya calisarak. " Tekrar aklima gelsin. Otuz adim demistin... Yo, elli adim..."

Alexis haritayi onun burnunun dibine soktu.

" Magarada kayboldu saniyordum bunu," diye bagirdi Derek, onu genc kadinin elinden kaparak.

" Feneri 'dusurdugumde' onu sutyenime sokuverdim."

Derek onu omuzlarindan yakalayip uzun uzun optu. Bu kez opucugun sebebinin altin olmasini umursamadi genc kadin. Zaten Alexis'in opusu hazineyi Derek'in aklindan bir sure icin siliverdi.

BOLUM ON ALTI.....

Elleriyle kaziyorlardi. Toprak yumusak ve nemliydi, tipki çiftcilerin bayildiklari gibi. Giderek sertlesince kucuk baltayi kullanmaya basladilar.Baltanin ucunu topraga daldirip yerinden oynatiyor, sonra da elleriyle temizliyorlardi.

Harita onlari bir asirdir sakladigi sir icin aglayip duran bir sogutun altına getirmisti.

Alexis tirnaklarindan arta kalanlarin icine dolan topragi hissediyordu.

" Ellerim asla eski haline donmeyecek," diye soylendi yuzune dusen saci geriye iterken. Yanaklarına daha da cok toprak bulasti.

" Onemi yok, ben her santimlerini operim," diye soz verdi Derek.

" Ya burada da yoksa?" Genc kadin kendinden tumuyle kuskulanmaya baslamisti.

" Burada hissediyorum. Eger altin burada degilse sogut agaclarindan neden bahsetsin ki zaten?"

" Ben nereden bileyim? Adam kovalaniyordu. Ortaklari olmustu. Butun bildigi kendisinin de kısa bir sure sonra olmus olacagiydi." Genc kadinin gozleri birden buyuyuverdi. " Derek... Bir seye dokundum."

Derek cilgin gibi kazmaya basladi. Bir kac dakika icinde gozlerinin onunde bir kasa duruyordu.

" Butun o altini saklamak icin biraz ufak gorunuyor," dedi Alexis kuskuyla kasayi suzerek. Sonunda gercekten onu bulduklarina inanamiyordu bir turlu!

" Belki de derince bir seydir." Derek kasayi iyice ortaya cikarmak icin cabaliyordu. Yan tarafta bir kulp hissetti, asilarak kasayi topraktan cikarmayi basardi. Kilit acilmis bir sekilde sallaniyordu.

Alexis ve Derek bir sey soylemeye cesaret edemededen bakistilar. Yoksa birisi onlari altedip sonra da adi bir saka yapmak icin kasayi yerine mi gommustu? Hayir, bu mumkun degildi. Kasanin gomulu oldugu yerin uzerindeki cimenler uzun bir zamandır ezilmemisti. Genc kadin bahcivanlikten pek anlamasa bile bunu gorebiliyordu. Bu kazdiklari ilk toprak degildi.

Derek kilidi parmaklariyla yoklayip kapagi kaldirirken nefesini tuttu. Ustte pas renkli bir kagit vardi. Alexis onu kenara itince altinda yalnızca tek bir torbanin durdugunu gordu. Bu kese altin doluydu.

" Peki ama gerisi nerede?" diye sordu genc kadin Derek'in kucagina bosalttigi altinlara bakarak.

" Bu kagida bakilirsa, Ezra Stone'un karisi ogullariyla geri gelip tutuklanmasindan sonra altinlari almis. Arkasinda da buraya kadar ulasan gercek Guneyliler'e butun bunlarin bir aldatmaca olmadigini kanitlamak icin bir 'ornek' birakmis. Sanirim altini Guney'e gondermekten korktugu icin saklamis olmalı. Ne asil kadin!"

" Peki ama nereye?"

" Bunu soylemiyor." Derek kagidi ona dogru salladi.

Alexis homurdanarak kagidi onun elinden aldi. " Bir harita daha mi yoksa?"

" Evet, ancak bu seferki sireli degil, yalnızca akil karistirici." Derek ellerini yirmiser dolarlik altin parcalarından gecerek parmaklarının arasından gene genc kadinin kucagina kaydirdi.

" Anladigim kadariyla, burada otel ve ucak masraflarini karsilamaya yetecek kadar para var ve tabii bir sonraki maceramizin parasi da."

" Bizim mi?"

" Tabii. Ortak degil miyiz?"

" Evet, ama..."

Derek onu kendisine cekti. " Kutuphanedeki o renksiz, kisilik olduren isine donmeyi dusunuyor olamazsin, degil mi?"

Alexis'in dudaklarinda beliren gulumseme derinlesti. " Senin aklinda ne olduguna bagli bu." Sanki bir altin parayi inceliyormus gibi yapti.

"Biliyorum senin inanclarina aykiri ama, benim baglara ihtiyacim var Derek. Bir seyin varacagi yeri gormek isterim ben. Elime aldigim kitabın bile once son sayfasini okurum."

" Ne feci! Bu sekilde akiciligi mahvedebilirsin. Soyle bana bunun ucunun nereye varmasini isterdin? Genc adam Alexis'in yuzundeki saclari geriye iterek onun yuzunu ellerinin arasina aldi.

" Agzina sozcukleri de ben koyamam ya," dedi genc kadin, ici titriyordu. Iste basliyordu. Butun kagitlarini acmak icin her sey riskte atiyordu. Ama bir soru isareti olarak yasayamayacagini da biliyordu, ertesi sabah uyandiginda onu yaninda bulup bulamayacagini merak ederek yasayamayacagini...

" Bunu senin soylemen gerek."

" Su kelimelere ne dersin ` Seni seviyorum?'"

" Iyi, peki ya baska?"

" Alex, bu kadar hirsli olacagin hic aklima gelmezdi." Derek endiseliyemis gibi yapiyordu.

" Supriz! Ben eski kafaliyimdir. Seni seviyorumdan daha fazlasina ihtiyacim var."

" Buna ne dersin?" Derek onu uzun uzun optu, Alexis'in hayatina girdiginden beri inkar etmeye calistigi askin ihtirasiyla.

Genc kadin kollarini onun boynuna dolarken elindeki parayi birakti. Derek onu cimlerin uzerine yatirirken hala simsiki sarilmisti genc adama. Dudaklari birbirinden ayrildiginda Alexis onun gozlerinin icine bakti. Sanki bu gozler gunesi bile sonuklestiriyormus gibiydi. Yasamina adim attigi gunden beri, bu adam etrafındaki her sey sonuklestiriyordu sanki.

" Hala yetmiyor. Korkarim fiyatim cok yuksek. Belki karsilayamayabilirsin bile."

Derek gulimsedi. " Eh, beni nasıl kiskirtacagini iyi biliyorsun. Bir tahrige hicbir zaman sirtimi donmem." Parmaginın ucunu genc kadinin dudaklarında, sonra cenesinde gezdirdi. Sonra goguslerinin arasındaki cukuru

izledi.

Alexis icini giciklayan duygularin yukseldigini hissetti. Genc adamin davetkar dokunusuyla kalp atislari hizlanmisti.

“ Nasil olurdu acaba,” diye numara yapti Derek seytanca,
“ Birlikte kalici bir ortaklik olustursaydik yani?”

“ Montaigne ve Travis, inc. gibi mi yani? diye sordu Alexis. Adamin elinin karnini oksadigini hissediyordu. Beyni sislere dogru kayip gitmeye baslamisti. Aklini berrak tutabilmek icin cabaliyordu.

“ Bunun soylenece hosuma gitmedi.” Genc adam basini salladi.
“ Montaigne ve Montaigne’e ne dersin?”

“ Seninle evlenmemi mi istiyorsun?” Kelimeler neredeyse bogazina takiliyordu. Oradaki yumru neden oluyordu buna.

“ Pek emin degilim,” diye itiraf etti genc adam. “ Bunu daha once hic yapmamistim. Ama bir teklifi andiriyor degil mi?”

“ Evet, ama pek romantik bir teklif degil bu korkarim. Biraz egersiz yapman gerekecek.”

“ Benim egersiz yapmak istedigim bu degildi,” dedi Derek yavasca onun etegini kaldirirken. Paralar yere sacilmisti, tamamen akillarindan cikmis olarak hem de. Derek basini egip Alexis’in boynundaki cukuru optu. Genc kadinin icindeki arzuyu kamciladi bu.

“ Bunda egersizize ihtiyacin yok,” dedi genc kadin. Sonra ifadesi ciddilesti. “ Benimle gercekten evlenmek istiyor musun?”

Derek onun goz kapaklarini opup kendisine bastirdi. Alexis genc adamin kalbinin kendisininin uzerinde attigini duyabiliyordu.

“Hazineyi bulmaktan daha cok,” dedi Derek. Alexis’in kuskusu yoktu bu sefer. “ Bir bakima,” diye devam etti Derek, onun yirtilmis bluzunu cikarirken, “ Sanirim butun hayatim boyunca aradigim hazineyi coktan buldum ben.”

Alexis onun gomleginin dugmelerini acmaya basladi. Ellerini adamin gogsunde hissetmeye, onun teninin kendisinininkine dokunusunu duymaya ihtiyaci vardi. “ Beni kazarak bulman da gerekmedi ustelik.” Genc adamin gozlerinin onundeki saclari cekirken gulumsedi. Aklina bir dusunce geliverdi sonra ve kikirdamaya basladi. “ Biliyor musun? Bu belki de bu korunun bir asirdir gordugu en buyuk heyecan.”

“ Bayan, daha bu gordugu hicbir sey degil.”

Alexis kollarini ona uzatti. “ Konusmak kolay,” diye fisildadi.
“ Goster bakalim.” Ve derek dedigini yapti.

.....SON.....

Bütün Zaman Ayarları WEZ +2 olarak düzenlenmiştir. Şu Anki Saat: 10:56 .